The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.

Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada "Daugavas Vanagi"
Business Office: 491 College St., Toronto 4, Ontario, Canada
Telephones: 921-7121; 368-3239
Editor-in-Chief: ALFRĒDS VINČELS
United States Editorial Offices:
New York: Editor — V. Irbe, 4035 Rombouts Ave., Bronx N. Y. 10466, U.S.A.
Chicago: Editor — D. Vallena, 648 South 23rd Ave., Bellwood, Ill., 60104, U. S. A.
WEDNESDAY, AUGUST 3, 1966.

LATVIJA AMERIKĀ

62. N-RS. TRESDIENA, 1966. G. 3. AUGUSTS. 16. GADS

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT OTTAWA AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH

Latviešu laikraksts Amerikā
Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi."
ATB. REDAKTORS: ALFRĒDS VINČELS
Redakcija un kantoris: 491 College St., Toronto 4, Ontario, Canada
Tālruņi: 368-3239 (redakcijai) un 921-7121 (kantorim)
Redaktora tālrunis vakaros — 531-4533
Nujorkas redakcijas vadītājs V. IRBE 4035 Rombouts Ave., Bronx N. Y. 10466, U.S.A. Tālrunis 994-7917
Čikagas redakcijas vadītāja D. VALLENA 648 South 23rd Ave., Bellwood, Ill., 60104, U.S.A. tālrunis 544-4278

Pašu svētki — pašu spēkiem

GADSKĀRTĒJIE BĒRNU SVĒTKI SAULAINĒ

Šena lauku paraža māju nodzelzs konstrukcijas tilts. Vasaudzēm bieži vien mēdza pielikt tuvāku apzīmējumu par atrašanās vietu vai raksturu. Tā pazīstam gan Kalnozolus, Lejasbērzus, Dižkaugarus vai Mazstrautus, gan arī līdzīgus māju nosaukumus. Ja šo seno paražu gribētu attiecināt arī uz Toronto Sv. Jāņa ev.-lut. draudzes lauku īpašumu Saulaini, tad vietā būtu runāt par Dižsaulaini, vai arī Kalnsaulaini. Ar 360 akru lielo kopplatību Saulaine ir diženākais latviešu draudzes īpašums, bet ar daudzajām kalnu nogāzēm un Notavasagas upes līčiem tā atsauc atmiņā latviešu lauku sētu. To atgādina arī Saulaines pagalms ar daudzajām ēkām, kurām tagad mājīgi piekļaujas arī saulainiešu talkās būvētā bērnu vasaras nometnes jaunceltne. Tās vērtību tagad lēš uz 38.000 dol., kaut par materiāliem izdoti tikai ap 20.000 dol., taču starpība ir čaklo talcinieku nopelns. Tāpat kā Latviju šķērso likteņupe Daugava, tā Saulaini dala zivīm bagātā Notavasagas upe. Saulaines centru labajā krastā ar privāto vasaras mājiņu „lielsaimniecībām" savieno A. Luca dāvātais un nesen uzceltais

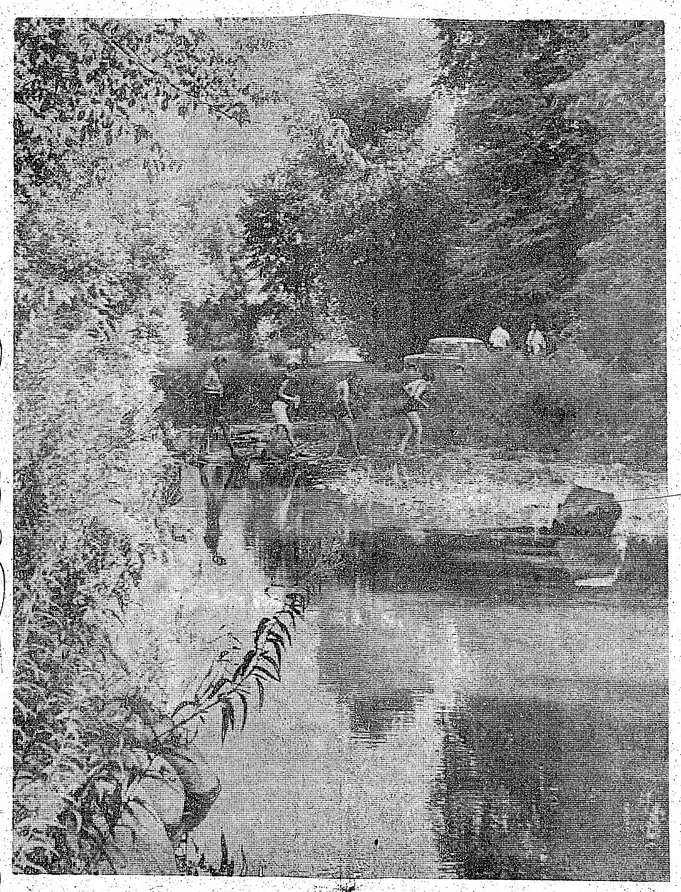

ATVAĻINĀJUMU LAIKĀ Foto: J. Ligers

sāka raidīt arī kādu B. Rasela platē ierunātu vēstījumu amerikāņu karavīriem Vietnamas frontē. Sis vēstījums ilgst 15 minūšu un aicina amerikāņu karavīrus izbeigt piedalīšanos „barbariskajā un kriminālajā" karā un lūgt, lai viņus pārceļ uz tādām ASV karaspēka bazēm, kas atrodas ārpus Vietnamas. Uzrunu Rasels ierunājis platē, sekojot „nacionālās atbrīvošanas frontes", t. i., Dienvidvietnamas partizānu aicinājumam.

Bertrands Rasels šogad kļūs 94 gadus vecs. Viņš pieder ievērojamākajiem 20. gadsimta domātājiem. Līdzīgi Bergsonam, viņš pievērsās filozofijai pēc matemātikas studijām, bet ar savu racionālo metodi asi kritizēja Bergsona intuītīvo domāšanu. Piederēdams agrīnākajiem relātivitātes teorijas aizstāvjiem, Rasels piedalījās t. s. simboliskās vai matēmatiskās loģikas izveidošanā. Taču blakus tīri racionālās atziņas kopšanai, viņš pievērsās arī morāles, socioloģijas un politiskās filozofijas jautājumiem. 1950. gadā viņu apbalvoja ar Nobela prēmiju literatūrā.

Savu domātāja gaitu sākumā, tūlīt pēc pirmā darba publicēšanas, Rasels darbojās par profesoru Pekingas universitātē (1920. — 1921. g.), sešus gadus (1938.—1944. g.) lasīja lekcijas dažādās mācības iestādēs un institūtos ASV. Tur tad īsti izveidojās viņa uzskati par pasaules miera nodrošināšanu, par karu kā noziegumu un kara noziedznieku tiesāšanas vajadzību. Viņš dziļi ietekmējis to domas, kas izstrādāja t. s. Nirnbergas tiesības. Bet matēmatiskā loģika viņu, acīm redzot, spiež pieņemt, ka visi cilvēki vienādi atbildīgi morāles likumu priekšā un ka par vienādiem nodarījumiem arī vienādi jātiesā.

Sagadīšanās dēļ pēdējā Rasela grāmata (1954. g.) saucas „Izcilu personu murgi". Vai arī Rasela paša jaunākos vēstījumus atzīs par izcilu personu murgiem, to rādīs vēsture.

—auks

Mansfilds prasa ASV spēku samazināšanu Eiropā

ASV senāta vairākuma vadītājs — Montānas demokrats Mansfilds grib panākt ASV bruņoto spēku samazināšanu Eiropā. Senators uzsver, ka Vietnamas kara prasības, pozitīvās pārmaiņas Eiropā, ārkārtīgi lielie amerikāņu militārie izdevumi un ASV spēku nepieciešamība citās pasaules daļās radījusi stāvokli, kas prasa karaspēka vienību samazināšanu Rietumeiropā.

Mansfilds vispirms grib panākt, lai no Francijas atgriežas 75.000 amerikāņu karavīru un viņu piederīgo. (Tā kā Francija vairs nepieder pie NATO, karavīri un to piederīgie būtu jāpārvieto uz kādu citu Rietumeiropas valsti, iespējams Rietumvāciju.) Amerikāņiem Rietumeiropā pašreiz atrodas 330.000 karavīru.

ASV aizsardzības ministrija paskaidro, ka senators Mansfilds jau agrāk prasījis amerikāņu spēku samazināšanu Eiropā, bet valdība par to vēl nedomā.

Vēl nesen Rietumvācijas valdība prasīja Vašingtonas garantiju, ka ASV militārais stiprums Rietumeiropā netiks samazināts. Netieši šādu garantiju Rietumvācija arī saņēmusi.

Visai pasaulei tiesības uz brīvību!

APSPIESTO TAUTU NEDĒĻAS GALVENAIS SARĪKOJUMS SIDNEJĀ

Kā jau ziņots, šogad arī Austrālijā Apspiesto tautu nedēļu atzīmēja tai pašā laikā kā ASV, proti — no 17. līdz 23. jūlijam. Apspiesto tautu nedēļas oficiālais atklāšanas akts Sidnejā notika 18. jūlijā lielajā Trokadero zālē, kurā ieradās gandrīz 1000 klausītāju, to vidū Latviešu apvienības Austrālijā prezidija pr-dis A. Dukāts, Austrālijas DV valdes pr-dis J. Masulāns, plkv. A. Krīpens, Sidnejas katoļu biedrības jaunais pr-dis E. Polikevics, prāvests S. Gaidelis un citi, kopskaitā ap 50 latviešu liela grupa. Pāri runātāju tribīnei stiepās liels uzraksts „Brīvība ir nedalāma". Aktam sākoties, jaunieši ienesa 11 apspiesto tautu karogus, pie Latvijas karoga goda sardzē stāvēja deju kopas Jautrais pāris dalībnieki tautas tērpos. Bija domāts arī par bagātīgu pretkomūnistisku literatūru, kuru varēja saņemt katrs sarīkojuma apmeklētājs.

Sarīkojumu vadīja Dr. L. Mekdermots, kas aicināja visus piecelties, kad zālē ienesa nacionālos karogus un grieķu ortodoksu mācītājs M. Krisacga aizlūdza par apspiestajām tautām, izlūdzoties Dieva palīdzību brīvības atgūšanai.

Pirmais runāja Austrālijas federālās valdības finanču ministrs V. Mekmans, apliecinot, ka skaidri izprot briesmas, kādas komūnisms rada pasaulei. Austrālijas galvenās intereses saistās ar notikumiem. Dienvidaustrumāzijā, tādēļ tikai dabiski, ka ministra V. Mekmana un arī citu runas galvenokārt skāra turienes problēmas, bet cīņai pret komūnismu jābūt kopīgai un jānotiek visās vietās, kur komūnisms apdraud brīvību, kādēļ jāpriecājas, ka Austrālijas valdība tik skaidri saskata šīs cīņas nepieciešamību.

„Esmu labprāt še, lai būtu kopā ar jums, kas zaudējuši savu valstu brīvību," runu ievadot, sacīja finanču ministrs V. Mekmans, kas, kaut pilnībā noslogots ar jaunā valsts budžeta izstrādāšanu, tomēr bija atlicinājis pāris stundu laika, lai atlidotu uz Sidneju un teiktu atklāšanas runu šai sarīkojumā, kā jau bija atklājis pag. gada Apspiesto tautu nedēļu Sidnejā un vēlāk runājis vairākās pretkomūnistiskās sanāksmēs Sidnejas latviešu namā. „Ja arī mēs nevaram jums tieši palīdzēt brīvību atgūt," runas turpinājumā teica ministrs, tad vismaz lai mūsu klātiene šodien parāda, ka esam kopā ar apspiestajām tautām." Runas turpinājumā viņš apskatīja politisko situāciju: „Eiropas dalas nebrīvība pārsviedusies uz Āziju, bet pēdējos 10 mēnešos novērojam pārmaiņas, kas norāda uz pretestību ne vien Āzijā, bet arī Eiropā. Tomēr dažas Eiropas valstis liekas cietušas no politiskas mazasinības, ignorējot komūnismu, kas mēģina pārņemt Dienvidaustrumāziju. Ir savādi, ka valstis, kuŗās ASV un Austrālija palīdzēja, kad tās apdraudēja nacionālsociālisms, tagad vienaldzīgas Āzijas notikumos. Vai būtu par daudz prasīts, lai šīs Eiropas valstis atcerētos pašas savu vēsturi un nāktu palīgā valstīm un ļaudīm Dienvidaustrumāzijā? Ja mēs uzvarēsim vienā vietā, tas nav pietiekami. Mums jādomā par visas pasaules atbrīvošanu no komūnisma un mazo valstu aizsardzību." Runu ministrs pabeidza ar vārdiem: „Esmu pārliecināts, ka komūnistu diktatūras, sabruks kā visas tirannijas, ja tām stāsies pretī organizēts spēks."

Federālās armijas ministrs J. M. Frēzers, kas tikko bija atgriezies no Vietnamas cīņu laukuapskates, savā runā izteica vienu otru domu, kuŗu diplomāti parasti mēdz paturēt pie sevis. Cita vidū viņš teica: „Pēdējā pasaules kara stratēģi Pad. savienībai atdeva pusi Eiropas. Labi, ka viņi savas kļūdas atzina un sāka labot. Pirmo reizi tas notika Grieķijā, bet tikai Berlīnē un Korejā mēs komūnistu karaspēkam pretī nostādījām savu spēku. Komūnisti, redzēdami, ka ar atklātu cīņu vairs nevar gūt panākumus, izstrādāja jauno iefiltrēšanās un postīšanas taktiku, kuŗu lieto ne vien Dienvidvietnamā, bet arī Taizemē, Laosā un citur. Esmu vairākas reizes apmeklējis Dienvidaustrumāziju un nevaru saprast cilvēkus, kas Vietnamas konfliktu apzīmē par pilsoņu karu, kaut ieročiem karā materiāli un pat karavīri plūst iekšā no Ziemeļvietnamas, kuŗai aizmugurē stāv īstā vaininiece — sarkanā Ķīna. Mums jābūt skaidrībā, ka vienīgā valsts, kas spēj stāties pretī sarkanai Ķīnai, ir ASV!"

Runāja arī Jaundienvidvelsas tieslietu ministrs J. Medisons, bet vairāk vispārējās frazēs, pakavējoties pie Austrālijas iekšējām lietām un atbildot uz paša

(Nobeigums 5. lpp.)

B. Rasels kļuvis komūnistu propagandists

Angļu filozofs Bertrands Rasels jau agrāk izteicies, ka ASV prezidents Džonsons, ārlietu ministrs Rasks un aizsardzības ministrs Maskavā būtu tiesājami kā kara noziedznieki. Šo savdabīgā filozofa izteicienu ar viņa atļauju atkārtoti raida Hanojas radio. Pēdējais 22. jūlijā sāka raidīt arī kādu B. Rasela platē ierunātu vēstījumu amerikāņu karavīriem Vietnamas frontē. Sis vēstījums ilgst 15 minūšu un aicina amerikāņu karavīrus izbeigt piedalīšanos „barbariskajā un kriminālajā" karā un lūgt, lai viņus pārceļ uz tādām ASV karaspēka bazēm, kas atrodas ārpus Vietnamas. Uzrunu Rasels ierunājis platē, sekojot „nacionālās atbrīvošanas frontes", t. i., Dienvidvietnamas partizānu aicinājumam.

Alberts Eglītis

Domu piezīmes

Rietumi ar savu neuzdrīkstēšanos joprojām paliek bez patiesa veikuma labākai nākotnei. Vietnamā tādēļ turpina runāt ieroču valoda, Eiropā līdz Elbai valda Pad. savienības jaunkoloniālisms. Arvien vairāk pasaulē sāk rasties nacionālas un internacionālas krizes nepārtrauktā virknē. Lielās tautas domā par savu lielo politiku ar tikpat lieliem vārdiem, bet bez cietas un noteiktas gribas. Turpretim daudzām mazām tautām ārpus pasaules karš un laiks pēc tā radījis bīstamu gaisotni. Arī citādi uz sadzīvošanas sliekšņa no cilvēku sejām pazūd apgarotība, dvēselēm nav dedzības, acīs reti vairs var manīt mirdzošu sajūsmu. Laudis pēdējā laikā paliek bez stiprāka morāliska veidojuma. Baznīca, turpinādama turēšanos sastingušajā dogmātismā, arvien mazāk uzrunā pašu dzīvo, reālo cilvēku, kaut vispirms katram nepieciešama laimīga dzīve zemes virsū. Mūsdienu skolas visiem sniedz lieliskas vispārējās zināšanas un sagatavo labus amatniekus - akadēmiķus, kas visi ārkārtīgi spējīgi rūpnieciskajā ražošanas procesā, tāpat naudas pelnīšanā, bet šī paša modernā skola nule rada paaudzi, kuŗai nebūs romantikas, nebūs augstu gara vēlmju; tā dzīvos bez dvēseles vētrām un tai nebūs pārlaikmetīgu sapņu. Arī ģimene daudzkārt zaudējusi savu vienību un spēku augt ar saknēm dziļumā. Un vienlaicīgi mums draud vēl divas citas briesmas: komūnistiskie režīmi, kuŗi bezdievīgo pastāvēšanu var paildzināt tikai ar naida un baiļu uzturēšanas palīdzību, un pārāk lielais iespaids, kuŗu ikdienas masā rada bitļu klaigas, pīšņiku histerija, bulvāru prese, ilustrētie nedēļas žurnāli, pacifistu saukļi un abstraktistu murgošana, bet ne mazāk vienaldzīgie līdzcilvēki, kuŗi nodzīvo savu mūžu bez uzdevuma, pienākuma un atbildības.

Tas notiek laikā, kad Maskavas imperiālisti, kāpinādami savus izplešanās centienus, tur Baltijas valstis okupācijas žņaugos un ar padomiešiem raksturīgo stilu turpina smacēt sagūstītās tautas, lai latviešu, lietuviešu un igauņu sētas pieplūdinātu ar krieviem. Tas notiek laikā, kad ar zeltu, kas par velti iegūts ar Sibirijas vergu darba spēku, Kremlis pirmais tīko sasniegt mēnesi, kad Ženēvā jau diskutēti Pad. savienības un arī ASV priekšlikumi par sasniegto debess spīdekļu internacionālizēšanu. Kļūst skumji, kā Rietumu demokratiju vadītāji, arvien vairāk pazaudēdami savu seju, „pasaules glābšanas misijā" steidzas uz Maskavu pie režīma, kas pastrādājis un turpina pastrādāt arvien jaunus noziegumus pret cilvēcību, sevišķi Eiropā.

Garu tomēr saviļņo ziņa, ka brīvības interesēm pamazām sāk rasties arī pirmais nozīmīgākais panākums: komūnistu organizētie meli masās sāk zaudēt iespaidu. Tai pašā laikā ap 110 miljonu nekrievu, pagrīdnieku likteņa nebīstoties, sarkanajā koloniju valstī sāk arvien stiprāk un uzstājīgāk prasīt savu tiesu un savu daļu. Pašreizējo norišu procesā verd dvēseles, bet pazīmes rāda, ka arvien tuvāk nāk diena, kuŗā pēckara Nirnbergas vietā stāsies Maskava, kad pasaule spriedīs taisnības un cilvēcības tiesu. Bezgalīgajam genocīdam un pusgadsimtu turpinātajiem noziegumiem noilgums nebūs. Bet neviens netiesās krievu tautu, vienīgi šīs nelaimē ierautās tautas draudzīgos muižkungus — komūnistus.

Kamēr šis degošais rīts kļūs par dienu, Daugavā tomēr vēl aizplūdīs daudz ūdens, bet mūs, trimdiniekus, tāpat kā jūgā palikušos starp Tallinu, Rīgu un Viļņu, tikmēr vēl sagaida smaga un barga nākotne, kuŗa prasīs bezbailību, garu un upuŗus.

Pašreizējā laikmeta spoguli īpašu pieminēšanu pelna t.s. pīšņiku parādība. Katrā paaudzē, arī mēs savā laikā esam bijuši jauni, jūsmīgi, ekstravaganti, ziņu viļņu satverti romantiķi. Tāpat šodien — kā še, tā viņā pusē — mums ir sava jaunatne, kas, būdama jauna, nekad nav dzīvojusi veco ļaužu dzīvi. Tomēr brīvajiem latviešiem trimdā šodien uzmācas svešs iespaids, kas nāk no daļas Rietumu jaunatnes, kuŗa gan nav pašreizējās paaudzes vairākums; drīzāk izteikts mazākums, totiesu tik spilgts, ka pamazām sāk traucēt un apgrūtināt cilvēka cieņu. Sis mazākums ir bez jebkādas gribas ieskatīties problēmu dziļumos, bet turas ielas straumē kā revolveržurnālista sadomāti virsraksti un biežā savā gara tukšumā mēģina noliegt gadsimta labākos ideālus un nozīmīgākos mērķus. Negātīvais iespaids rodas arī gandrīz no visiem līdzšinējiem studentu tračiem Berlīnē, Bonnā, Hamburgā, Briselē, Stokholmā un citur. Tā, piemēram, Anglijā viens procents studentu prasa atbrīvot sabiedrību ne tikai no Viktorijas laikā ievestā puritānisma, bet sludina arī prasību likvidēt valsts aparātu, pensionēt karalieni, gādāt par to, lai neviens negarlaikotos... So jauniešu izskatu, kas tūlīt uzkrīt ar savu ārieni, raksturo šādi: kaut kāda bārdele, alu cilvēku laikmeta mati, nemazgājušies, nekopti, krāmu tirgū salasīts apģērbs, primitīva gorīšanās, kuŗā ļoti daudz pērtiķisma. Turklāt viņu pasaules uzskatu neveido prāts, sirds un saulainība, bet gan ignorance, goddevības trūkums un anarchisms. Jāpriecājas, ka vismaz Eiropas latviešu jauniešu vidū šādu tipu nav.

Šī parādība, kaut uzbāziga, protīga un ar kaitīgu ietekmi, visumā tomēr nav pārāk svariga šobrīd mums. Savā likteņa piemeklējumā, kas pārvēlās mūsu tautai ar 1944. gada rudeni, mums jācenšas, izmisumam neatļaujot virsroku, vienmēr palikt uzņēmīgiem, ideju bagātiem un ticīgiem optimistiem, kas Latvijas brīvības atgūšanai dzīvo nevis kaut kur sapņainības gaisā, bet gan reāli virs zemes cieši saliedētā vienotībā. Ja nepieciešams (un cīņā katram cinītājam tas ir nepieciešams) mums pilnīgā kontrolē jāpatur arī savus nervus. Gatavojot trieciens ienaidniekam, pēkšņus sitienus no okupantiem saņemsim arī paši. Tā tas jau bijis, tā būs arī turpmāk. Tādēļ mūsu nacionālās politikas galvenie principi svešumā, tāpat kā sarkano jūgā nikstošajiem, nedrīkstētu palikt nezināmi; mīklaini un nedroši. Vienīgi mūsu ofensīvas detaļas, kamēr atrodamies bezkompromisa cīņā, nevajadzētu atklātībā izzvanīt pat ar pusvārdu. Savas cīņas stratēģijas detaļas dzīvi palikušie varēs izstāstīt tad, kad nevis kāds balts un mistisks jātnieks no debesīm būs nometis mums uzvaru, bet kad būsim paši to guvuši ar savu gribu, neatlaidību un nesavtīgu cīņu, apzinādamies, ka esam dzimuši latviešī, kuŗiem Dieva noteiktā dzīvesvieta ir Latvija. Par to varēs sīki klāstīt tad, kad no austrumiem nāvīgi vairs neapdraudēs mūsu tautas pastāvēšanu.

Līdzīgi putna skrējienam joņo laiks. Katrs cilvēks savu mūžu dzīvo, atkarā no tā, kāda viņam laime un cik viņš godīgs. Viens ir ļoti centīgs, otrs pazīst tikai slinkumu un vienaldzību; vienam ir daudz asaru, otram vairāk sapņu; tāpat netrūkst tādu, kas pašmīlībā palikuši bez saulainām ilgām, paštaisnībā sastinguši par saltiem akmeņiem. Ideālistu ir tik maz, ka tūkstoš gais-

(Nobeigums 5. lapp.)

Raits Ritums

MUMS IR KO ATCERĒTIES

Mūsu jaunā paaudze, kas dzimusi svešumā vai kas Latviju atstājusi bērnības gados, bieži vien nevar saprast savus vecākus, kas vēl arvien daudzina savu dzimteni un jūsmo par brīvās Latvijas laikiem. Nereti viņi jautā: „Sakiet, kas tad jums tajā Latvijā bija tik ievērojams, ka vēl tagad, pēc tik daudziem gadiem, to daudzināt un par to jūsmojat? Latvija taču bija maza valstiņa. Ne tur bija augstu kalnu ar dārgiem izrakteņiem, ne lielu upju ar ievērojamiem ūdens krājumiem, ne naftas, ne augsti attīstītas rūpniecības, vārdu sakot — nekā ievērojama." Apmēram to pašu jautā citu tautu darba biedri, reizēm pieklājīgi pasmaidot par latviešu emigrantuit kā vientiesīgo sentimentu. Ko viņiem atbildēt? Tomēr, mums ir ko atbildēt!

Jā, Latvija bija gan maza valsts, bet no 35 Eiropas valstīm 15 bija vēl mazākas, to vidū Dānija, Beļģija, Holande, Šveice u. c., kas tomēr plaši pazīstamas visā pasaulē. Ar savu centrālo stāvokli Eiropas kontinentā un savām neaizsalstošajām ostām— Liepāju, Ventspili un daļēji arī Rīgu.Latvija bija kā vārti uz visu pasauli, kuŗus izmantoja Ziemeļ-un Austrumeiropas zemes savu ražojumu transitam. Tā bija „pērle pie Baltijas jūras", — kuŗu visos laikos centušās iegūt lielās un varenās kaimiņvalstis. Šāds stāvoklis bija reizē arī Latvijas nelaime, kas to bez vainas ierāva daudzajos karos, kuŗos mūsu zemi vairākkārt nopostīja. Isi pirms neatkarīgās Latvijas nodibināšanas to noplicināja Krievijas armija. No Rīgas vien izveda fabriku iekārtas un materiālus vairāk nekā 500 milj zelta rubļu vērtībā, kur tad vēl lopu, labības, kokmateriālu u. c. rekvizīcijas. To vērtība nemaz nav aprēķināma! Krievijas armijai sekoja Vācijas armija, kas paņēma pēdējo, kas vēl bija ņemams. Latvijas zeme un saimniecība bija galīgi nopostīta, tautas iebaupījumi pārvērsti nederīgos papīros, ar kuŗiem varēja, kā zobgaļi teica, vienīgi vēl istabas iztapsāt.

Tā brīvajā Latvijā valsts dzīve bija jāiesāk pilnīgi no drupām. Stāsta, ka pirmais neatkarīgās Latvijas finanču ministrs visu valsts kasi nēsājis padusē, t. i. portfelī. Daudziem karaviriem — atbrīvotājiem sākumā bija jāstaigā salasītās lauciņiku drēbēs, nereti pat basām kājām... Tāds bija neatkarīgās Latvijas stāvoklis sākumā. Bet pēc 20 neatkarības gadiem? Atzīmēšu tikai dažus redzamākos sasniegumus, ar kuŗiem ieteicams iepazīstināt nezinātājus un smīnētājus.

Noplicinātā lauksaimniecība nedaudz gados tika atjaunota un pacelta tādā stāvoklī, ka jau ap 1934./37. gadu labības pietika ne vien pašu zemes patēriņam, bet arī eksportam, kaut tai pašā laikā daudzām Eiropas zemēm vajadzēja to importēt. Lopkopība un piensaimniecība uzplauka. Piena produktu uz iedzīvotāju gadā iznāca 566 litri (Anglijā 403, Vācijā 362). Sviesta eksporta ziņā Latvija ieņēma 4. vietu Eiropā, bet pasaules mērogā 6. vietu, pie kam Latvijas eksporta sviests, piemēram, Berlīnes tirgū (1937. g.) skaitījās labāks par Vācijas 1. šķiras sviestu, arī cena tam bija mazliet augstāka. Cūkkopība netika forsēta eksportam, bet vairāk izmantoja vietējam patēriņam, tomēr Latvijas bekons bija pazīstams arī starptautiskajā tirgū. Pēc tautu savienības datiem, pēdējos gados pirms otrā pasaules kara Latvijā patērēja gaļu uz vienu iedzīvotāju 85 kg gadā (Anglijā 64, Vācijā 50, bet Pad. savienībā tikai 21 kg, tātad 4 reizes mazāk nekā Latvijā.). Latvija bija pieskaitīta zemēm ar lielāko gaļas patēriņu (uz 1 cilvēku) visā pasaulē. Cukura rūpniecība bija vēl jauns, bet ļoti sekmīgs pasākums. Darbojās 3 cukurfabrikas — Jelgavā, Krustpilī un Liepājā. Latvijā cukuru patērēja uz 1 cilvēku 23 kg gadā, bet Pad. savienībā tai pašā laikā tikai 15 kg. Meži un kokrūpniecība deva bagātības Latvijas eksportam, un šai ziņā Latvija (pēc Zviedrijas un Somijas) ieņēma 3. vietu Eiropā. Linu eksporta ziņā Latvija pirmajos gados ieņēma 3. vietu starptautiskajā tirgū (pēc Pad. savienības un Polijas), bet pēdējos gados Latvija pārgāja no linu ražošanas uz citām ienesīgākām kultūrām, tomēr palika arvien vēl 5. vietā. Rūpniecība vispār atradās attīstības sākumā, tomēr, piemēram, Valsts elektrotechniskās fabrikas (VEF) precīzie ražojumi bija jau pazīstami starptautiskajā tirgū. Celtniecība, sevišķi laukos, bija ļoti strauja. No 1920.—1937. gadam laukos vien bija uzceltas 440.000 dažādas ēkas, t. i., uz kātru darba spējīgu lauku vīrieti 1 ēka. Protams, tas viss prasīja valsts līdzekļus, kādēļ sākumā bija jāizdara dažādi aizņēmumi resp. jāuzņemas parādi.

Ja Latvijas sākumā pirmais finanču ministrs visu valsts bagātību nēsāja portfelī, tad jau 1936. gadā valsts finances bija izlīdzinātas, labā stāvoklī, ar aktīvu maksāšanas bilanci. Latvijas bankā zelta un valūtas rezerves pieauga caurmērā par 53 latiem uz 1 iedzīvotāju (Itālijā tai pašā laikā 25, Polijā 12, Vācijā 7 lati). 1937. gadā Latvija atradās jau 2. vietā Eiropā valsts parādu mazuma ziņā, ar 79 latiem uz 1 iedzīvotāju (Anglija 4344, Holande 1321, Zviedrija 499, Somija 136 Ls.). Vienīgi Lietuva bija priekšā ar tikai 40 latiem uz 1 iedzīvotāju.

Tas viss tika sasniegts 22 brīvības gados! Pasaulē tagad daudz runā par Vācijas „saimniecisko brīnumu". Līdzīgu „saimniecisko brīnumu" piedzīvojām arī mēs savas neatkarīgās valsts pastāvēšanas laikā.

Līdztekus saimnieciskai attīstībai strauji izveidojās arī kultūrālā, sociālā un tiesiskā iekārta. Kā laukos, tā pilsētās katru gadu pacēlās jaunas „gaismas pilis" — modernas skolas un kultūras nami. Lielākos centros dibinājās jauni rūpniecības uzņēmumi un fabrikas, kas deva darbu ne vien pašu zemes iedzīvotājiem, bet arī ievestiem strādniekiem no kaimiņu zemēm (Lietuvas un Polijas). Bezdarbnieku tikpat kā nebija, ja vien kāds noplētni gribēja strādāt. Visiem — Gaujas līčos, Ogres krastos bija nodrošināta sociālā apdrošināšana, kādas vēl tagad nav dažās lielajās valstīs.

Latvijas universitāte un lauksaimniecības akadēmija 22 gados deva ap 10.500 jaunu akadēmiķu, konservātorija ap 650 skaņu mākslinieku, mākslas akadēmija ap 230 glezmotāju u. t. t. Iedzīvotāju lielākā daļa prata vairākas valodas. Daudz bija tādu, kas pārvaldīja pat 5—7 valodas. Šamērā ar iedzīvotāju nelielo skaitu, svešvalodu pratēju bija ļoti daudz. Grāmatniecība bija augsti attīstīta. Izdoto grāmatu titulu ziņā Latvija ieņēma Eiropā 2. vietu, tūlīt aiz Dānijas.

Vēl jāpiemin Latvijas mērenais klimats, maigā daba, Kurzemes un Zemgales zeltā ligojošie kviešu lauki, Vidzemes kalnāji un zaļās bērzu birztalas, Latgales dzidrie ezeriņi, kas mirdzēja zaļajos ielogos un uzsmaidīja katram dabas mīļotājam. Kur vēl svešumā esam dzirdējuši laktstīgalas tā pogojam kā Latvijā

Tava atmiņa sirdi
nekur nenobāl."

LASĪTĀJU VĒSTULES

Anonimais vēstules iesūtītājs, kas izteicis neapmierinātību par latviešu baletskolu darbību Toronto, lūgts paziņot vārdu un adresi, ja vēlas saņemt redakcijas atbildi. Atkārtoti norādām, ka autoru vārdi paliek tikai redakcijai zināmi, ja rakstītājs tā vēlas, turpretim uz anonimiem iesūtījumiem nereaģējam.

LA redakcija

☆

ATBILDE J. NORIETIM

„Latvija Amerikā" 20. jūlija numurā lasāms J. Norieša man adresēts apvainojums, ka esmu tikpat kā nositis latviešu tautu, jo lācis, labu gribēdams, nositis savu saimnieku... J. Norietis vairākkārt pasvītrojis manu naivitāti un nemākulību. Lai nebūtu domstarpību šai lietā, atzīstos, ka esmu tīrais Antiņš salīdzinājumā ar eksperta J. Norieša zināšanām.

Tālāk,— kur ir tas lāča pakalpojums latviešu tautai? Vai J. Norietis nešauj par stingru ar saviem apvainojumiem? Latviešu tauta šo laikrakstu nekad neredzēs, bet tiem, kas to lasa, var būt arī citādas domas nekā J. Norietim.

Laikraksts nav disertācija, kurā būtu iespējami sīki apcerējumi. Vajadzētu pierakstīt pilnas visas 8 lappuses, lai atzīmētu visu to, ko klātesošie dzirdēja no Valerija Tarša divu stundu lasījuma. Es no visa tā uzrakstīju to, kas man likās citur nedzirdēts. Kā Tarsis izkļuvis no Krievijas, tas bija aprakstīts visas pasaules presē, žēl, ka J. Norietis nelasa franču, vācu un angļu publikācijas. Sarunā arī tas tika itin sīki pārrunāts.

1) Kas ir V. Tarsis? Vājprātīgais (kas mani kā psichiatru interesēja vispirmā kārtā)? Čekas aģents? Vai normāla prāta godīgs krievu rakstnieks? To vislabāk rādīs nākotne. Vēl nav nekāda iemesla apgalvot vienu vai otru varbūtību. Komūnisma vēsturē ir precedents, ka vislielāko čekistu izlaiž vai padzen dzīvu no Krievijas. Tas bija Trockis, kas nebija „čekas aģents" ārpasaules acīs, jo padzīšana izrādījās īsta un — uz nāvi! Kas sagaida Tarsi, tas vēl jāredz.

2) Par manu „naīvo un nemākulīgo" jautājumu, vai Krievijā ir pārmaiņas, jāsaka tā: bez pārdomām J. Norietis runā vienīgi par čeku un tās terroru. Mans jautājums Tarsim bija par to, kā tauta izturas pret valdību resp. komūnismu? Katrā diktatūras zemē tas ir svarīgs jautājums,— kā bija Vācijā, Itālijā, tagad Spānijā. Pārmaiņas var būt arī terrora lietās, par ko labus paraugus varam atrast romiešu iekarošanas gājienos tagadējā Francijā un Anglijā, monoglu valdības laikā un vēlākā Eiropas vēsturē. **Piemēra dēļ, ja** agrāk Rīgā mēnesī pazuda bez vēsts 100 cilvēku, bet gad tikai 10, arī tā ir pārmaiņa. Ja čekas man likās citur nedzirdēts. kas akadēmijā var notikt liela sazvērestība, tā ir liela pārmaiņa. Tīri teorētiski: vēsturē nekas nestāv uz vietas. Mūs var ļoti interesēt, kādā virzienā notiek šī attīstība, jo: kad vērtību un ideju pārvērtēšana tautā sasniegusi zināmu pakāpi, tad nāk revolūcija. Tas, ko teica Tarsis, pilnīgi saskanēja ar ziņām, kuŗas dzirdam no citiem avotiem. Tas, ko viņš teica par krievu universitātēm un studentu nodarbībām, pilnīgi saskanēja ar manu pieredzi pirms 1917. gada krievu studentu aprindās.

3) Runājot par izglītības iespējām Krievijā, J. Norietis grib apgalvot, ka tas iespējams vienīgi zvērinātiem komūnistiem. Vai tiešām visi tie latviešu jaunieši, kas tagad studē un iegūst grādus padomju ir komūnisti? Terrora režīmā visi ir spiesti liekuļot, izņemot īsti ticīgos. To dara visur, itin visur. Būtu veltīgi šaubīties lietās aiziet sīkumos.

4) Ka Krievijā pastāv tā pati problēma paaudžu starpā, kāda vērojama visā pasaulē, tā ir nozīmīga parādība un var kļūt liktenīga komūnisma tālākai attīstībai. Un Tarsis to labi aprādīja sakarā ar jauno rakstnieku dzīvi un viņu rakstiem.

5) Kā garīgās attīstības un spēju ziņā pastāv neaprēķināma dažādība, tāpat arī politiskās nostājas ziņā variācijas ir lielas. Cik liels skaits bija to vāciešu, kas izdarīja briesmīgos noziegumus pret cilvēcību, un cik liels skaits to, kas bija tam pretī? Kā pēc vēl tagad vācu publikācijās parādās raksti par to, kā ievest vācu tautu atpakaļ civilizētajā pasaulē? Ka arī Krievijā tādas domas parādās, tas ir gluži dabīgi; svarīgi ir tikai zināt, cik liels ir to skaits un vai šis skaits pieaug.

6) Interesanti bija lasīt J. Norieša vēstulē, ka arī viņš nav nevainīgs interviju lietās. Kas tie tādi par vārdā nenosauktiem, no Krievijas izlaistiem, kuŗiem var 100% uzticēties? Vai tie nav čekas aģenti? Un ko gan jauna tie pateikuši? To, ka latvieši nīst krievus? Kādu pakalpojumu ar to izdara J. Norietis?

Beidzot, V. Tarsim nebija neviena laba vārda par čeku un tās iestādēm. Kādu pakalpojumu viņš ar to izdara, būdams, tā pieņemot, čekas aģents? V. Tarša izteikumi par Rietumu politiķiem nebūt nav sveši mūsu padu un daudzu citu tautu rakstos. Negribu te nopūlēties ar avotu uzrādīšanu, tādēļ minēšu tikai vienu — nelaiķi F. D. Rūzveltu.

Diemžēl, itin nekā nevarēju mācīties no J. Norieša piezīmēm, kaut vienmēr vēl daudz mācos. Redzu atkal, cik dažāda ir cilvēku domāšana un faktu izvērtēšana. Pāri visām lietām — ienaidnieku jāpazīst daudz vairāk nekā draugu, tāpēc mani interesēja tas, ko teica V. Tarsis!

Dr. Ansis Karps

☆

JĀPROTESTĒ

Es protestēju pret Salnu Pēteŗa apgalvojumu lasītāja vēstulē „Latvija Amerikā" 16. jūlija numurā, ka „Dienvidslavija nav vairs apspiesta nācija".

Diemžēl, Salnu Pēteris un dažs labs cits mūsu tautietis redz tikai to, kas notiek Baltijas valstīs, bet nekā cita. Rezultātā rodas spriedumi, kas tik līdzīgi daudzu naīvo šīs zemes iemītnieku domām, ka komūnisms dažā zemē ir labs. Grībētos šādiem cilvēkiem — vienalga, latviešiem, kanadiešiem vai amerikāņiem — ieteikt aizbraukt uz Dienvidslaviju ne tikai ceļojumā, bet tur arī padzīvot. Tad viņi drīz izbeigtu sapņošanu un atklātu to pašu patiesību, kuŗu stāsta serbu, kroātu un slovēņu trimdinieki no Dienvidslavijas — proti, ka tur joprojām nav atļauts kritizēt valdību, aizliegts bērniem mācīt ticību Dievam, aizliegts arī uzstāties pret ateismu, bet reliģiju pieļauj tikai ierobežotā mērā.

Tā kā bostoniešu citādi jaukajā un labi domātajā skrejlapā Dienvidslavija nav apzīmēta par apspiestu nāciju, tad man necelās roka, lai šo skrejlapu izplatītu amerikāņu sabiedrībā, jo iestājos par visu tautu brīvību un nevēlos paust maldus, ka Tito valdībā nav apspiešanas.

Tedis Zieriņš, Čikagā

Par nabago un bagāto

Nesmiņiet par sava kaimiņa nabadzību, nezinādami šīs viņa nabadzības cēloni. — Vai nav tā, ka dažs nabagais arī savā nabadzībā ir tomēr bagātāks par dažu bagāto? Vislielākā un visbaigākā nabadzība ir kāda cilvēka tukšeša gars. Tas nekļūs par cilvēcības garu arī tad, ja to apzeltītu ar vistīrāko zeltu.

Edvarts Tūters

LATVIJA

62. N-RS. TRESDIENA, 1966. G. 3. AUGUSTS.

GALVENĀ REDAKCIJA TORONTO.

Atbildīgais redaktors — Alfrēds Viņķels, 508 Palmerston Blvd., Toronto 4, Ont.; tālr. 531—4533;

Atb. redaktora vietniece — Silvija Ancāne, sasniedzama redakcijā, tālr. 368—3389;

Iekšlietu redaktors — Rūdolfs Noritis, 1749 Victoria Park Ave., Apt. 209, Scarborough, Ont.; tālr. 759—8076;

Ārlietu redaktors — Ints Podnieks, 26 Underhill Dr., Don Mills, Ont.; tālr. 447—6933;

Sporta redaktors — Zanis Zentiņš, 46 Lynd Ave., Toronto 8, Ont.; tālr. 535—1470.

REDAKCIJA EIROPĀ:

Vācijā — Pauls Strante, 44 Münster/Westf., Von Elnem Str. 19.

Redakcijai tiesības manuskriptus pēc vajadzības īsināt. Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka (Kanadā) vai starptautiskais pasta kupons (citās zemēs). Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas ir rakstītāja personīgs ieskats un ne katrā gadījumā atbilst arī redakcijas viedoklim.

Abonēšanas maksa: ASV un Kanadā — par mēnesi $1.50; 3. mēn. $4.50; 6 mēn. $8.50; par gadu $16.00. Atsevišķa numura cena 20 centu.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $1.60, bet tekstā $3.20 — $6.40 par 1 collas slejas telpu.

Eduarda Vingŗa viņete un ilustrācijas

(120. turpinājums)

Vispirms eju uz milicijas pārvaldi. Mans prieks ir neizsakāms, kad izrādās, ka iebraukšanas atļauja Ventspilī jau izrakstīta. Tūlīt arī steidzos uz veselības ministriju, lai saņemtu braukšanas karti uz turieni. Kāda laime! Man vairs nav jāiet pie paziņām lūgt maizes gabalu! Beidzot drīkstēšu strādāt un nopelnīt. Iespējams, ka dažs Rietumos par loterijā laimētu miljonu mazāk priecājies nekā es šai brīdī par iespēju sākt strādāt . . .

* * *

Kāda gan izskatās ostas pilsētiņa Ventspils? — prātoju sevī, sēdēdama vilcienā, kas mani ved pretim pirmajai darba vietai.

Tieši šodien restorānā Astorija notiek mūsu kursa beigšanas svinības. Labprāt būtu gribējusi tajās piedalīties, bet maksa noteikta 50 rubļu. Piedevām manas kurpes ir pat virspusē nolāpītas, bet vienīgā kleita — tā, kas mugurā — pagatavota no krāsota šineļa. Tādu mani Astorijā nemaz neielaistu.

Es tomēr neskumstu, jo esmu taču kļuvusi ārste! Drīz saņemšu savu pirmo, sengaidīto ārstes algu . . . Ko gan es vispirms pirkšu par to? Nujā, 600 rubļu jau nav daudz, ja jaunas kurpes vien maksā 400-500 rubļu. Tādēļ — vispirms es kārtīgi paēdīšu, tad redzēšu, ko iespējams iegādāties, ja rūpīgi krāj.

Pārdomās kavējoties, četru stundu ilgais ceļš pagājis ātri. Vilciens apstājas Ventspils stacijā.

Vispirms man jāpieteicas veselības daļā. Tur nu sēžu un runājos ar kādu laipnu sekretāri, gaidīdama veselības daļas vadītāju. No sekretāres uzzinu, ka Ventspilī strādā ap 30 ārstu, bet no tiem tikai divi ir latvieši: internists Miezis un cirurgs Žukovskis. Visi pārējie, ieskaitot veselības daļas vadītāju Kučumovu, esot krievi. Nu gan paredzēts, ka ieradīšoties kādas piecas vai sešas jaunās ārstes. Es esot pirmā.

Dr. Kučumova mani kritiski apskata no galvas līdz kājām, tad pastrupi jautā:

„Kādā nodaļā vēlaties strādāt?"

„Bērnu nodaļā. Vēlos kļūt bērnu ārste," es paskaidroju.

„Vieta bērnu nodaļā pirms pāris dienām atdota oficiera sievai."

„Kādas iespējas tad vēl ir?"

„Runājiet ar slimnīcas direktoru," atrūc Kučumova, jau nodarbodamās ar kaut ko citu.

Esmu atlaista.

Slimnīcas galvenais ārsts ir chirurgs Dachterevs. Brīdi sarunājamies, viņš prasa man šo un to par studijām. Kad pasaku, ka pusotra gada esmu volontējusi pie profesora Stradiņa, kuŗa vārds arī Dechterevam nav svešs, viņš vēlas, lai kļūstu chirurģe viņa nodaļā.

„Man liekas, ka chirurģija ir pārāk smaga, tādēļ nepiemērota profesija sievietei," es atbildu, bet Dechterevs tam pretojas.

„Vai jums kādas antipatijas pret krieviem?" pilnīgi negaidot jautā mazais un padruknais direktors, kuŗa balsī ieskanas savāds apakštonis.

„Man iebildumi pret chirurģiju kā sievietes profesiju," es mierīgi atkārtoju.

„Bet pie profesora Stradiņa varējāt voluntēt pusotra gada, tad nebija par smagu," Dechtereva balsī jau ieskanas ironija. „Straduņš jau arī bija latvietis. Bet pie manis jūs strādāt negribat . . ."

„Voluntēt un strādāt ir divas dažādas lietas..."

„Pareizi, tāpat kā krievs un latvietis jums divas dažādas lietas," mani pusvārdā pārtrauc Dechterevs, tad apgriežas un, ne vārda vairs neteicis, aiziet.

Esmu neziņā, ko darīt. Nekāda vienošanās par to, kur strādāšu, nav notikusi. Ventspils man sveša. Še nav pat neviena cilvēka, ar kuŗu aprunāties par situāciju, kuŗā negribot nu esmu iekļuvusi. Apzinos, ka sarunai ar slimnīcas direktoru, kas ņēmusi tik neparedzētu virzienu, var būt nepatīkamas sekas. Bet — ko darīt?

Šķērsoju Vasarnīcu ielu, kuŗas abās pusēs atrodas slimnīcas atsevišķās nodaļas. Eju jūras virzienā. Priedes, liedags . . . Un tad manā priekšā kā milži ar baltām putainām mugurām šurp un turp skalojas viļņi. Uzsēsties uz viena no tiem un ļaut sevi nest . . . Tālu prom, uz brīvu krastu, kur nemeklē politiku pat tur, kur tās patiešām nav . . . Esmu tā aizdomājusies, ka nemanu pienākušo jauno sievieti.

„Labvakar!" viņa mani uzrunā. „Es taču nemaldos, ka šorīt tikāmies veselības daļā?" Pamanījusi manu iztrūkšanos, viņa, kā vēl pārliecinātīes vēlēdamās, jautā tiešāk: „Jūs taču esat tā jaunā ārste?"

„Jā, tā esmu gan," es neveikli atbildu un tad atskārstu, ka manā priekšā stāv veselības daļas sekretāre, tikai savādāk ģērbusies.

„Mans vārds — Marga Ziediņa," jaunā sieviete pieklājīgi stādās priekšā, „šorīt steigā to jums pat nepateicu. Kā gāja pie slimnīcas direktora?"

Vārds pa vārdam, un tad esmu viņai visu izstāstījusi.

„O, tas ir ļauni!" gluži izbijusies, Ziediņa iesaucas. „Ja Dechterevs kaut ko ieņēmis galvā, tad pie tā viņš arī paliek un nav vairs citādi pārliecināms. Nu viņš jūsu personā arvien saskatīs latviešu nacionālisti, kas neieredz krievus!"

„Bet mani iebildumi pret darbu chirurģiskajā nodaļā patiešām pamatojās uz tā, ko viņam teicu; ne uz motīviem, kādus viņš cenšas saskatīt!"

„Ticu jums. Bet Dechterevs, kaut visumā labs chirurgs, slimo ar kompleksiem, to vidū ar iedomām, ka latvieši krievus un tādēļ arī viņu nenīst..." piesardzīgi skaidro Ziediņa.

Drīz vien mēs runājam pavisam atklāti. Ir tiešām jābrīnās, cik īsā laikā reizēm rodas savstarpēja uzticība.

„Vai jūs man ieteiktu rīt iet pie galvenā ārsta un teikt, ka esmu gatava strādāt chirurģiskajā nodaļā?" es iejautājos. „Kādu laiku taču izturēšu. Esmu jauna. Tā vienīgi mana vispārējā pārliecība, ka chirurģija sievietei nepiemērota."

„Nu ir par vēlu. Viņa pārliecību jūs ar to vairs nemainīsit."

„Bet ko tad man darīt? Aizbraukt no šejienes nedrīkstu, bet strādāšana nu kļūs neiespējama, kā jūs pati uzsvērāt. Varbūt mani tomēr nepaturēs, varbūt aizsūtīs pāri robežai? . . ."

Asaras man spiežas kaklā, un es arī necenšos tās valdīt.

. . . . . .

„Izsūtīt? Tik ļauni gan, cerams, nenotiks, bet darba attieksmes, to man jums jāsaka vēlreiz, patiešām kļūs neiespējamas. Es vienu šādu gadījumu te jau piedzīvoju . . . Nujā, beigu beigās tā ārste patiešām pieteicās brīvprātīgi darbam Sibirijā, jo tā bija vienīgā iespēja. Vienīgi brīvprātīga pieteikšanās darbam kaut kur Krievijā ļauj lauzt jebkuŗu darba līgumu mūšu republikā."

(Turpinājums sekos)

Karola Dāle

Rudens vai pav

Mākslinieks Arnolds Nulitis, kam šagada 30. jūlijā piepildījās apaļi „septiņdesmit" (dzimis 1896 gada 30. jūlijā Codes pagastā), arvien mani valdzināja ar savu aumaļaino krāsu izjūtu. Gleznotāja krāsu zieds allaž sulīgs un spēcīgs, krāsa audeklos kļuvusi dzīva, tā elpo un aizrauj skatītāju. Tādu izjūtu guvu, skatot vienu otru mākslinieka darbu Ņujorkas izstādēs. Bet no pāris darbiem vien grūti spriest par kāda mākslinieka personību. Ir jāredz daudzi darbi vienkopus.

Kad biju nolēmusi šīs vasaras atvaļinājuma laikā ciemoties Toronto, šāda izdevība radās. Sazvanījos ar mākslinieku un izteicu vēlēšanos redzēt viņa gleznas. „Bet tad nu gan ierēķiniet laiku. Vismaz pāris stundu, ja ne vairāk," atbildēja mākslinieks.

Jaukās Ilzes Didrichsones tērauda kumeļš, stingras rokas izveicīgi vadīts, mūs ligani aizvizināja ēnainā, kokiem apaugušā ielā, kur dzīvo gleznotājs. Uz celiņa pavīd gaiša matu kodeļa, smaidīgs vaigs, un mēs sasveicināmies ar Arnoldu Nulīti. Gleznotājs ir jaunekliga sprieguma un degsmes pilns; grūti ticēt, ka drīz būs „apaļie" gadi. Viņš aicina mūs savā darbnīcā.

Telpa ir nelielā logu uz dārzu. Gaiss karsts un tveicīgs, bet tas viss aizmirstas, kad gleznotājs vienu pēc otra rāda savus pēdējos pāris gados apgleznotos audeklus. Jāpiebilst, ka Arnolds Nulitis ir bezpriekšmetīgās glezniecības pārstāvis. Tās ir krāsu simfonijas, gan zaļas un saulainas, gan drāmatiskas, dominējot sarkanajai krāsai. Revolūcija!— mēs izsaucamies. Sarunas novirzās uz darbu nosaukumiem bezpriekšmetīgajām gleznām.

„Īstenībā nosaukums bezpriekšmetīgajā glezniecībā ir nevajadzīgs," saka gleznotājs. „Tas vienīgi nepieciešams, lai izstādē atšķirtu vienu gleznu no otras. Man bijusi interesanta pieredze ar skatītājiem šai ziņā," turpina Nulitis, rādot brūnganos un zeltainos toņos trieptu gleznu. „Redziet šo," viņš saka. „Daži te saredz pavasari, daži rudeni." Mākslinieks rāda arī skicu grīdmatiņu, kuŗā uzskicētas dažas gleznas un apakšā parakstīti vairāki nosaukumi. „Gleznai skatītājā jārada pārdzīvojums ar

Dzintra Ilz
lumbiņas
B.Ed. (Ba
gradu, pie
dzot četros
par angļu
skolotāju
Dicmane p
korporācijas

atbrīvotais atbalss

PĒTERIS

(64. turpinājums)

Stāvoklis likās bezcerīgs . . . Imre
nāja, tikai papurināja galvu, kad Česla
vai ir jaunas ziņas. Janošu Segediju k
Imres mazrunība, ir tas, ka abiem ce
bija vēl ieroči. Viņš labprāt būtu dev
pamest visu un viegliem soļiem dotie
bet nebija drosmes nostāties pret Imri Š
skatiens bija drūms, bet nesatricināma
bas apgarots.

Klajumā pa kreisi gulēja ciems, pi
mei un apklājies ar tumsu. Mirdzēja t
vārga uguntiņa. Varbūt tur sakautie brī
tāji pārsēja savas brūces? Varbūt tur si
skaitot rožukroni, velti gaidīja pārnāka
dēlu? Revolūcijas upuru skaits vēl nebij
varbūt to arī neviens nekad neuzzinās
mēma, smiltis nerunā, visu apklās pav
ziedēs baltās akācijas gariem smaržīgi
riem pāri aizmirsto cīnītāju atdusas viet

Pie nelielas malkas grēdas tiruma
vējš čaukstināja nenovāktās kukuruzas
gājēji apstājās. Česlavs atspiedās pret
raudzījās tālumā, it kā tālums varētu
darīt. Viņa seja izskatījās neparasti gar
kritušas, ap muti savilkušās sāpīgas ri
ninātērps un ādas jaka bija notriepti du
rocis plecā atgādināja nogalinātu putnu

Karola Dāle

Rudens vai pavasaris?

Mākslinieks Arnolds Nulītis, kam šāgada 30. jūlijā piepildījās apaļi „septiņdesmit" (dzimis 1896 gada 30. jūlijā Codes pagastā), arvien mani valdzināja ar savu aumaļaino krāsu izjūtu. Gleznotāja krāsu zieds allaž sulīgs un spēcīgs, krāsa audeklos ļuvusi dzīva, tā elpo un aizrauj skatītāju. Tādu izjūtu guvu, skatot vienu otru mākslinieka darbu Ņujorkas izstādēs. Bet no pāris darbiem vien grūti spriest par kāda māslinieka personību. Ir jāredz daudzi darbi vienkopus.

Kad biju nolēmusi šīs vasaras atvaļinājuma laikā ciemoties Toronto, šāda izdevība radās. Sazvanījos ar mākslinieku un izteicu vēlēšanos redzēt viņa gleznas. „Bet tad nu gan ierēķiniet laiku. Vismaz pāris stundu, ja ne vairāk," atbildēja mākslinieks.

Jaukās Ilzes Didrichsones tērauda kumeļš, stingras rokas izveicīgi vadīts, mūs ligani aizvizināja ēnainā, kokiem apaugušā ielā, kur dzīvo gleznotājs. Uz celiņa pavīd gaiša matu kodeļa, smaidīgs vaigs, un mēs sasveicināmies ar Arnoldu Nulīti. Gleznotājs ir jaunekliga sprieguma un degsmes pilns; grūti ticēt, ka drīz būs „apaļie" gadi. Viņš aicina mūs savā darbnīcā.

Dzintra Ilze Dicmane Britu Kolumbijas universitātē ieguvusi B.Ed. (Bachelor of Education) gradu, piecu gadu kursu pabeidzot četros gados. Viņa strādā par angļu valodas un vēstures skolotāju vidusskolā. Dzintra Dicmane pieder pie studenšu korporācijas Daugaviete saimes.

Telpa ir neliela ar logu uz dārzu. Gaiss karsts un tveicīgs, bet tas viss aizmirstas, kad gleznotājs vienu pēc otra rāda savus pēdējos pāris gados apgleznotos audeklus. Jāpiebilst, ka Arnolds Nulītis ir bezpriekšmetīgās glezniecības pārstāvis. Tās ir krāsu simfonijas, gan zaļas un saulainas, gan drāmatiskas, dominējot sarkanajai krāsai. Revolūcija!— mēs izsaucamies. Sarunas novirzās uz darbu nosaukumiem bezpriekšmetīgajām gleznām.

„Īstenībā nosaukums bezpriekšmetīgajā glezniecībā ir nesvarīgs," saka gleznotājs. „Tas vienīgi nepieciešams, lai izstādē atšķirtu vienu gleznu no otras. Man bijusi interesanta pieredze ar skatītājiem šai ziņā," turpina Nulītis, rādot brūnganos un zeltainos toņos trieptu gleznu. „Redzdiet šo," viņš saka. „Daži te saredz pavasari, daži rudeni." Mākslinieks rāda arī skiču grāmatiņu, kurā uzskicētas dažas gleznas un apakšā parakstīti vairāki nosaukumi. „Gleznai skatītājā jārada pārdzīvojums ar savu krāsu ziedu un saskaņu. Ja skatītājiem kāds mans darbs patīk, tie vairs nejautā pēc nosaukuma, bet ņem tik gleznu ciet!" paskaidro Nulītis.

Apbrīnojams ir Nulīša krāsu zieds un tīri gleznieciskā pārliga un spēcīgs, krāsa audeklos dzīvojuma spēks. Vai tā būtu zaļā, mēļā, violētā, zeltainā vai zilā krāsa, katrai par sevi brīžiem ir tāda intensitāte, ka apbur skatītāju, savaldzina, paņem gluži sapārīs darbiem vien grūti spriest vā varā tā, ka nevar no gleznas ne atrauties. Neviena gleznā neIr jāredz daudzi darbi vienkopus. līdzinās otrai. Ikvienā risināta kāda cita gaismas un ēnu spēle. kāda jauna krāsu attieksmju problēma. Brīžiem krāsas savijas viena ar otru blīvā blīvumā, pretstatot vēsās un siltās krāsas, brīžiem mākslinieks it kā iemīlējies tikai siltajos toņos, vai otrādi. Dažās gleznās it kā izceļas gaismas akcenti, citās ne.

Skatīšanās Nulīša gleznās ir kā iešana kādā apburtā pasaulē, kurā redzīgam skatītājam atveras gleznotāja personība visintīmākajos dvēseles pārdzīvojumos.

Kad pēc vairākam stundām atvadāmies no gleznotāja, nevilus gribas izsaukties: Cik labi, ka latviešiem ir Arnolds Nulītis ar savu košo krāsu prieku!

Indra Gubiņa

RAKSTI

Ēnu rakstos zālē
Iepinas domas kā lentes
Bērna bizēs,
Sasienas mezglā ciešā.
Saulainā laukumā
Putna siluets iekrīt,
Domas aizskrien tam līdz,
Ne jumta čukurā, ne kokā
Neapsēžas tās,
Ne atrod ligzdu kā putns,
Tālu, pārāk tālu tās aizlaidās.
Ēnu raksti zālē izzuda,
Gaismā pelēkā zari trīs.
Nebija, nebija putna!
Tikai saule, tā pati saule debesīs.

„Diagnozes" autors Anatolijs Kairis

Trīscēlienu komēdiju „Diagnoze" izrādīta ganze" šoruden latviešu skatītājiem Daugavas Vanagu ansamblis un Čikagas latviešu teātris, kurš šīs lugas izrādi pieteicis arī teātŗa dienām Toronto.

Lugas autors Anatolijs Kairis (Anatolijus Kairys) dzimis 1914. gadā Lietuvā. Lietuviešu drāmaturģijā viņš ieņem savdabīgu un aizītu vietu. Par saviem drāmatiskajiem darbiem autors saņēmis vairākas konkursa godalgas, viņa lugu izrādes pulcina plašas skatītāju aprindas.

A. Kairis pēc savas profesijas ir skolotājs; augstāko paidagoģisko izglītību ieguvis Lietuvā. Savas literārās darbības sākuma posmā viņš daudz vērības veltījis dzejai. Viņam izdoti dzejoļu krājumi („Blaškomi lapai", „Auksinė sėja"), kuŗos autors sevi parāda kā spilgtu emociju, skaidras izteiksmes un izkopta teikuma mākslinieku.

1944. gadā nonācis Vācijā, Kairis rediģēja žurnālu „Tremtiniu Mokykla" (Trimdinieku Skola"); vēlāk viņš ASV nodibināja un rediģēja kultūras žurnālu „Naujoji Aušra" (Jaunā Ausma). Kā Lietuvā, tā arī Vācijā viņš vadīja paidagoģiskus iestādījumus, bija skolas direktors, skolotājs. Ražīgi viņš darbojās arī presē, rakstot par paidagoģiskiem un literātūras tematiem, tāpat arī par teātŗa jautājumiem. Kairis ir aktīvs Lietuviešu rakstnieku biedrībā, pašlaik arī tās valdes loceklis.

1956. gadā iznāca grāmatā viņa „Diagnoze", kas pievērsa gan teātŗu skatītāju, gan kritikas ievu tautisko problēmu risinātā.

Skatuves darbinieku apvienības prēmiju ieguva arī Kaira jaunākais darbs „Vistu farma" (Viščiuku ūkis"). Komēdija izdota grāmatā 1955. gadā. Izrādes Losandželosā un Čikagā guva lielu atsaucību. Tagad komēdiju gatavo plašākām izrādēm. „Vistu farmā" autors pievērsas tematam par koeksistenci ar mes okupantiem. Izvēlēto tematu autors tver plašākā, intelektuālākā sfairā, dziļāk saprasta patriotisma vārdā, nostājoties pret tautisko vienaldzību, atkāpšanos, savlabuma meklēšanu un apkārtnes seklumu. Tas ir Kaira liels sasniegums, ka viņš mācējis ikdienas aktuālitātes pacelt komēdijā mākslinieciskā formā, ar simboliem un alegorijām tās parādot un padarot vispārnozīmīgas.

Lietuviešu skatuves mākslā tagad bieži vien notiek tuvināšanās t.s. absurda teātrim. Taču visbiežāk tās ir makabriski iekrāsotas lugas, uztverot absurda teātri kā „a metaphor of dread". Kairis tādu modi atmetis. Izvēloties komēdijas formu un neatmetot tautiskās problēmas par labu universālajam, Kaira tuvošanās absurda teātrim kļuvusi „a metaphor of sarcastic grin."

J. Gļauda

Kas grib Latvijai palīdzēt, tas to populārizē. Vai Jūs esat saviem draugiem uzdāvinājuši prof. A. Rubuļa „LATVIAN LITERATURE?"

REDAKCIJAI PIESŪTĪTI IZDEVUMI

„Dzimtenes Balss" Nr. 4, latviešu katoļu mēnešraksts, šāgada maija burtnīca, galv. redaktors prāv. N. Trepša, 32 lpp.

Austrālijas latviešu deju kopas

Ir jau sen pierādījies, ka tautas dejas pieder pie tām mūsu kultūras vērtībām, kuŗas arī svešumā visvairāk kopjam, tādēļ nav nevienas zemes, kuŗā nepastāvētu arī kāda latviešu tautas deju kopa, vismaz atsevišķi dejotāji, ja latviešu skaits pārāk mazs kopas radīšanai. Ievērojot faktu, ka latviešiem ar savām tautas dejām (varbūt vairāk krāšņo tērpu dēļ?) bieži rodas iespēja uzstāties cittautiešu priekšā, mūsu dejotāji jo ievērojamā mērā daudzina arī Latvijas vārdu un atgādina mūsu tautas likteni okupantu jūgā. Mūsu laikraksta lasītājiem labi pazīstamas būs gandrīz visas Kanadas un ASV latviešu tautas deju kopas, daudz lasīts un dzirdēts arī par izcilākajām Anglijas latviešu kopām — Līdsas Kamoliņu un Bradfordas Saktu, šis un tas zināms arī par vienu otru Vācijas latviešu deju kopu, varbūt arī par Zviedrijā pastāvošajām, bet liekas, ka tikpat kā nekā par mūsu tautas deju kopām Austrālijā. Esam pat pārsteigti, uzzinot, ka tur sekmīgi darbojas 12 kopu! Tādēļ būs interesanti nedaudz ar tām iepazīties. Šai nolūkā pārņemam rakstu „Austrālija dejo latviski". kas ievietots laikraksta „Austrālijas Latvietis" 15. jūlija numurā.

Deviņās Austrālijas pilsētās— Sidnejā, Melburnā, Brisbenā, Adelaidē, Pertā, Kanberā, Dīlongā, Ņūkāslē un Balaratā — mēr ir padsmitniekos. Šī iemesdarbojas 12 latviešu tautas deju la dēļ par pareizu atzīstams mūkopu, apvienojot kopskaitā ap su sabiedrības vērtējums, ka tie300 dalībnieku, kas regulāri pulšī tautas deju kopas uzskatāmas cējas mēģinājumos un piedalās par satikšanās vietu, kuŗā jaunākā latviešu, tā arī austrāliešu sanatne saiet kopā un pati kaut ko rikojumos.

Kaut kopās dalībnieku vecums svārstās no 7 līdz apmēram 40 gadiem, visvairāk dejotāju tolongā, Ņūkāslē un Balaratā — dara latviskā noskaņojuma pavēnī, pie tam te notiek iepazīšanās ar vienu no latviešu tautas mākslas lielajām vērtībām — etnogrāfiski pareizām dejām, kuŗas prasa arī vēl citu nozīmīgu nepieciešamību — tautas tērpu cienīšanu un valkāšanu.

Lielākās kopas apvienojušās zem kopīga darbības jumta, kuŗa oficiālais nosaukums ir Latviešu tautisko deju kopas Austrālijā. Raksta sākumā teikts, ka darbojas 12 kopu, bet varētu, varbūt, uzskatīt, ka pastāv pat 13 kopu, jo arī Hobartas jaunie latvieši, vismaz lielākajos sarīkojumos, kāds, piemēram, notika šogad Jāņos, parādījuši savu prasmi tautas dejās.

Vecākā kopa nav Melburnas Daugavieši, kā reizēm uzskatīts un rakstīts, bet gan Atspolīte Balaratā. Šīs vienības sākums atrodams jau 1947. gadā Vācijā.

Tautas deju rosībā Austrālijas lielās pilsētas, salīdzinot ar latviešu iedzīvotāju daudzumu, ir kā puteklīši pret dejotāju skaitlisko pārākumu dažos mazajos centros, piemēram, Balaratā un Ņūkāslē.

Mēģinājumi vairumam kopu caurmērā notiek vienreiz nedēļā, pie tam tie noorganizēti latviešu namos, kur tādi mūsu jaudīm pieder.

Divām kopām — Balaratā un Ņūkāslē — ir vienāds nosaukums: Dzintars.

Neviena kopa no Austrālijas uz nākošajām kultūras dienām šāgada decembrī Kraistčērčā, Jaunzēlandē nebrauks organizēti, bet piedalīsies tikai atsevišķi dalībnieki. Tomēr Kraistčērčā no Austrālijas var sagaidīt ap 40 dejotāju.

Viena pilsēta atsevišķā sarīkojumā devusi vislielāko dalībnieku skaitu — 84. Šī pilsēta ir Adelaide. Tas notika, kad adelaidieši pasi savās mājās 1957. gadā rīkoja Austrālijas latviešu 7. kultūras dienas.

PĒRKONĪTIS PERTĀ

Katru otru svētdienu no plkst. 10—12 dienā Sv. Pāvila ev.-lut. draudzes namā Pertā jaunieši griežas tautas dejās, kad tur notiek deju kopas Pērkoniņa mēģinājumi, kādi agrāk bija reizi nedēļā. Kopā ir 24 dejotāji 14—40 gadu vecumā.

Šogad šajā sastāvā notikušas lielas pārmaiņas, jo aizgājuši 7 līdzšinējie dejotāji. Klāt nākuši jauni spēki, to skaitā divi bijušie Kanberas puiši. Tagad citur aizņemti liekas tie 3 pianisti, kas agrāk dejotājiem gādāja par mūziku. Pašreiz izpalīdzas ar skaņu lentes aparātu, kuŗu šāgada martā varēja iegādāties ar vietējo organizāciju ziedotajiem līdzekļiem. Pērkoniņa vadītāja Zenta Dunse saka: „Ceram, ka Latviešu apvienības Austrālijā prezidijs mums dos kādu atbalstu, lai kopa Pertās organizācijām varētu atmaksāt ziedoto naudu."

1963. gadā dibinātais Pērkoniņtis tagad parasti uzstājas ar 8 pāriem. Rekorda skaits dejotāju (34) bija, pošoties Austrālijas latviešu 14. kultūras dienām 1964. gadā Pertā. Pērn Pērkoniņtis dejojis 3 latviešu, 1 baltiešu un 5 austrāliešu sarīkojumos, bet 5 austrāliešu ielūgumus nāciņes noraidīt. Uz nākošajām kultūras dienām Kraistčērčā brauks ap 15 latviešu no Rietumaustrālijas, to skaitā divi Pērkoniņa dejotāji.

JANDALIŅŠ ADELAIDĒ

Ceļojot no Pertas uz austrumiem, nonākam vispirms pie mūsu tautas dejotājiem Adelaidē, kas tautas dejas kopj jau kādus 16 gadus. Sākumā nācās uzstāties galvenokārt austrāliešu sarīkojumos, bet, pieaugot latviešu skaitam, radās dažādas grupas. Tā 1956. gadā nodibinājās Jandaliņš, kam nu aizvadīti pirmie 10 darba gadi.

Kopa lielu trūkumu izjuta tad, kad no Adelaides aizbrauca pirmais Jandaliņa vadītājs Jānis Ķerpe, pats arī dejotājs un pianists. Tagad dejošanā apmāca Anna un Jānis Gulbji, bet pirms dažiem gadiem šo darbu veica Elmārs Dukāts. Kopas administrātors ir Edgars Ceplītis, sekretārs Andrejs Andrejevskis un kasieris Pēteris Strazds.

No Jandaliņa pašiem pirmajiem dejotājiem kopā vēl palikuši 3, bet tādu, kas dejo ilgāk par 4 gadiem, ir vairāki. Grupā dejo 24—34 gadus veci tautieši, kaut pārsvarā ir padsmitnieki. Cetri pāri pošas braukt uz kultūras dienām Jaunzēlandē. Jandaliņš piedalījies ne tikai latviešu kultūras un jaunatnes dienās, bet arī Adelaides gadskārtējā mākslas festivālā u. c. austrāliešu sarīkojumos.

(Turpinājums 5. lpp.)

atbrusnis sākas oktobrī

PĒTERIS AIGARS ◎ ROMĀNS

(64. turpinājums)

Stāvoklis likās bezcerīgs . . . Imre nekā neredzēja, tikai papurināja galvu, kad Česlavs vaicāja, vai ir jaunas ziņas. Janošu Segediju kaitināja ir Imres mazrunība, ir tas, ka abiem ceļabiedriem bija vēl ieroči. Viņš labprāt būtu devis padomu pamest visu un viegliem soļiem doties uz robežu, bet nebija drosmes nostāties pret Imri Šabo. Imres skatiens bija drūms, bet nesatricināmas pārliecības apgarots.

Klajumā pa kreisi gulēja ciems, pieplacis zemei un apklājies ar tumsu. Mirdzēja tikai viena vārga uguntiņa. Varbūt tur sakautie brīvības cīnītāji pārsēja savas brūces? Varbūt tur sirma māte, skaitot rožukroni, velti gaidīja pārnākam kritušo dēlu? Revolūcijas upuru skaits vēl nebija zināms, varbūt to arī neviens nekad neuzzinās. Zeme ir mēma, smiltis nerunā, visu apklās pavasarī zāle, ziedēs baltās akācijas gaŗiem smaržīgiem čemuriem pāri aizmirsto cīnītāju atdusas vietām.

Pie nelielas malkas grēdas tīruma malā, kur vējš čaukstināja nenovāktās kukuruzas stublājus, gājēji apstājās. Česlavs atspiedās pret malku un raudzījās tālumā, it kā tālums varētu ieteikt, ko darīt. Viņa seja izskatījās neparasti gaŗa, acis iekritušas, ap muti savilkušās sāpīgas rievas. Treniņtērps un ādas jaka bija notriepti dubļiem. Ievērojami bija sabiezējusi bārda. Kādēļ šai brīdī tā nodomāja par to, kā viņš izskatās? Vai tas bija svarīgi? Vai tas varēja kaut kā ietekmēt viņa tālāko likteni? Vai tas varēja kaut kā ietekmēt kaut ko? Kāpēc viņš vispār domā par to, kā viņš izskatās? Kāpēc viņš vispār domā par kaut ko? Kāpēc viņš vispār domā? Kāpēc viņš vispār ir? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs, nevis Dievs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs, nevis Dievs? Kāpēc viņš vispār ir dzīvs cilvēks, nevis akmens, nevis koks, nevis zāle, nevis putns, nevis zivs, nevis tārps, nevis kukaiņi, nevis bakteriāls, nevis vīrusiņš, nevis atoms, nevis elektrons, nevis protons, nevis neitrons, nevis mezons, nevis kvarks, nevis kvazārs, nevis pulsārs, nevis melnais caurums, nevis Visums, nevis Dievs

Pašu svētki...

(Pārnesums no 1. lpp.)

svētku dalībnieki apliecināja, noliekot krāšņus ziedus pie mūsu kritušajiem varoņiem celtā pieminekļa. Latvijas karogiem uzvijoties mastos, izjusti izskanēja mūsu valsts himna „Dievs, svētī Latviju!" Ne mazāk aizkustināti dievlūdzēji bija, dievkalpojuma sākumā dziedot A. Lūša sacerēto dziesmu „Tās dienas mirdzošās un skaistās, no jaunības kas nāk mums līdz."

Pēc svētbrīža bērnu svētkus atklāja prof. E. Reimbergs no Gvelfas, uzsverot, ka bērnu svētki ir viena no skaistākajām tradicijām, kuru trimdas dzīvē esam saglabājuši. Svētku dalībniekus uzrunāja arī LNAK kultūras un izglītības nozares vadītājs J. Mežaks, izsakot prieku, ka pašī jaunieši veltījuši tik daudz darba šo svētku noorganizēšanā.

Pēc bērnu svētku atklāšanas dalībnieku gājiens virzījās uz sarīkojuma laukumu, kur priekšnesumu daļā pirmās savu māksu ritmiskajos vingrojumos rādīja mazās meitenes. Tos teicami bija sagatavojušas V. Udenāne un R. Lazdiņa. Lielākās meitenes I. Šmites un I. Krastiņas vadībā iepriecināja ar dziesmām un vingrojumiem. Arī šogad uzvedumu sagatavošanā talkā bija nākusi Elga Ozoliņa, un viņas sagatavoto ritmoplastisko vingrojumu Inesei Krastiņai un Rozmarijai Lazdiņai nācās pat atkārtot. Savdabīgs un līdz šim vēl neredzēts bija Māras Gugānes sagatavotais „ūdens balets", kuru sešas meitenes muzikas pavadījumā demonstrēja peldētavā. Zēni savukārt rādīja A. Zvirgzdiņa un G. Siliņa izstrādātās „dzīvās piramīdas". Bija arī tautas dejas I. Krastiņas vadībā.

Svētku dalībnieku atjautības un veiklības nodarbībām, kā arī latvisko zināšanu pārbaudei bija iekārtotas 12 dažādas novietnes. Lielā „nezināšanā" atradās skolotāji A. Bāliņš un V. Slaviešs, jautājot, kur atrodas Lielupe, Gaiziņkalns vai Cēsis. Labi, ka mazie svētku dalībnieki varēja viņiem „palīdzēt", parādot kā minētās, tā arī daudzas citas vietas Latvijas kartē. Tāpat daudzus veiklus izpalīgus savās novietnēs redzēja arī S. Vasarājs, S. Leimanis, E. Puķītis, A. Pērkons un citi. Visilgāk nodarbības risinājās A. Aldermaņa vadītajā šaušanas novietnē, kurā „meistarsāvēja" titulu kāroja 78 dalībnieki, bet ieguva 15 gadu vecais Jānis Stārasts un 13 gadu vecā Anna Kānaviņa, abi ar 45 no iespējamiem 50 punktiem. Viņu sniegums daudz neatšķīrās no pieaugušo varējuma, kur no 20 dalībniekiem ar 47 p. uzvarēja K. Siliņš, M. Tore — 46 p. un V. Dambergs 44 p.

Kā pimā nodarbības visās novietnēs šogad paveica Rita Baruša, saņemot speciālu balvu.

Ne mazāk spraigas sacensības risinājās arī peldēšanā. Tās vadīja G. Tannis ar vairākiem palīgiem. 8—10 gadu vecuma grupā meitenēm uzvarēja D. Brumele, V. Lūbgane un S. Knostenberga, bet zēniem G. Tannis, I. Grimba un J. Students; 11—13 gadu grupā meitenēm — R. Ezeriņa, R. Cinovska un A. Birzniece, bet zēniem — A. Puķītis, B. Liepiņš un V. Pālens; 14—16 gadu grupā meitenēm — I. Krastiņa, L. Kalniņa un S. Leimane, bet zēniem — U. Upāns, A. Lakstīgala un I. Pūpēdis.

No peldētavas sportiskais sacensību spraigums pārsviedās uz volejbola laukumu, un notika Saulaines un Sidrabenes vasaras nometņu vienību spēkošanās. Jā vēl nedēju iepriekš sirdabenieši bija uzvarējuši, šoreiz viņiem nācās atzīt saulainiešu pārākumu. Saulaines sešnieks revanšējās divos setos ar 15—5 un 15—9 rezultātu. Tā ceļojošais draudzības kauss pārgāja Saulaines komandas glabāšanā līdz nākošā gada sacensībām.

Pēc intensīvām dienas nodarbībām un sacensībām arī vakara stundās svētku dalībniekiem enerģijas vēl bija pietiekoši, lai piedalītos „masku ballē". Ar 48 interesantām maskām tā pārspēja vienas otras organizācijas rīkotu karnevālu ziemas sezonā. To liecināja arī godalgošanas komisijas pūles izmeklēt labākās maskas, kas šoreiz nenācās tik viegli. Beidzot par labākajām atzina „Spaiņu nesēju" — Dainu Brumeli, „Balonu meiteni" — Ingrīdu Lakstīgalu, „Putnu biedēkli" — Sarmu Hanzeni, kā arī pavisam mazo karavīru — Robertu Kāpostiņu un vēl mazāko „policistu" — Ēriku Cinovski.

Bērnu svētkus arī šogad ar bagātīgām veltēm bija atcerējusies Anna Kazerovska, dāvinot uzvarētājiem pašas šūdinātus tautiskus spilvenus, sedziņas un prievītes.

Ja visa diena kā mazajiem, tā arī lielajiem svētku dalībniekiem pagāja priekos un dažādās nodarbībās, ne gluži tā bija Saulaines virtuves saimniecei Ērikai Šteinbachai ar daudzajām palīgdzēm. Jauniešiem nodarbības un sacensības veicināja ēstgribu, patērēto enerģiju vajadzēja stipināt ar garšīgām maltītēm. Cik labi savu uzdevumu veikušas čaklās saimnieces, liecināja nometnes dalībnieku pateicība pēc katras maltītes, kopīgi nodziedot: „Bij man laba saimniece..." Liekas, pēc tik sirsnīgas pateicības virtuves darbiniecēm ikdienas solis arī vairs nelikās tik grūts.

Bērnu svētku pēdējā diena, 1. augusts, bija veltīta vieglatlētiskas sacensībām, kuŗās piedalījās arī Sidrabenes vasaras nometnes dalībnieku grupa. Tā bija ieradusies V. Zuntakas un A. Rubeņa vadībā. Šāda savstarpēja viesošanās abu nometņu svētkos izveidojusi draudzīgas jauniešu un vadītāju attieksmes. Sporta nodarbību sekmēšanai Saulainē daudz piedomājis Guntis Tannis. Viņa vadībā uzsākta sporta laukuma izbūve, un pašreiz jau pabeigta 100 m skrejceļa ierīkošana.

Saulaines bērnu svētku vieglatlētikas sacensību rezultātus sniegsim kādā no nākošajiem laikrakstā numuriem.

R. N.

Gavilnieks Pēteris Ziediņš apsveicēju vidū: 1. rindā no kreisās — meita Olga Pila, jubilārs, TLB valdes priekšsēža vietniece Milda Matīsa un TLB priekšsēdis A. Gribusts; aizmugurē TLB sekretārs R. Strazds un biedrzinis A. Lazdiņš. Foto: JAK

Jubileja ceļojumā

PĒTERIS ZIEDIŅŠ 80-GADNIEKS

Šķiet, nebūs daudz gavilnieku, kas, 80 mūža gadu slieksni pārkāpjot, dodas vairāku tūkstošu jūdžu ceļojumā, lai savu goda dienu atzīmētu kuplā radu pulciņā. Torontietis Pēteris Ziediņš ir, ja ne vienīgais, tad noteikti viens no tādiem. Pirms 80. dzimšanas dienas 21. jūlijā viņš kopā ar dzīvesbiedri Bertu devās uz Zviedriju, kur Stokholmā dzīvo māsa Emma Ziediņa, bet galvaspilsētas apkārtnē meita Skaidrīte Grīnupa. Ģimenes salidojumā Stokholmā ieradusies arī māsa Anna Lūse no okupētās Latvijas, bet no Filadelfijas, ASV, māsa Marta Dzintara. Ja nu vēl pieskaitītu Toronto palikušo dēlu Valteru Ziediņu ar ģimeni un meitu Olgu Pilo, tad Ziediņa tēva radu pulks būtu tikpat kā pilnīgs.

Kaut Ziediņu ģimenes jubilejas ceļojuma plāni radušies klusībā, tomēr TLB valdei ar pr-di A. Gribustu izdevās to atklāt vēl pirms ceļojuma uzsākšanas. Tādēļ TLB bija vienīgā, kas jubilāru sumināja Toronto, kur P. Ziediņš joprojām ir aktīvs sabiedriskās dzīves dalībnieks. Sevišķi tuvs jubilāram ir latviskās dziesmas gars. Ar vīru koŗa Viesturs saimi P. Ziediņš viesojies ne tikai vairākās latviešu kolonijās Kanadā, bet bieži vien šķērsojis arī ASV robežu. Dziesmu svētkos P. Ziediņš parasti iegūst balvu kā vecākais dziedātājs. Šai ziņā viņš, droši vien, kļūs par neparspējamu rekordistu. Dažādos sarīkojumos gavilnieks bieži vien redzams aiz sava grāmatu galda, sekmējot mūsu literātu darbu izplatīšanu tautā. Literārtūrai un presei P. Ziediņš kalpojis ne tikai ar grāmatu izplatīšanu vien, bet jau Latvijā bija pasācis vēsturisku apceri par savu pilsētu Pļaviņām, tāpat bijis arī laikraksta „Pļaviņu Ziņas" izdevējs.

Gavilnieks dzimis 1886. gada 21. jūlijā Kauguru pagastā kā rentnieka dēls, bet dzīves lielāko daļu pavadījis Pļaviņās, kur iepazinis arī savu dzīvesbiedri Bertu. Bēglu gaitas P. Ziediņš kopā ar ģimeni sācis Vācijā, Hanoveras apkārtnē, bet Kanadā iecelojis 1949. gadā, apmetoties uz dzīvi Toronto.

Pēc garā ceļojuma torontieši P. Ziediņu savā vidū redzēs atkal septembŗa sākumā. Sagaidīsim gavilnieku ar pelnītu novēlējumu vēl ilgus gadus kalpot dziesmu krīvam un latviskai sabiedrībai.

R. N.

AUTOMAŠĪNA UN ATVAĻINĀJUMS

MŪSU LIDZSTRĀDNIEKA SARUNA AR LAIMONI MAROVSKI

Kad atvaļinājums jau durvju priekšā, pēdējās dienas parasti aizskrien lielā steigā, kārtojot un pārbaudot makšķeŗu spoles, auklas, kātus un vizuļus, arī viņu pārējo, kas nepieciešams garam un miesai, bet domās jau pavīd ezeru līči un salas — divas skaistas un bezrūpīgas nedēļas saulē un vējā. Tā bieži gadās, ka pavisam piemirstas vienā no svarīgākajām lietām — savest kārtībā garākam braucienam savu „dzelzs kumeļu", pie kuŗa tā pierasts ikdienā. Karstajās vasaras dienās, sevišķi nedēļu nogalēs, bieži jāredz, ka sa-tiksmes sablīvējumos, spēkratus pārslēdzot uz „gliemežu ātrumu", daudzas mašīnas kūpēdamas paliek ceļmalā.

Kur meklējama vaina un kā motoristam izvairīties no šādām nepatikšanām? To sarunā pastāsta viens no pazīstamākajiem latviešu garāžu īpašniekiem Toronto — Laimonis Marovskis, kas „mašīnu doktora" darbā aizvadījis jau vairāk nekā 25 gadu. Viņš paskaidro, ka visbiežāk novārtā atstāts automašīnas radiators un dzesēšanas ierices. Ja tās ir blīvas un netek, ja ziemā nesasalst, tad parastais braucējs ir apmierināts un par citu nerūpējas, bet maz ir tādu mašīnu īpašnieku, kas regulāri pārbauda un liek pavisam mazo karavīru — Robertu Kāpostiņu un vēl mazāko „policistu" — Ēriku Cinovski.

Bērnu svētkus arī šogad ar bagātīgām veltēm bija atcerējusies Anna Kazerovska, dāvinot uzvarētājiem pašas šūdinātus tautiskus spilvenus, sedziņas un prievītes.

Ja visa diena kā mazajiem, tā arī lielajiem svētku dalībniekiem pagāja priekos un dažādās nodarbībās, ne gluži tā bija Saulaines virtuves saimniecei Ērikai Šteinbachai ar daudzajām palīgdzēm. Jauniešiem nodarbības un sacensības veicināja ēstgribu, patērēto enerģiju vajadzēja stipināt ar garšīgām maltītēm. Cik labi savu uzdevumu veikušas čaklās saimnieces, liecināja nometnes dalībnieku pateicība pēc katras maltītes, kopīgi nodziedot: „Bij man laba saimniece..." Liekas, pēc tik sirsnīgas pateicības virtuves darbiniecēm ikdienas solis arī vairs nelikās tik grūts.

Bērnu svētku pēdējā diena, 1. augusts, bija veltīta vieglatlētiskas sacensībām, kuŗās piedalījās arī Sidrabenes vasaras nometnes dalībnieku grupa. Tā bija ieradusies V. Zuntakas un A. Rubeņa vadībā. Šāda savstarpēja viesošanās abu nometņu svētkos izveidojusi draudzīgas jauniešu un vadītāju attieksmes. Sporta nodarbību sekmēšanai Saulainē daudz piedomājis Guntis Tannis. Viņa vadībā uzsākta sporta laukuma izbūve, un pašreiz jau pabeigta 100 m skrejceļa ierīkošana.

Saulaines bērnu svētku vieglatlētikas sacensību rezultātus sniegsim kādā no nākošajiem laikrakstā numuriem.

R. N.

TORONTO ZIŅAS

● TLB valde un dāmu komiteja jau paredzējusi vairākus sarīkojumus nākošai ziemas sezonai. 1. oktobrī Latviešu namā notiks saviesīgs vakars, kas sauksies „Nakts Heidelbergā". 2. oktobrī dāmu komiteja rīko veco māmuļu un sirmo tēvu pēcpusdienu, bet 3. oktobrī sāksies rokdarbu lekciju cikls A. Dzērvītes vadībā. 23. oktobrī rīko gadskārtējo dāmu komitejas bazāru, kuŗa atlikums paredzēts TLB sestdienas skolas atbalstam. 12. novembrī paredzēta Mārtiņu balle kā kopīgs sarīkojums ar DV Toronto nodaļu. Bez tam iecerēti arī vairāki referātu vakari un kultūrfilmu izrādes, bet to laiks vēl nav noteikts.

● TLMM kluba lauku īpašumā Bērzainē 13. augustā plkst. 9 no rīta notiks eksternas šaušanas sacensības, kuŗās aicināti piedalīties visi latvieši, neatkarīgi no piederības kādam mednieku vai makšķernieku klubam. Bez organizētajiem klubiem līdz šim jau pieteikušies vairāki šaušanas sporta cienītāji pat no Ņujorkas. Individuālās šaušanas sacensībās paredzētas šādas disciplīnas: 4 x 25 māla baložu šaušana, 25 pāru dubultbaložu šaušana, „pīļu" šaušana 3 x 15 no jaunbūvētā 36 pēdu augstā torņa, mazkalibra šaušanas sacensības pieaugušiem 3 x 10 šāvieni (stāvus, no ceļa un gulus), kā arī mazkalibra šaušanas sacensības jaunatnei. Sacensības paredzētas arī klubu komandām, sacenšoties Toronto, Hamiltonas, Sv. Katrīnu, Kalamazū un Ņujorkas vienībām. Reizē ar to šīs šaušanas sacensības Bērzainē organizētas Kanadas un ASV latviešu mednieku un makšķernieku ievaditās draudzības paplašināšanai. Reizē ar šaušanu notiks arī sacensība spaininga sviešanā 5 mērķos. Šīs sacensības noteikumus izziņos uz vietas. Nobeigumā apbalvošana un saviesīgs vakars ar deju.

● 80 gadu vecūmā mirušo Jāni Sīli pēdējā gaitā uz Ziemeļjorkas kapu latviešu nodalījumu 25. jūlijā izvadija bīskaps A. Lūsis. Nelaikis dzīvoja Portkreditā, kur atstāj dzīvesbiedri Emmu, audzumeitu Ilgu un znotu Frici Mērnieku.

● Sv. Andreja draudzē māc. Ā. Cops kristīja Andreju Robertu Bušmani, Ādolfa un Annas dēlu.

● Sv. Jāņa baznīcā bīskaps A. Lūsis un māc. A. Briedis salaulāja Andri Kaļiņu ar Rutu Jansoni.

● Latviešu nama dāmu komiteja iecerējusi rudens un ziemas sezonā rīkot mājturības kursus. To sākums paredzēts 15. oktobrī, un visas ieinteresētās namamātes aicinātas pieteikties jau tuvākajā laikā pie dāmu komitejas priekšnieces M. Cines, tālrunis 239—7923.

● Mūsu redakcija lūgta papildus informēt, ka Kanadas latviešu skautu un gaidu jendu šāgada lielajā nometnē Trīs zvaigznes, kas notika Tālavā, par labāko atzina Rīgas 72. vienības skautu pulciņu, apbalvojot to ar Ventspils skautu vienības ziedotu latvisku šķīvi.

● Negadījumu piedzīvojusi mūsu līdzstrādniece Vera Sidare, Austrumu draudzes lauku īpašumā Tālava, ejot rīta agrumā peldēties, viņa upes kraujas rasainajā zālē izslīdēja un pārlauza kāju trīs vietās. Pēc lūzuma iegipsēšanas V. Sidare no slimnīcas atlaista mājās, un tomēr pāris mēnešu būs saistīta slimības gultā.

LATVIEŠU APRIŅĶIS

● Latviešu lauksaimnieku biedrības dibinātāji un iloggadējie darbinieki — priekšnieks E. Smiltnieks un viņa palīgs un sekretārs N. Boriss atteikušies no saviem amata pienākumiem un izstājušies no biedrības.

MANITOBA

● DV Manitobas nodaļa 9. jūlijā bija rīkojusi izbraukumu bērniem un jauniešiem uz Manitobas ezeru pie Kēleru, Jandavu un Treigutu ģimenām, piedaloties ap 50 dalībniekiem, no kuŗiem puse bija jaunās audzes pārstāvji. Laiks aizritēja ātri jautrās spēlēs un sacensībās, kuŗas vadīja A. Vulfa un V. Vulfs. Nobeigumā rīkotāji jauniešus pacienāja ar sviestmaizēm, saldējumu un limonādi.

VANADZU SALIDOJUMS HAMILTONĀ

Paredzams, ka laikā no 18. septembŗa līdz 17. oktobrim Kanadā viesosies DV organizācijas centrālās valdes vanadžu nozares vaditāja Marija Ķeņģe. Šai sakarā Kanadas vanadžu valde M. Jonānes vadībā organizē vanadžu salidojumu, kas notiks 25. septembrī Hamiltonā vietējās vanadžu kopas izkārtojumā. DV CV vanadžu nozares vaditāja M. Ķeņģe apmeklēs arī citas vanadžu kopas Kanadā.

DĀRZNIECĪBAS PĒTNIECĪBAI VELTĪTS MŪŽS

AGRONOMS ALFRĒDS VĪTIŅŠ 60-GADNIEKS

Mordenas valsts izmēģinājumu stacijā Kanadas provincē Manitobā 25. jūlijā uz 60 mūža gadiem atskatījās agronoms Alfrēds Vītiņš, kuŗa mūžs iezīmējies ar krietnu darbu, lielu centību un teicamiem panākumiem.

Gavilnieks dzimis Gatartas pagastā kā kalēja dēls, skolas gadus aizvadījis Priekuļu muižā, kur praktizējies dārznieka darbā, bet 1925. gadā pabeidzis lauksaimniecības vidusskolu, pēc tam sākot lopkopības pārrauga darbu, kuŗu turpināja līdzekļu sagādei arī tad, kad uzsāka agronomijas studijas. Vēlāk viņš strādāja valsts sēklu stacijā, vasarās apbraukāja Latvijas novadus kā botāniķis, pētīdams āboliņa sējumus, tad zināšanu papildināšanai pārcēlās darbā uz Ošupes izmēģinājumu staciju Latgalē, kur guva bagātīgu pieredzi turpmākajam agronoma darbam. 1937. gadā sekmīgi pabeidzis studijas, A. Vītiņš pieņēma Viļānu agronoma vietu un līdztekus darbojās arī saimnieciskajā dzīvē, organizēdams un vēlāk vadīdams kooperātīvu un darbodamies Viļānu krājaizdevu sabiedrībā. Boļševikiem okupējot Latviju, viņu no agronoma vietas padzina, bet vācu okupācijas laikā viņš atgriezās Ošupes izmēģinājumu stacijā, vadīdams dažādus izmēģinājumus, sevišķu uzmanību veltījot kartupeļu šķirņu selekcijai un gūstot ievērojamus panākumus.

Trimdas gados Vācijā jubilārs Flensburgā un Hanoverā rosīgi darbojās dažādos nometņu amatos un strādāja latviešu skolā, tad ar dzīvesbiedri Ernu izceļoja uz Angliju, kur atrada dārznieka darbu, bet brīvo laiku veltīja Latviešu biedrības darbībai, būdams tās valdes vicepriekšsēdis. Rodoties izdevībai, A. Vītiņš devās uz Kanadu un apmetās Mordenā, kur izmēģinājumu stacijā darbojas par vadītāja palīgu daildārzniecības nodaļā. Še viņš paveicis dažādus košuma kolu un krūmu krustojumus un guvis jaunas atziņas sēklu diedzēšanas izmēģinājumos, savus novērojumus publicējot plašākā brošūrā angļu valodā. Piezīmējams, ka par lauksaimniecības un dārzkopības jautājumiem viņš speciālžurnālos rakstījis jau dzimtenē, kā arī publicējis vairākus plašākus darbus. Augu krustošanas darbā viņš labākos panākumus guvis ar ābelēm, ceriņiem, jasmīniem un citiem latviešiem mazāk pazīstamiem košuma augiem.

A. Vītiņš ir konkordijas Zelmenis seniors trimdā un nodibinājis Vinipegā akadēmiķu kopu, kuŗu pats arī vada. Cik vien darba apstākļi un samērā palielais attālums līdz Vinipegai atļauj, viņš darbojas arī Latviešu biedrībā un draudzē, nereti lasot priekšlasījumus svinīgos aktos un citos sarīkojumos. Dzīvodams nošķirti no pārējiem tautiešiem, jubilārs tomēr nenieka nav zaudējis no savas latviskās stājas. Latviešu grāmatas, gandrīz visi lielākie trimdas laikraksti un draugu vēstules uztur viņu garā stipru ieilgušajās trimdas dienās. Par brīvā laika nodarbībām viņš izvēlējies biškopību, kuŗā arī jau guvis teicamus panākumus.

—ep—

Ja esat ieinteresēts jaunā vai lietotā

VOLKSWAGEN'

griezieties pie

AIVARA DAUMANTA

Tel. 259—7656

QUEENSWAY VOLKSWAGEN Co. Ltd.

QUEENSWAY & KIPLING

Tautiešiem atlaide uz auto piederumiem

$ $ $ $ $ $ $

TAUTIEŠI, kas vēlas braukt uz DV dienām Čikagā

lūgti pieteikties pie **P. Ratnieka — darba laikā (921—7121) un pie R. Puriņa — vakarā (465—6801).**

Izbraukšana paredzēta piektdienas, 2. septembŗa, vakarā, atgriešanās pirmdien, 5. septembrī. Brauciena maksa nepārsniegs $ 20.00.

BRAUKSIM UZ DV DIENĀM ČIKAGĀ!

Braucienam uz Daugavas Vanagu organizācijas plašo jubilejas sarīkojumu Čikagā 3. un 4. septembrī Kanadas DV šaime organizē autobusu, kas Toronto atstās piektdienas, 2. septembŗa, vakarā, bet atgriezsies pirmdien, 5. septembrī. Brauciena maksa nepārsniegs 20 dol. vienai personai. Interesenti braucienam lūgti pieteikties darba laikā pie P. Ratnieka (tālrunis 921—7121), bet vakaros pie R. Puriņa (tālr. 465—6801).

Visiem DV sarīkojumiem Čikagā (lūdzam sekot sludinājumiem mūsu laikrakstā) iecejas kartes jau dabūjamas iepriekšpārdošanā. DV dienu ricības komiteja paziņojusi, ka ieejas karšu iegādei Kanadas dolars piešķirts ASV dolaram, kādēļ nekāda kursa starpība nav jāpiemaksā.

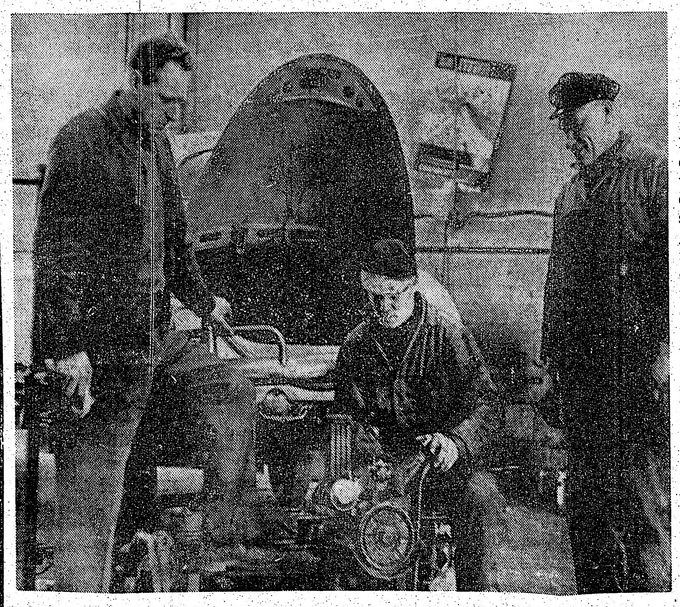

Vai vācu tautas vāģa, vai lielā Kreislera motors, — visus labo Laimoņa garāžā Toronto lietpratēji ar ilggadīgu praksi šai nozarē. Uzņēmumā no kreisās: garāžas īpašnieks Laimonis Marovskis, Uldis Kiršteins un Voldemars Suchockis.

Visai pasaulei tie uz brīvību!

(Pārnesums no 1. lpp.)

jautājumu: „Ko mēs kā individi varam darīt netaisnības novēršanai?" ar norādījumu: „Nepārtraukti sekot visam, kas notiek ap mums pasaulē un kas notiek mūsu pašu zemē."

Vistiešāk un skaidrāk savas domas tomēr pātelca Atvaļināto karavīru līgas izpildkomitejas loceklis A. Laings, kas ir arī Korejas un Vietnamas karu atvaļinātu karavīru apv. priekšnieks. „Jūs Austrālijā neesat vieni," A. Laings griezās pie apspiesto tautu piederīgajiem klausītāju soļos, „jo ar jums ir mūsu organizācijas 250.000 biedru, kuŗus es še reprezentēju. Mēs komūnismu pazīstam kā karaviru un zināms kara briesmas, bet mēs vēlamies nīstam vairāk nekā karu. Mēs esam lepni būt kopā ar jums pretkomūnisma cīņā un palīdzēt uzturēt jūsu cīņas garu. Es esmu arī par to, ka vajadzētu piespiest reģistrēties katru komūnistu Austrālijā, lai sekotu viņu darbībai."

Kā vienīgais apspiesto tautu pārstāvis pusotras stundas ilgajā aktā runāja Austrālijas baltkrievu apvienības federālais sekretārs J. Olečniks. Tā kā Baltkrievija vienmēr atradusies Krievijas varas ķetnās, var saprast, ka viņš vispirmā kārtā nīst krievus un tikai tad komūnistus. Kā teikts, to var saprast, bet ir cits jautājums, cik šāda nostāja kalpo pārējo apspiesto tautu cīņai tiešī pret komūnismu. Iespējams, ka tieši šīs visiem zināmās nostājas dēļ Apspiesto tautu nedēļas rīcības komitejā krievi nebija sūtījuši savu pārstāvi. „Ir labi zināt," cita vidū teica J. Olečniks runas daļā, kas varēja interesēt visas apspiestās tautas, „ka arvien vairāk mums līdzās nostājas jauni pretkomūnisma cīnītāji no austrāliešu vidus. Sabrūkot Krievijas impērijai, komūnisti sagrāba varu un turpinā ja impēriālistiskus plānus. Sākumā iznīcināja jauno Grūziju un Ukrainu, 20 gadu vēlāk Baltijas valstis, vēl 5 gadus vēlāk pusi Eiropas. Komūnisms ir slimība. Komūnisms maina taktiku un meklē vājās vietas pasaules un mūsu sabiedrībā. Vienmēr uzbrūk, maina vietas.'

Pēc akta Trokadero zālē tā dalībnieki pulcējās gājienam uz Martina laukumu. Katras tautas piederīgie nostājās pie sava nacionālā karoga un uzraksta angļu valodā. Likās, ka it kā garajā gājienā latvieši ap 500 dalībnieku

vidū veidoja lie
pu. Sāka jau k
na dalībnieki
nostājās ap ka
nekā un nokla
Gaideļa lūgšanu
aiz dzelzs un b
ra kļūtu atkal
pie pieminekļa
tājs A. Laings.
Saknei un Ver
tērpos.

Jāpriecājas p
gajiem austrā
kas mūsu centi
prot, bet arī at
tiešī šo ievēroj
personību pieda
to tautu nedēļa
nāca plašāku at
ma atreferējum
laikrakstos „The
ning Herald", „
un Kanberas „T
tāpat ABC un p
un televizijas r
ka gan varēja b
to tautu piederī

Le

Nebūs liekas,
jauno paaudzi
maz vārda pēc
zemgalieši Žani
ju par dzimte
karā iesāka kā
spiesti pabeidza
godazimēm apb
kuŗa krūtis ro
šiem tik grūti
nieka krusts,
ja frontē gūto le

Dzimtenē ret
Augstkalnes pa
Žanis Butkus
Tērvetes pagast
jās un ir atzarg
nieks, bet daudz
vienu no izcilā
šāvējiem, kas,
jas izlases vien
jamus starpta
mus, to vidū
meistarsacīkstēs
šanā ar karaš
kas sekmes viņ
nā ar mazkalib
rot, piemēram,
tiskās sacīkstēs
dās starptautisk
sacīkstēs viņš
400 punktiem s
gājienā latvieši ap 500 dalībnieku kojot DV or

Ar pīpi

Latvieši parasti domā arī par dzīves iespējām nākotnē, citiem vārdiem — par īpašuma iegādi vecuma dienām. Dabigi, ka šādus pensionāru īpašumus meklē siltajās zemēs Floridā vai Arizonā. Rita un Teodors Pētersoni bija viesojušies Fort-Lauderdālē, Floridā, un kādā veikalā sapēmuši ielūgumu ar lidmašīnu doties apskatīt zemesgabalu pārdošanas vietu Floridā. Ceļojums bijis par brīvu turp un atpakaļ, bet īpašuma pārdošanas vietā ar laipnām runām norādīts uz priekšrocībām, kādas dod īpašuma iegāde, uz labajiem līdzekļu ieguldīšanas veidiem, uz mazajām iemaksām un nomaksas veidiem, kā arī uz dzīvi Floridas apstākļos. Vairākos gadījumos šie zemesgabali atrodas zem ūdens vai katrā ziņā ūdens pārpilnībā. Kaut gan otrs pāris, kas brauca līdz, parakstījis līgumu par zemesgabala pirkšanu, Pētersoni solījušies pārdomāt un — domā vēl šodien.

Ja Floridas īpašumiem ir ūdens pārpilnība, tad pavisam otrādi sastāv ar zemesgabaliem Arizonā, kur gan ir silts un sauss gaiss pārpilnībā, bet katra ūdens lāse dārgums. Arī te daži Ņujorkas latvieši iegādājušies īpašumus līdzenā vietā, kur pagaidām vienīgais augs, kas redzams, ir dadzis. Nākamo pircēju vervēšanai šī pārdošanas firma izlieto citādu veidu. Vairāki Ņujorkas latvieši Bronksā saņēmuši ielūgumu no Rio Rančo īpašumu firmas piedalīties pusdienās kādā no šī rajona resorāniem. Piedalīšanās ir par brīvu, pie kam vakara programmā paredzēta filmu izrāde ar paskaidrojumiem par šiem īpašumiem Arizonā.

Pusdienu uzdev
cējus zemesgab
tiem, kas apmē
dienas, parast
pārdomāšanai.

Ņujorkā un g
uzrācis līgstoš
kas sviedrē un
Kam mājīs ga
nesūdzas; karn
dzīvokļu māju
jūtas kā krāsn
lasītāja raksta,
draugi gan sak
pie karstas vār
lā, jo mūžības
stāk nekā Ņu
vilni. Lasītāja
mūžības laukie
nāt, bet — ka
paredzējusi nā

Nevarētu biit
rāk lasa un r
matas. Tajās
sevi, dažos gad
tiecīgo laikme
jus vai iemeslu
ņemt kādu lē
miņu grāmatīs
ka un nevajad
cenšas padižot
tājam laupa ti
nedod. Ja aut
ka pazinis va
jies ar ievēroja
sonām un nāk
atkal pusduci
zīstot, tad las
dzīgi, var raks
ņiņu. Bērziņu
Pavisam citādi
tu izcēlis kādu
runu ar attieci
sītājam dotu i
dījumu vai sp

...TO ZIŅAS

...mite- sari- ...zonai. ...otiks ...ksies ...tobrī ...āmu- ...ienu, ...ārbu ...dībā. ...o dā- ...atli- ...ienas ...mbrī ...ko- ...ronto ...vai- ...ultūr- ...vēl ...umā ...9 no ...anas ...ieda- ...i no ...vai ...rga- ...jau ...anas ...rkas. ...ības ...4 x ...pā- ...pilu" ...ā 36 ...libra ...šiem ...ceļa ...libra ...nei. ...lubu ...sētu ...rak- ...s. ...gada ...ā kā ...lāko ...ie- ...Ber- ...kopā ...love- ...ceļo- ...dzī- ...tieši ...at- ...aidī- ...ovē- ...lpot ...sa- ...R. N. ...ff

...komandām, sacenšoties Toronto, Hamiltonas, Sv. Katrīnu, Kalamazū un Ņujorkas vienībām. Reizē ar to šīs šaušanas sacensības Bērzainē organizētas Kanadas un ASV latviešu mednieku un makšķernieku ievadītās draudzības paplašināšanai. Reizē ar šaušanu notiks arī sacensība spininga sviešanā 5 mērķos. Šīs sacensības noteikumus izziņos uz vietas. Nobeigumā apbalvošana un saviesīgs vakars ar deju.

● 80 gadu vecumā mirušo Jāni Sīli pēdējā gaitā uz Ziemeļjorkas kapu latviešu nodalījumu 25. jūlijā izvadīja bīskaps A. Lūsis. Nelaikis dzīvoja Portkreditā, kur atstāj dzīvesbiedri Emmu, audžumeitu Ilgu un znotu Frici Mērnieku.

● Sv. Andreja draudzē māc. Ā. Čops kristījis Andreju Robertu Bušmani, Ādolfa un Annas dēlu.

● Sv. Jāņa baznīcā bīskaps A. Lūsis un māc. A. Briedis salaulējis Andri Kaļiņu ar Rutu Jansoni.

● Latviešu nama dāmu komitejas iecerējusi rudens un ziemas sezonā rīkot mājturības kursus. To sākums paredzēts 15. oktobrī, un visas ieinteresētās namamātes aicinātas pieteikties jau tuvākajā laikā pie dāmu komitejas priekšnieces M. Cines, tālrunis 239—7923.

● Mūsu redakcija lūgta papildus informēt, ka Kanadas latviešu skautu un gaidu jendu šāgada lielajā nometnē Trīs zvaigznes, kas notika Tālavā, par labāko atzina Rīgas 72. vienības skautu pulciņu, apbalvojot to ar Ventspils skautu vienības ziedoto latvisku šķīvi.

● Negadījumu piedzīvojusi mūsu līdzstrādniece Vera Sidare, Austrumu draudzes lauku īpašumā Tālava, ejot rīta agrumā peldēties, viņa upes kraujas rasainajā zālē izslīdēja un pārlauza kāju trīs vietās. Pēc lūzuma ieģipsēšanas V. Sidare no slimnīcas atlaista mājās, un tomēr pāris mēnešu būs saistīta slimības gultā.

LATVIEŠU APRIŅĶIS

● Latviešu lauksaimnieku biedrības dibinātāji un ilggadējie darbinieki — priekšnieks E. Smiltnieks un viņa palīgs un sekretārs N. Boriss atteikušies no saviem amata pienākumiem un izstājušies no biedrības.

MANITOBA

● DV Manitobas nodaļa 9. jūlijā bija rīkojusi izbraukumu bērniem un jauniešiem uz Manitobas ezeru pie Kēleru, Jandavu un Treigutu ģimenām, piedaloties ap 50 dalībniekiem, no kuriem puse bija jaunās audzes pārstāvji. Laiks aizritēja ātri jautrās spēlēs un sacensībās, kuras vadīja A. Vulfa un V. Vulfs. Nobeigumā rīkotāji jauniešus pacienāja ar sviestmaizēm, saldējumu un limonādi.

VANADZU SALIDOJUMS HAMILTONĀ

Paredzams, ka laikā no 18. septembra līdz 17. oktobrim Kanadā viesosies DV organizācijas centrālās valdes vanadžu nozares vadītāja Marija Ķeņģe. Šai sakarā Kanadas vanadžu valde M. Jonānes vadībā organizē vanadžu salidojumu, kas notiks 25. septembrī Hamiltonā vietējās vanadžu kopas izkārtojumā. DV CV vanadžu nozares vaditāja M. Ķeņģe apmeklēs arī citas vanadžu kopas Kanadā.

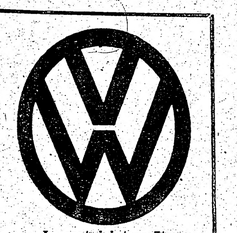

Ja esat ieinteresēts jaunā vai lietotā

VOLKSWAGEN'

griezieties pie

AIVARA DAUMANTA

Tel. 259—7656

QUEENSWAY VOLKSWAGEN Co. Ltd.

QUEENSWAY & KIPLING

Tautiešiem atlaide uz auto piederumiem

$$$$$$$

Visai pasaulei tiesības uz brīvību!

(Pārnesums no 1. lpp.)

jautājumu: „Ko mēs kā individi varam darīt netaisnības novēršanai?" ar norādījumu: „Nepārtraukti sekot visam, kas notiek ap mums pasaulē un kas notiek mūsu pašu zemē."

Vistiešāk un skaidrāk savas domas tomēr pātelča Atvaļināto karavīru līgas izpildkomitejas loceklis A. Laings, kas ir arī Korejas un Vietnamas karu atvaļināto karavīru apv. priekšnieks. „Jūs Austrālijā neesat vieni," A. Laings griezās pie apspiesto tautu piederīgajiem klausītāju sola, „jo ar jums ir mūsu organizācijas 250.000 biedru, kuŗus es še reprezentēju. Mēs komunismu pazīstam kā karavīri un zinām kaŗa briesmas, bet mēs vērdzību nīstam vairāk nekā kaŗu. Mēs esam lepni būt kopā ar jums pretkomūnisma cīņā un palīdzēt uzturēt jūsu cīņas garu. Es esmu arī par to, ka vajadzētu piespiest reģistrēties katru komūnistu Austrālijā, lai sekotu viņu darbībai."

Kā vienīgais apspiesto tautu pārstāvis pusotras stundas ilgajā aktā runāja Austrālijas baltkrievu apvienības federālais sekretārs J. Olečniks. Tā kā Baltkrievija vienmēr atradusies Krievijas varas ķetnās, var saprast, ka viņš vispirmā kārtā nīst krievus un tikai tad komūnistus. Kā teikts, to var saprast, bet ir cits jautājums, cik šāda nostāja kalpo pārējo apspiesto tautu cīņai tieši pret komūnismu. Iespējams, ka tieši šīs visiem zināmās nostājas dēļ Apspiesto tautu nedēļas rīcības komitejā krievi nebija sūtījuši savu pārstāvi. „Ir labi zināt," cita vidū teica J. Olečniks runas daļā, kas varēja interesēt visas apspiestās tautas, „ka arvien vairāk mums līdzās nostājas jauni pretkomūnisma cīnītāji no austrāliešu vidus. Sabrūkot Krievijas imperijai, komūnisti sagrāba varu un turpināja imperiālistiskus plānus. Sākumā iznīcināja jauno Grūziju un Ukrainu, 20 gadu vēlāk Baltijas valstis, vēl 5 gadus vēlāk pusi Eiropas. Komūnisms ir slimība. Komūnisms maina taktiku un meklē vājās vietas pasaules un mūsu sabiedrībā. Vienmēr uzbrūk, maina vietas.'

Pēc akta Trokadero zālē tā dalībnieki pulcējās gājienam uz Martina laukumu. Katras tautas piederīgie nostājās pie sava nacionālā karoga un uzraksta angļu valodā. Likās, ka it kā gaŗajā gājienā latvieši ap 500 dalībnieku vidū veidoja lielāko tautību grupu. Sāka jau krēslot, kad gājiena dalībnieki Martina laukumā nostājās ap kaŗā kritušo piemineklī un noklausījās prāv. S. Gaideļa lūgšanu, lai visas tautas aiz dzelzs un bambusa priekškara kļūtu atkal brīvas. Vainagu pie piemineklja nolika akta runātājs A. Laings, asistējot Paulinei Saknei un Verai Kančai tautas tērpos.

Jāpriecājas par mūsu nozīmīgajiem austrāliešu draugiem, kas mūsu centienus ne vien saprot, bet arī atbalsta. Liekas, ka tieši šo ievērojamo austrāliešu personību piedalīšanās Apspiesto tautu nedēļas atklāšanā panāca plašāku atsaucību sarīkojuma atreferējumos lielajos rīta laikrakstos „The Sydney Morning Herald", „Daily Telegraph" un Kanberas „The Australian", tāpat ABC un privātstaciju radio un televizijas raidījumos. Lielāka gan varēja būt pašu apspiesto tautu piederīgo piedalīšanās.

A. L.

Apspiesto Eiropas tautu asamblejas (ACEN) sevišķu godinājuma rakstu ar medaļu 20. jūlijā rīkotajā Apspiesto tautu nedēļas ceremoniālā Vašingtonas nacionālajā preses klubā, kā mūsu laikraksta iepriekšējā numurā jau ziņots, piešķira Vietnamas kaŗa laukā kritušajam latviešu kapteinim Konstantīnam Lubavam, tā simboliski godinot visus cīņā pret komūnistiem kritušos cīnītājus. Uzņēmumā ACEN priekšsēdis V. Sidzikauskas pasniedz K. Lubavam piešķirtos godinājumus sarīkojuma latviešu delegācijas vadītājam — Komitejas Latvijas brīvībai priekšsēdim V. Hazneram nodošanai kritušā varoņa mātei. Viņai šo ACEN piešķirto atzinības rakstu un medaļu pasniegs DV dienu svinīgās jundas laikā 3. septembrī Čikagā.

Leģendāra cīnītāja šūpļa svētki

MILVOKOS 60-GADNIEKU SAIMEI 29. JŪLIJĀ PIEVIENOJIES ŽANIS BUTKUS

Nebūs, liekas, trimdas latviešu jauno paaudzi ieskaitot, kas vismaz vārda dēļ nepazītu lielo zemgalieti Žani Butkusu, kas cīņu par dzimteni otrā pasaules kaŗā iesāka kā kaprālis, bet piespiesti palveidza kā ar daudzām godazīmēm apbalvots kapteinis, kuŗa krūtis rotāja arī latviešiem tik grūti iegūstamais Bruņinieka krusts, bet ķermeni klāja frontē gūto ievainojumu rētas.

Dzimtenē retais zināja, ka Augstkalnes pagastā dzimušais Žanis Butkus saimnieko savās Tērvetes pagasta Lielstiļļu mājās un ir aizsargu nodaļas priekšnieks, bet daudzi viņu pazina kā vienu no izcilākajiem Latvijas šāvējiem, kas, startēdams Latvijas izlases vienībā, guvis ievērojamus starptautiskus panākumus, to vidū 2. vietu pasaules meistarsacīkstēs (Somijā) šaušanā ar kaŗa šauteni. Ne mazākas sekmes viņš guva arī šaušanā ar mazkalibra šauteni, uzvarot, piemēram, kādās starptautiskās sacīkstēs Lietuvā. Un kādās starptautiskās korespondenc-sacīkstēs viņš no iespējamiem 400 punktiem sašāva visus! Pasekojot DV organizācijas šaušanas sacensībām svešumā, dalībnieku vidū vienmēr atrodam vēl tagad arī Žaņa Butkusa vārdu, DV globālajās sacīkstēs viņš ir uzvarētājs savā grupā. Klāt nākot leģendārajām frontes gaitām, Žanis Butkus kļuvis tas, kas ir šodien: latviešu patriots un cīnītājs, kuŗu pazīst katrs, kuŗu katrs arī silti sumina 60. šūpļa svētkos, vēlot daudz baltu dienu un spēku cīņas turpināšanai par dzimtenes un latviešu tautas brīvību.

Arī krievi labi pazina mūsu meistaršāvēju, kādēļ, okupējuši Latviju, aicināja viņu apmācīt šaušanā milicus. Butkus atteicās. Tā sākās vajāšanas, viņš slēpās un bēguļoja, bet viņa ģimeni — dzīvesbiedri un divas meitas — komūnisti deportēja. Kad vācu kaŗaspēks sarkanarmīju no Latvijas padzina, Ž. Butkus noorganizēja pašaizsardzības grupu Tērvetes apkārtnē un iesaistījās cīņā pret bēgošajām sarkanarmijas vienībām, kas atkāpjoties slepkavoja un postīja latviešu mājas vai slēpās mežos kā partizāni. Butkusa vienība šajās cīņās atbrīvoja divas ielenktas vācu rotas, kādā citā kaujā iznīcināja 14 sarkanarmiešus, ievainoja 28 un gūstā saņēma 38, bet pavisam viņa vadītā vienība īsās darbības laikā sagūstīja ap 100 sarkanarmiešu.

1942. gada martā organizējoties pirmajiem latviešu bataljoniem, Ž. Butkus tūlīt stājās 26. Tukuma bataljona rindās, ar ko sākās viņa leģendārās cīņu gaitas Krievijas frontē un vēlāk dzimtenes territorijā. Par kauju nopelniem un varonību ātri sekoja paaugstinājumi dienesta pakāpē, ne mazāk ātri vairojās arī ordeņu un dažādu godazīmju skaits, bet — arī ievaiojumi, kuŗus viņš parasti sadziedēja turpat frontē. Kādā kaujā pie Madonas gūts ievainojums tomēr prasīja ilgāku ārstēšanos, un tā Ž. Butkus nokļuva veselības uzlabošanas bataljonā Dānijā, kur arī sagaidīja Vācijas un reizē Kurzemes kapitulāciju.

Pavadījis nepilnu gadu gūsta nometnē Cēdelgemā, Ž. Butkus trimdas sākuma gadus pavadīja Vācijā — Hanavā un Augsburgā, kur iemācījās zeltkaļa amatu, tad izceļoja uz ASV un apmetās Milvokos, tūlīt iesaistoties DV organizācijas darbā. Viņš sekmīgi un lietpratīgi vada vietējās DV apvienības šaušanas sekciju, kādu laiku bija ASV DV zemes revīzijas komisijas priekšsēdis, bet tagad darbojas goda tiesā.

L.

Ar pīpi uz jumta

Latviešu parasti domā arī par dzīves iespējām nākotnē, citiem vārdiem — par īpašuma iegādi vecuma dienām. Dabīgi, ka šādus pensionāru īpašumus meklē siltajās zemēs Floridā vai Arizonā. Rita un Teodors Pētersoni bija viesojušies Fort-Lauderdālā, Floridā, un kādā veikalā saņēmuši ielūgumu ar lidmašīnu doties apskatīt zemesgabalu pārdošanas vietu Floridā. Ceļojums bijis par brīvu turp un atpakaļ, bet īpašuma pārdošanas vietā ar laipnām runām norādīts uz priekšrocībām, kādas dod īpašuma iegāde, uz labajiem līdzekļu ieguldīšanas veidiem, uz mazajām iemaksām un nomaksas veidiem, kā arī uz dzīvi Floridas apstākļos. Vairākos gadījumos šie zemesgabali atrodas zem ūdens vai katrā ziņā ūdens pārpilnībā. Kaut gan otrs pāris kas brauca līdz, parakstījis līgumu par zemesgabala pirkšanu, Pētersoni solījušies pārdomāt un — domā vēl šodien.

Ja Floridas īpašumiem ir ūdens pārpilnība, tad pavisam pretēji sastāv ar zemesgabaliem Arizonā, kur gan ir silts un sauss gaiss pārpilnībā, bet katra ūdens lāse dārgums. Arī te daži Ņujorkas latvieši iegādājušies īpašumus līdzenā vietā, kur pagaidām vienīgais augs, kas redzams, ir dadzis. Nākamo pircēju vervēšanai šī pārdošanas firma izlieto citādu veidu. Vairāki Ņujorkas latvieši Brīnoksā saņēmuši ielūgumu no Rio Rančo īpašumu firmas piedalīties pusdienās kādā no šī rajona resorāniem. Piedalīšanās ir par brīvu, pie kam vakara programmā paredzēta filmu izrāde ar paskaidrojumiem par šiem īpašumiem Arizonā. Pusdienu uzdevums ir iegūt pircēju zemesgabaliem Arizonā, un tiem, kas apmeklējuši šādas pusdienas, parasti pietrūcis laika pārdomāšanai.

★

Ņujorkā un gandrīz visās ASV uznācis ilgstošs karstuma vilnis, kas sviedrē un gurdina cilvēkus. Kam mājās gaisa vēsinātāji, tie nesūdzas; kam jādzīvo lielajās dzīvokļu māju mūŗa sienās, tie jūtas kā krāsnī. Kāda Ņujorkas lasītāja raksta, ka viņa vārīties kā piķa un darvas katlā. Daži draugi gan sakot, lai pierodot pie karstas vārīšanās darvas katlā, jo mūžības laukos esot karstāk nekā Ņujorkas karstuma vilnī. Lasītāja gan domā, ka par mūžības laukiem vēl pāragri runāt, bet — kas zina, ko katram paredzējusi nākotne?

★

Nevarētu būt šaubu, ka visvairāk lasa un raksta atmiņu grāmatas. Tajās autors stāsta par sevi, dažos gadījumos parāda atsevišķu laikmetu, blakusapstākļus vai iemeslus, kas likuši pieņemt kādu lēmumu. Tomēr atmiņu grāmatās ir arī daudz liekā un nevajadzīga, ar ko autors cenšas padižoties, bet kas lasītājam laupa tikai laiku un nekā nedod. Ja autors grāmatā saka, ka pazinis vai tikai sasveicinājies ar ievērojamām tā laika personām un nākamā lappusē min citādu veidu. Vairāki Ņujorkas latvieši Brīnoksā saņēmuši ielūgumu no Rio Rančo īpašumu firmas piedalīties pusdienās kādā no šī rajona resorāniem. Piedalīšanās ir par brīvu, pie kam vakara programmā paredzēta filmu izrāde ar paskaidrojumiem par šiem īpašumiem Arizonā. Pusdienu uzdevums ir iegūt pircēju zemesgabaliem Arizonā, un tiem, kas apmeklējuši šādas pusdienas, parasti pietrūcis laika pārdomāšanai.

★

Ņujorkā un gandrīz visās ASV uznācis ilgstošs karstuma vilnis, kas sviedrē un gurdina cilvēkus. Kam mājās gaisa vēsinātāji, tie nesūdzas; kam jādzīvo lielajās dzīvokļu mājumūŗa sienās, tie jūtas kā krāsnī. Kāda Ņujorkas lasītāja raksta, ka viņa vārīties kā piķa un darvas katlā. Daži draugi gan sakot, lai pierodot pie karstas vārīšanās darvas katlā, jo mūžības laukos esot karstāk nekā Ņujorkas karstuma vilnī. Lasītāja gan domā, ka par mūžības laukiem vēl pāragri runāt, bet — kas zina, ko katram paredzējusi nākotne?

★

Nevarētu būt šaubu, ka visvairāk lasa un raksta atmiņu grāmatas. Tajās autors stāsta par sevi, dažos gadījumos parāda atsevišķu laikmetu, blakusapstākļus vai iemeslus, kas likuši pieņemt kādu lēmumu. Tomēr atmiņu grāmatās ir arī daudz liekā un nevajadzīga, ar ko autors cenšas padižoties, bet kas lasītājam laupa tikai laiku un nekā nedod. Ja autors grāmatā saka, ka pazinis vai tikai sasveicinājies ar ievērojamām tā laika personām un nākamā lappusē min citādu veidu. Vairāki Ņujorkas latvieši Brīnoksā saņēmuši ielūgumu no Rio Rančo īpašumu firmas piedalīties pusdienās kādā no šī rajona resorāniem. Piedalīšanās ir par brīvu, pie kam vakara programmā paredzēta filmu izrāde ar paskaidrojumiem par šiem īpašumiem Arizonā. Rakstot atmiņas un atzīmējot, ka pazinis kādu tā laika ministru, autors liek lasītājam to uztvert kā norādījumu, ka autors nemaz tik ievērojams nav bijis, kādēļ mēģina savu nozīmīgumu pasvītrot ar ievērojamu personu pazīšanu. Ja Ezītis būtu rakstījis savā atmiņu grāmatā, ka pazīst Dadziti, lasītājam tas būtu vienaldzīgi, jo abi ir nelievērojami tautas darbinieki. Ja Ezītis rakstītu, ka viņš sasveicinājies un sarokojies ar Brīvās pasaules latviešu apvienības priekšsēdi prof. P. Lejiņu, tad viņš mēģinātu izcelt savu personību uz citu ievērojamāku cilvēku rēķina. Bet ja Ezītis rakstītu, ka kādā sarunā prof. Lejiņš teicis, ka ALAi jāiegūst 25.000 dolaru ziedojumos, tad būtu izcelti dolari, bet lasītājs tomēr varētu secināt, ka Ezītis pazinis Lejiņu, abi runājušies un ALAi vajaga līdzekļus. Kā pēdējā laikā izdotās, tā arī jau mūžībā aizgājušo autoru atmiņu grāmatās ir uzsvērta šāda pazīšanās, un lasītājam bijis jāpārskiŗ lapa, lai sameklētu interesantāku vietu.

Nav arī noslēpums, ka atmiņu grāmatās autors cenšas izcelt savu personību. Kāda svarīga lēmuma pieņemšanu atmiņu attēlojumā divi autori attēlojuši katrs citādi. Katrs no viņiem raksta, ka bijis tas, kas ierosinājis un sekmējis lēmuma pieņemšanu, bet otrs to kavējis. Dažu lasītāju uztverē to varētu iztulkot, ka abi darījuši, ko varējuši, lai kavētu lēmuma pieņemšanu, lai vainotu otru. Bet — arī ar šiem trūkumiem atmiņu grāmatas saista lasītāju uzmanību.

Ezītis nītājs, kuŗu pazīst katrs, kuŗu katrs arī silti sumina 60. šūpļa svētkos, vēlot daudz baltu dienu un spēku cīņas turpināšanai par dzimtenes un latviešu tautas brīvību.

Arī krievi labi pazina mūsu meistaršāvēju, kādēļ, okupējuši Latviju, aicināja viņu apmācīt šaušanā milicus. Butkus atteicās. Tā sākās vajāšanas, viņš slēpās un bēguļoja, bet viņa ģimeni — dzīvesbiedri un divas meitas — komūnisti deportēja. Kad vācu kaŗaspēks sarkanarmīju no Latvijas padzina, Ž. Butkus noorganizēja pašaizsardzības grupu Tērvetes apkārtnē un iesaistījās cīņā pret bēgošajām sarkanarmijas vienībām, kas atkāpjoties slepkavoja un postīja latviešu mājas vai slēpās mežos kā partizāni. Butkusa vienība šajās cīņās atbrīvoja divas ielenktas vācu rotas, kādā citā kaujā iznīcināja 14 sarkanarmiešus, ievainoja 28 un gūstā saņēma 38, bet pavisam viņa vadītā vienība īsās darbības laikā sagūstīja ap 100 sarkanarmiešu.

1942. gada martā organizējoties pirmajiem latviešu bataljoniem, Ž. Butkus tūlīt stājās 26. Tukuma bataljona rindās, ar ko sākās viņa leģendārās cīņu gaitas Krievijas frontē un vēlāk dzimtenes territorijā. Par kaujunopelniem un varonību ātri sekoja paaugstinājumi dienesta pakāpē, ne mazāk ātri vairojās arī ordeņu un dažādu godazīmju skaits, bet — arī ievaiojumi, kuŗus viņš parasti sadziedēja turpat frontē. Kādā kaujā pie Madonas gūts ievainojums tomēr prasīja ilgāku ārstēšanos, un tā Ž. Butkus nokļuva veselības uzlabošanas bataljonā Dānijā, kur arī sagaidīja Vācijas un reizē Kurzemes kapitulāciju.

Pavadījis nepilnu gadu gūsta nometnē Cēdelgemā, Ž. Butkus trimdas sākuma gadus pavadīja Vācijā — Hanavā un Augsburgā, kur iemācījās zeltkaļa amatu, tad izceļoja uz ASV un apmetās Milvokos, tūlīt iesaistoties DV organizācijas darbā. Viņš sekmīgi un lietpratīgi vada vietējās DV apvienības šaušanas sekciju, kādu laiku bija ASV DV zemes revīzijas komisijas priekšsēdis, bet tagad darbojas goda tiesā.

L.

LSCS STIPENDIJU FONDA PAZIŅOJUMS

Latviešu studentu centrālās savienības stipendiju fonds ziņo, ka stipendiju pieprasījumi 1966./67. mācības gada rudens sēmestrim iesūtāmi fonda valdei līdz 22. augustam. Pašrocīgi rakstīti lūgumi jāadresē LSCS stipendiju fonda valdei un jānosūta fonda valdes priekšsēdim uz šādu adresi: F. Bērziņš, 60—07 146th Street, Flushing, N. Y. 11355, U. S. A. Lūgumam jāpievieno universitātes apliecība par līdzšinējām sekmēm un vietējās studentu organizācijas vai citas latviešu organizācijas atsauksme par pieprasītāja sabiedrisko darbību latviešu organizācijās.

AUSTRĀLIJAS LATVIEŠU...

(Pārnesums no 3. lpp.)

Anna Gulbe izsakās: „Jandalina galvenais mērķis ir iemācīt jauniešiem etnogrāfiski pareizas mūsu tautas dejas, lai tā palīdzētu paust un uzturēt dzīvu šo latviešu tautas kultūras daļiņu. Pēdējos gados darbs šai virzienā kļūst arvien grūtāks, jo radušies daudzi „jaunradītāji", kas domā, ka mūsu vecvecās dejas ir neinteresantas un garlaicīgas, kādēj pienācis laiks „ražot" jaunas dejas katrā vairumā. To dara okupētajā dzimtenē, kur tagad ir ne mazāk par 4 dučiem jaunu deju. Katram, kas uztaisa, „lietpratēju" pieņemtu, vienu šādu jaunu deju, par to maksā 30—80 krievu rubļu. Būtu laiks padomāt, lai vismaz mēs, latvieši brīvajā pasaulē, mācītu tikai etnogrāfiski pareizas dejas, nemēģinot atdarināt okupētās dzimtenes „jaunumus", kuŗos bieži trūkst pat latviešu tautas deju raksturs."

(Turpinājuma sekos)

SAVIENOTAJĀS VALSTĪS

ŅUJORKA

● Apspiesto tautu nedēļa Ņujorkā, par kuŗu īsumā jau ziņots, šogad pagājatik klusi kā nevienu gadu. Notika vienīgi dievkalpojumi visu konfesiju baznīcās, simbolisks gājiens uz Apspiestajām nācijām ar nožēlojami mazu latviešu piedalīšanos un demonstrācija pie Pad. savienības AN misijas, bet nedēļas vidū Saint Michel Foruma sarīkojums ar baltiešu runātājiem Statlera Hiltona viesnīcā, kur aizlūgumu teica J. Rīders, kas izbēdzis no Igaunijas. A. Milukas stāstīja par komūnistu varasdarbiem Lietuvā un savu deportāciju uz Sibirijas verģu nometnēm, kur pavadījis 9 gadus, par spītī tam, ka bijis ASV pavalstnieks. No latviešiem runāja prāvests N. Trepša, bet kroāts L. Reichherzers attēloja komūnistu stratēģiju. Sarīkojumu kuplināja lietuviešu sieviešu ansamblis ar piemērotām dziesmām, bet tenors J. Klīmanis sniedza latviešu komponistu oriģināldarbus un tautas dziesmas A. Dzirkales klavierpavadījumā. Apspiesto tautu nedēļa Ņujorkā beidzās ar Americans to Free the Captive Nations organizētu dievkalpojumu 24. jūlijā, apspiesto tautu pārstāvju pieņemšanu un kopīgu braucienu uz Brīvības statuju.

BAFALO

● Apspiesto tautu nedēļas laikā laukumā pretim Bafalo pilsētas valdes namam visu nedēļu plivoja arī mūsu sarkanbaltsarkanais karogs, kuŗu tur bija novietojis vietējais latviešu jaunatnes pulciņš sava priekšnieka Jura Kāposta vadībā. Viņš kopā ar inž. Pēteri Gailīti kā latviešu pārstāvji piedalījās arī Rotary kluba rīkotajā azaidā Statlera-Hiltona viesnīcā, kur kā viesis ieradās arī Dienvidvietnamas sūtnis Vuvančajs. Apspiesto tautu piederīgo parādē, kas beidzās pie Makinlija pieminekļa pretim pilsētas valdes namam, bija ap 400 dalībnieku, kuŗu vidū latviešu grupa bija viena no lielākajām. Dažas grupas parādē nesa arī saukļus, atbalstot ASV politiku Vietnamā. Parādes gājienu vadīja pasaules kaŗa veterāni. Apspiesto tautu nedēļas ievadījumā visu konfesiju baznīcās notika dievkalpojumi, bet dažādie nedēļas sarīkojumi beidzās ar apspiesto tautu skaistumkaralienes vēlēšanām. Šogad šai godā tika ungāriete Irene Kovača.

E. A.

ELIZABETE

● Austrumu apgabala draudžu jaunatnes gadskārtējā konference notiks 27. augustā Elizabetes-Ņuarkas draudzē — Sv. Marka baznīcas telpās, 920 East Jersey Str., Elizabeth N. J. Reģistrēšanu uzsāks plkst. 9 no rīta. Dalības maksa konferencē 3 dol. no personas, kas paredzēta uzturam. Dalībniekiem iepriekš jāpieteicas līdz 19. augustam pie draudzes pr-ka vietn. Ilmāra Stiebra — 843 Jersey Ave, Elizabeth, N. J.— tel. code 201—352-8888, minot arī apmešanās vajadzību. Saviesīgo vakaru ievadīs pašu jauniešu priekšnesumi, kas arī pieteicami Ilm. Stiebram līdz 19. augustam. Apgabala vadītājs prāv. K. Birznieks aicina katru draudzi sūtīt jauniešus uz šo konferenci un segt tiem izdevumus. Draudzes pr-ks V. Lejnieks norāda, ka sarīkojumu vietās labas autonovietošanas iespējas, bet leģiona namā konferences dalībnieku rīcībā būs divas plašas dzesinātas telpas.

GRAND RAPIDI

● Vai nu vasaras tveice, vai citi kādi apstākļi bija nelabvēlīgi iespaidojuši kuplāku piedalīšanos Apspiesto tautu komitejas organizētajā auto kavalkādē un pieminas brīdī Veterānu parkā. Cildināma tomēr bija komitejas locekļu uzņēmība visu noorganizēt, rūpējoties par propagandu, plakātiem un dažāda veida informāciju. Auto kavalkāde, kuŗā piedalījās ap 30 mašīnu, neskaitot divas lielākās platformas, braucienu uzsāka no Latviešu biedrības, vēlāk sasniedza pilsētas centru un apstājās laukumā pie Veterānu parka. Pie piemineklja goda sardzē stāvēja katoļu veterānu organizācijas dalībnieki, vainagu nolika un runāja pilsētas galvas vietnieks L. Andersons, brīdinot, ka Amerikai draud briesmas un brīvā tauta var nonākt apspiestas tautas lomā. Runātājs arī pasvītroja, ka ienaidnieks nepārtraukti strādā, lai iznīcinātu brīvību, tādēļ sakopojot visus spēkus, jāparāda lielāka aktivitāte to pienākumu veikšanā, kuŗus uzliek valsts ikvienam pilsonim. Autobraucienu deva pieredzi, ka, organizējot kaut ko līdzīgu nākotnē, vēlams vairāk skaļuma ar tauŗu pūtējiem, orķestri vai spēcīgu informātoru. Kopumā viss norisinājās par daudz solīdi, un vienam otram skatītājam paliks nepamanīts. Kā kuriozs atzīmējams, ka kāds vīrs, acīm redzot, kreisi noskaņots, no malas sauca: „Heil Hitler", negūstot gan publikas atbalsu. Ar dziļu cieņu tērpiem un ciltsmāsām un ciltsbrāļiem bija izlidzējušies Toronto latviešu organizācijas, kuŗa visa dzīve bija [illegible] un svētīta milestība.

V. Z.

Pie Latvijas karoga Bafalo pilsētas valdes nama priekšā pēc Apspiesto tautu nedēļas parādes: no kreisās — vietējās latviešu jaunatnes pulciņa vadītājs Juris Kāposts, Māra Kāposta, Laura Gailīte un Ojārs Silarājs.

6. AUGUSTĀ PLKST. 7.30 VAKARĀ BĒRZAINĒ —
PĒC ŠAUŠANAS SACĪKSTĒM —

SAVIESĪGS VAKARS
ar DEJU

Ugunskuru vadīs DV teātŗa aktieris Edgars Ābele. Programmu kuplinās akordeonists Eižens Zaķis.

ATSPIRDZINĀJUMI. BUFETE.

Visi laipni aicināti — DV Toronto saime

SESTDIEN, 6. AUGUSTĀ PLKST. 7.30 VAKARĀ

BALLE SIDRABENĒ

MODERNA UN SUPERMODERNA DEJU MŪZIKA
VIENĀDOS APMĒROS.

Iecejas maksa 1 dolars.

KANADAS BAZNĪCAS

PIEMINEKĻI
Igauņu uzņēmums YONGE MEMORIALS LTD.
2019 Yonge St., Toronto 7 (starp Eglinton un Davisville).
Tel. 487—2147, vakaros 447—1206.
Kvalitātes darbs un eiropiešu meti.

TORONTO

Bisk. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel. LE 6-2510.

Sv. Jāņa draudze,tel. 921-3327, 1100 Balmoral Avenue, Toronto 7.

7. augustā dievkalpojums plkst. 11 rītā.

14. augustā, plkst. 6 vakarā dievkalpojums.

21. augustā, plkst. 11 rītā dievkalpojums, māc. Artūrs Dūmiņš.

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX9-8861

Toronto Sv. Andreja baznīcā.

Māc. A. Briedis, 44 Marilyn Cr. Toronto 16, tel. PL 7-2739.

Svētdien, 7. augustā, pl. 10 dievkalpojums Sidrabenē.

Svētdien, 14. augustā, bērnu un jaunatnes Sporta svētki Sidrabenē. Pl. 9.30 dievkalpojums; pl. 11 dievkalpojums Andreja baznīcā.

Sestdien, 20. augustā, vakarā bērnu nometnes slēgšanas dievkalpojums Sidrabenē.

Svētdien, 28. augustā, pl. 11 dievkalpojums Andreja baznīcā.

Svētdien, 11. septembrī, pl. 11 Kapu svētki.

Jūlijā un 14. augustā dievkalpojumus Andreja baznīcā noturēs prāvests B. Feders. Jūlijā un augustā mācītājs būs runājams piektdienās no pl. 5—7 Andreja baznīcā. Steidzamos gadījumos sazināties pa tālruni — 699-3331.

Toronto Austrumu ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.

Hamiltona, Latviešu ev.-lut. Kristus draudze 18 Victoria Ave. South.

LONDONA

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 8, St. Catharines, Ont., tel. HU 5-5098.

Londonas latviešu ev.-lut. draudze Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St.

28. augustā plkst. 1.30 pēcpusdienā dievkalpojums.

SV. KATRĪNAS

Sv. Katrīnu latviešu ev.-lut. draudze Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave.

14. augustā plkst. 3 pēcpusdienā dievkalpojums, māc. J. Prauliņš

NIAGARA

Niagara Falls (Ont.) latviešu ev.lut. draudzes angļiķēņu Sv. Jāņa baznīca 590 Portage Road.

7. augustā, pl. 2 p.p. dievkalpojums. Māc. J. Prauliņš.

MONTREALA

Māc. A. Voitkus, 8488 Rosedale Ave., Montreal 28 P. Q. Tel. HU9-3224.

Montrealas latviešu ev.-lut. Trīsvienības draudze Sv. Jāņa baznīcā, 4845 Marcil Ave.

Prāv. Viesturs Šēfers, 471 Coolbrook Ave.,Montreal 29, P. Q. Tel. 484-8894.Sv. Pāvila ev. lut. latviešu draudze Montreālē.

14. augustā, plkst. 11 no rīta, dievkalpojums Tērvetē.

Lūdzu klausaities latviešu pusstundu „Brīdis ar Dievu" savā 11. gada gājumā — katru svētdienu no pl. 10.30 — pl. 11 rītā. Viln s 1350 — Ošavas raidītājs. Tā unis 261 — 4218 A. Lakšmanis 106 Dorset Rd., Scarborough.

28. augustā, plkst. 11 no rīta, dievkalpojums Tērvetē.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās, jūlijā un augustā, plkst. 11 rītā Walmer Road baznīcas telpās.

TORONTO MISIONE

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek septiņdienās, plkst. 8 vakarā — 106 Dorset Road, Scarboro, Stop 19.

„Sauciens no Golgātas"

Radioraidījumi katru svētd. pl. 2.45 p.p. uz viļņiem 1270. Adrese: P.O. Box 285. Station „K" Toronto 12, Ont.

ASV BAZNĪCĀS

CIKAGA

Latvijas ev. - lut. baznīcas Sv. Pāvila draudze — 1648 So. 11th Ave., Melvudā.

Cikāgas latviešu ev. - lut. Ticības draudze, 5015 W. Ferdinand St.

7. augustā plkst. 10 no rīta dievkalpojums, māc. A. Rautenšilds.

AURORA (ILL.)

420 Dawners Place, Mūsu Pestītāja baznīcā.

DETROITA

Sv. Pāvila ev. - lut. draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdienu plkst. 12.30 Holy Trinity ev. - lut. baznīcā, Maxwell un E. Warren Avenues, pie Van Dyke. Turpat plkst. 11 notiek Latviešu skola un bērnu dārzs. Baznīcas, skolas un grāmatu galds tel. WA 2 - 2248. Māc. V. Livertāls, tālr. WE 3 - 9326.

ANN ARBORA

Dievkalpojumi Redeemer lut. baznīcā, 1363 Pauline Blvd.

BOSTONA

Bostonas latviešu ev.lut. Trīsvienības draudze 4965 Washington St., Apt.201, West Roxbury, Boston, Mass. 02132. Telef. 327-5788. Dievkalpojumi notiek katru svētdienu plkst. 11 draudzes baznīcā 41 Highland St., Roxbury. Māc. K. Kampe.

OKLANDE

Centrālā luterāņu baznīcā, 215 Ridgeway Ave.

Kapu svētki Mountain View kapsētā, 5000 Piedmont avenijā, paredzēti 28. augustā, plkst. 11 dienā.

SAKRAMENTO

Sakramento IWCA telpās 1122 —17 ielā.

BURLINGEMA, KAL.

Burlingemā, Lutheran Church of the Good Shepherd, 301 Burlingame Ave.

13.augustā, plkst 6 vakarā dievkalpojums.

Tālvaldis Kiķauka

Eiropas mozaīka

CEĻOJUMA PIEZĪMES

VI

Vilcienā uz Stokholmu sarunu biedrs gadās kāds vācietis: viņš braucot firmas uzdevumā un normālos apstākļos lietotu līdmašīnu, taču šoreiz esot jāapmeklē kāda maza pilsētiņa, kurā neesot lidlauka. Tā viņš atvainojas labu laiku un beigās vēl piemetina, ka viņu mājās gaidot sieva un divi mazi bērni, labi iekopts dārzs, suns, kaķis un tik pat kā jauns Mercedes Benz. To visu saprazdams, lieku viņam manīt, ka viņš ir turīgs, lai neteiktu bagāts cilvēks. Vācietis pasmaida un piemetina, ka darbs jau arī neesot vieglais. Mēģinu atcerēties, kur es šādu cilvēku esmu agrāk redzējis. Kā tad! Tā taču runā laba daļa mūsu pašu ļaudis Kanadā un ASV. Ne par velti mani sāk arvien vairāk nobriest uzskats, ka tieši Vācija visvairāk amerikānizējusies. (Ne jau Francija!)

Zviedrijas daba ar mežiem un ezeriem līdzinās Kanadas dabai, tikai priedes aug brūnganas un ar sulīgiem stumbriem un lekniem zariem, tā būdamas daudz krāsainākas par Kanadas melnīgsnejiem, tumši brūnajiem un diezgan slaidajiem stumbriem.

STOKHOLMA

Zviedrijas galvaspilsēta imponē ar saderīgu architektūru, mēļi-baltiem, iebrūniem namiem, tīrām kaltu akmeņu ielām un samērā ātru, ērtu satiksmes ceļu tīklu, ieskaitot pazemi, kas, tāpat kā Toronto, aizslīd moderns un atsperīgs (nevis kā Parīzē vai Londonā). Pāri tiltiem no salas uz salu pilsēta savienojas modernās metropoles plūsmā, un, kā parasti Eiropā, tieši pie tiltiem ir lielākie satiksmes sastrēgumi.

Stokholmas namu grupējumi, izveidodami lielu dzīvokļu ēku „micēliju", nav uz labu laimi samesti kopā, kā tas parasts jucekļīgajās Amerikas priekšpilsētās, bet saaužas kopīgā noformējumā, turklāt vēl atilicinot zaļu laukumu, mežu un ezeru patīkamu ielenkumu. Šāds apbūves princips rezultātā rada saskaņu, materiālu sabalansēšanu, stila vienveidību un labāk piesaņojas apkārtnes īpatībām. Protāms, notiek zināma klišejiska atkārtošanās, kas ir neizbēgama šādu „superbloku" plānošanā, bet kurš architekts šodien var atļauties projektēt namu, kurā katrs dzīvoklis ir savādāks? No šabloniska prototipa masveidīgas atkārtošanās šodien netiek vaļā ne Amerikā, ne Parīzē, ne Vācijā, ne Zviedrijā, un to uzsveŗ kā patīkamu „masām piemērotu" stilu Pad. savienībā! Citiem vārdiem, modernā architektūra kļuvusi par internacionālu manieri, kuŗai parasti trūkst savdabīgas sejas. Pat Vorbī priekšpilsētas jaunā, nesen projektētā „micēlijā", kas ļoti atgādina Amerikas „shopping plaza" metodi, šur tur iesprausti sienu glezmojumi nespēja atņemt klišejisko masu produkcijas ārieni. Kā visur, cilvēka roku darba iespiedumi akmenī, cementā un mūrī pamazām izbāl aizvien vairāk, un virsmas apdari veic roboti — mašīnas...

☆

Zvanu Richardam Rīdziniekam, grāmatas „Cirvis ozolā" autoram. Dodos ceļā uz Solnu, kuŗu tagad varētu saukt par „iekšpilsētas priekšpilsētu"; mazi pauguri ar namiem ceļas un plok, šur tur priedes, zaļumi, vietumis jaunas dzīvokļu mājas. „Sveicieni no Kanadas,"— saroķojos ar literātūras kritiķa Jāņa Grīna dēlu. Pārrunājam „pazudušās" jeb citkārt „apšaubītāju paaudzes" literārās problēmas.

Vai tēvu grēki piemeklē dēlus? Vai jaunās un vidējās paaudzes literāti var sajūsmināties par mūsu brīvvalsts pozitivismu? Vai dažkārt vienam otram literātam tuvāki neliekas kādreizējie dekadenti? Tie, kas eksperimentēja ar stila un formas ekstrēmiem? Sādas problēmas var nodarbināt mūsu prātu tikai pēc tam, kad apmierinātas latviskās valodas, labas izteiksmes un attīstīta stila vajadzības. Tādām trūkstot, ir neglābjami jāatgriežas pie latviskā elementa saglabāšanas jautājuma, un šai sakarā Richardam Rīdziniekam ir deviņi paragrāfi: viņš tos atgādina jauniešiem nedēļas nometnē, skaistā vietā netālu no Stokholmas. Latviešus šai dienā bija pārsteigusi zviedru valdība ar savu divpavalstnieku plānu... Varēja sajust, ka Zviedrijas nedaudzos simtus latviešu atkal piemeklējusi vēlreizēja vilšanās. It kā valdība ar savā laikā notikušo leģionāru izdošanu jau nebūtu radījusi lielu kauna traipu.

Tiekoties ar latviešiem Vācijā un Zviedrijā, likās, ka viens otrs slimo ar „palicēju kompleksu" un nejūtas pietiekoši spēcīgi, lai pretotos asimilācijai, bet tai pašā laikā izrāda lielāku interesi par tautiešiem Amerikas kontinentā nekā pēdējie par Eiropā palikušajiem. Ir jau iespējams, ka Eiropas latviešiem vairāk laika...

☆

Pavadot laiku sarunājoties un garšojot Zviedrijā importētas pudeles saturu, agri vien pienāk rīta saule, un jau pirms trim rītā laukā krāsojas koki un zaļa izplaukst zāle: pat īstu nakšu te nav, valdā maiga krēsla, kas atkausē dienas asās kontūras, it kā cauri patentētām acenēm raugoties. Stokholma pati arī ir it kā ar plīvuru pārklāta, un tam cauri neizduŗas pat ziemeļu gaisa dzidrā saule: ziemeļniecisks noturīgums, sava veida „art nouveau" praktisks noformējums ielu tīklā,— tās aizlokas, piemērodamās salu topografijai, veikli pagriezdamās un pakļaudamās satiksmes līdzekļu ritmam. Savā laikā Slusenas satiksmes centra līkumainās cilpas bija modernās autobraukšanas atrisinājums, un to apskatīt devās daži labs „pilsētu plānotājs".

Stokholmas Modernās Mākslas mūzejā bija redzama modernās „op" un „pop" mākslas sensācija: milzīga skulptūra — gulošа sieviete (zviedriski „hon", angliski „she"), kas gadījumam piemērotā katalogā bija aprakstīta šādi: „Pasaules lielākā un labākā sieviete — 82 pēdas gara, 20 pēdu augsta un 30 pēdu liela. Nosaukumi: Viņa, katedrāle, fabrika, valzivs, Noāsa šķirsts, mama."

(Turpinājums sekos)

PŪCESSPIEGELIS

NETICAMI GRŪTĀ LATVIEŠU VALODA

Ziemeļkalifornijas latviešu bērnu un jauniešu nometni, kas notika laikā no 2.—9. jūlijam skaistā sarkankoka mežā ap 80 jūdžu no Sanfrancisko un kuŗā bija ap 70 dalībnieku, vadīja Uldis Nollendorfs, arī nodarbību grupas vadīja jaunieši, kas iepriekšējās nometnēs paši vēl bija vadāmo vidū: L. Grīsle, G. Zalte, B. Strade, M. Priedīte, J. Zalte, J. Kampe, V. Rudzītis un J. Dumpis. No vecākās paaudzes vadītājiem visu nometnes laiku darbojās tikai H. Jēkabsone, bet ilggadējais nometnes vadītājs J. Jēkabsons savu pieredzi jaunajiem vadītājiem varēja sniegt tikai atsevišķās dienās. Tāpat tikai uz vienu dienu sporta sacīkstes vadīt vareŗa ierasties V. Pastenieks. Jaunā vadītāja Gunta Zalte domāja, ka visas nometnes vadības nodošana jaunajai maiņai notikusi par strauju, jo būtu labāk, ja pusei nometnes vadītāju būtu lielāka pieredze un autoritāte

Jaunatnes audzinātājs T. Sīlis, Amerikas GD laikraksta 16. jūlija numurā rakstot par vērojumiem nometnē, netieši atklāj, cik bezgala grūta ir latviešu valoda, pat pieaugušajiem, kas mūža lielāko daļu runājuši latviski. Še sniegti atsevišķi citāti no T. Sīļa raksta, kas apliecina latviešu valodas grūtumu.

„Vērojams, ka ar katru gadu vairāk sāk dominēt sarunāšanās angļu valodā. Nometnē dzirdēju pat, kā mātes un tēvi, atstājot bērnus nometnē, atvadījās un deva tiem norādījumus lauzītā angļu valodā. Kāda māte savukārt žēlojās, ka latviešu nometnē bērni tā pierodot savstarpēji sarunāties angliski, ka, mājās atgriežoties, jānopūlas vairākas nedēļas, kamēr no tā atradinot." Nedaudz tālāk T. Sīlis turpina: „Jautāju jauniešiem, kādēļ viņi latviešu nometnē sarunājas angliski? Tie tad atbildēja, ka angļu valodā viegļāk runāt, latviešu valodā esot jāmeklē vārdi. Apjautājos, kas nometnē vislabāk patīk? Atbilde bija: Skaistais mežs, peldēšanās un bumbu spēles. Kāds pie tā piebilda: „Saki nu taisnību, ka patīk arī meitenes." Cits: „Tu aizmirsti pateikt galveno, ka patīk ēdieni un jaunie vadītāji, lai gan tādi pazaļāki vēl ir." — „Kas pazaļāki, ēdieni vai vadītāji?" pārjautāja otrs, un tā šī saruna liecināja, ka vārdu meklēšana, runājot latviski, nemaz tik liela nav." Un atkal nedaudz tālāk T. Sīlis raksta: „Nometnes otrā dienā vidējās meitenu grupas dalībnieces (vad. H. Jēkabsone) lepni stāstīja, ka visas nolēmušas nometnē runāt tikai latviski, lai gan jaunie vadītāji paši bieži runājot angliski. Jaunais vadītājs Vilnis Rudzītis atzinās, ka nemaz neesot viegli izrauties no grupu pulka un kļūt par vadītāju. Ieradumam esot liels spēks, tāpēc arī vēl tā angļu mēle biežāk pasprūkot sarunās ar draugiem."

Kādēļ nometnē tik grūti apkarot angļu valodu, atklāj kāda cita T. Sīļa raksta rindkopa: „Ar pašiem jauniešiem pārrunājot latviskās runāšanas jautājumu, viņu atzinums bija, ka sarunāšanās angļu valodā esot ierasta un zināmā mērā arī modes lieta, kas iesakņojusies tik stipri a vadītāju atgādinājums: „Runājiet latviski!" nemaz vairs līdz apziņai nenonākot. Ja kāds jaunietis šo ieradumu „traucējot" un runājot latviski, tad to „izšaltējot" no kopējā pulka. Tāpēc neviens neiedrošinoties ieradumu lauzt. Jaunieši arī domāja, ka vadītājiem no augšas šo „fronti" būšot grūti apkarot, tās laudzējiem būtu jānāk no pašu nometnes dalībnieku vidus. Ja rastos vairāki jaunieši vai grupas, kas norunātu nometnē turēties kopā un runāt tikai latviski, tad tas īsā laikā varētu radīt tādu pārmaiņu, ka angļu valodas runātāji paliktu mazākumā."

Jā, latviešu valoda patiešām neticami grūta, it sevišķi, ja vecāki to nevēlas runāt un labāk apliecina savas kroplās angļu valodas zināšanas un ja jaunieši nometnēs neiedrošinās latviski runāt, lai netiktu „izšaltēti" no kopīgā pulka!.. Atliek vienīgi cerēt, ka nometnē reiz radīsies tie revolūcionāri, kas turēsies kopā un runās tikai latviski, kaut arī mūsu valoda nav modes lieta, lai angļu valodas čempionus beidzot atstātu mazākumā!

Lajs

LOVE LATVIJA

JAUNA APLOKSNE

(Z) — Baltiešu filatelijas izstādes komiteja, kas organizē kopīgu igauņu, latviešu un lietuviešu pastmarku un naudas izstādi Toronto 22. un 23. oktobrī, izdevusi propagandas aploksnes, atlēlojot Baltijas valstu karti un tautu meitas. Aploksnes zīmējumā nekādi dati nav minēti, bet tas simbolizē baltiešu tautu kopību kā pārlaicīgu faktu. Aploksne ir kopīgs latviešu un lietuviešu grafiķu darbs, bet izstādes zīmogu, kas būs publikas rīcībā septembrī, gatavos igauņu filatelisti. Aploksnes pasūtināmas pie TLFK priekšnieka M. Zichmaņa, 375 Durie Ave, Toronto 9, Ont. Cena 10 centu gabalā.

Visjaunākā skaņu plate —Sterio $ 6.00

A

Alfreds Poriņš — tenors

Dziesmas klavieŗu, čella un obojas pavadījumā:
Es dziedāšu par tevi, tēvu zeme — J. Graubiņš
Ej, saulīte, drīz pie Dieva — J. Vītols
Dzeguze kuko — A. Jansons
Tumša nakte, zaļa zāle — V. Ziedonis
Čuči, mana līgaviņa — V. Ziedonis
Bij man vienas rozes dēļ — V. Ziedonis

B

Pie klavierēm — Raymond McFeeters

Ziedu laikā — J. Ķepītis
Roze, tulpe, neaizmirstule — J. Ķepītis
Ābeļkoka pīpe — J. Ķepītis
Cimdu pāris — A. Žilinskis
Glāsts — J. Mediņš

Dabūjama tikai

Daugavas Vanagu grāmatnīcā
491 College St., Toronto 4, Ontario.

Ontario dzīv. plūs 30 c P.S.T.

IZMANTOJIET IZDEVĪBU UN IZVĒLIETIES KĀDU NO ŠĪM PLATĒM, JO TĀS IR BEIDZAMĀS.

1002 KALVIS, vīr., dubultkv. ..... 45 RPM $2.00
E. Dārziņa — Es zinu. J. Norviļa — Vasara; Noriet saule vakarā. J. Ciruļa — Aun, meitiņa, balti kājas. E. Melngaiļa — Rudenī.

1004 B. PIEKALNĪTIS, bass ..... 45 RPM $3.00
J. Vītola — Mana kokle. A. Kalniņa — Imantas dziesma. B. Skultes — Sapņu zeme; Ďainu zeme. J. Kalniņa — Esam lielķēniņa dēli.

1005 V. SALNA, tenors ..... 45 RPM $2.00
Atmiņas — Angļu valsis. Toreiz — tango.

1006 KALVIS, vīr. dubultkv. ..... 45 RPM $2.00
J. Norviļa — Balsis. Jāz. Mediņa — Krāc jūrmalas priedes; Ganiņš biju. M. Hermann — Tuljaks.

1007 KALVIS, vīr. dubultkv. ..... 45 RPM $2.00
E. Dārziņa — Mirdzi kā zvaigzne. B. Skultes — Aijā. J. Vītola — Nakts; Mežezers.

1012 II LATVIEŠU DZIESMU SVĒTKI KANADĀ 33 RPM 12" plate $6.00
Koncerta tiešs ieskaņojums!
A. Jurjāna — Mūsu Tēvs debesīs. T. Ķēniņa — Dieva kalpa vakars. J. Ciruļa — Sirds tik grūta. J. Zālīša — Ceļš uz dzimteni. A. Kalniņa — Imanta. E. Dārziņa — Ciānas bērni. V. Ozoliņa — Dzērves un ērglis. Jāz. Mediņa — Krāc jūrmalas priedes. J. Kalniņa — Arājiņi, ecētāji. H. Pavasara — Apsegloju biržu sesku. A. Feila — Div' pļaviņas es nopļāvu. E. Freimanes — Pilna upe baltu ziedu. J. Norviļa — Ik rītiņu saule lēca. J. Graubiņa — Trīcēj kalni. E. Melngaiļa — Jāņu vakars. J. Vītola — Uguns milna; Beverīnas dziedonis. Šīs plates ietvere ir izveidota kā vēsturisks dokuments, kas ietveŗ sevī daudzus lielā notikuma faktus.

1018 DUETI — V. SALNA un J. KĻAVIŅŠ. ..... 45 RPM $2.00
J. Norviļa — Latvietim. A. Žilinska — Karogs

1019 TAUTAS DZIESMAS — E. REINVALDE, sopr. 45 RPM $2.00
J. Vītola — Aijā, žūžū; Vilciņš zaķi aicināja; Dzeltens manis kumeliņš. V. Dārziņa — Man māmiņa tā glabāja; Man deviņi rožu dārzi.

1020* THE LATVIAN TRIO ..... 33 RPM $5.00
E. Freimaņa — Menuets; Valsis. V. Bērzkalna — Rucavietis. K. Lesiņa — Agitato. J. Vītoliņa — Suitu dancis. V. Dārziņa — Raibie cimdi. V. Ziedoņa — Svita „Sena Teika."

1021* KALVIS, vīru dubultkvartets ..... 33 RPM $5.00
E. Dārziņa — Pie tēvu zemes. J. Vītola — Uguns milna; Dies irae; H. Pavasara — Barka ar sienu; Vecie tēvi. J. Ciruļa — Jaunībai; Koklētājs. V. Ozoliņa — Rozes. A. Jurjāna — Lūk rozes zied. A. Valles — Dzimtene. A. Kalnāja — No dzimtenes manas. A. Kalniņa — Karš.

1022* LIGO, jaukts koris DAINA ..... 33 RPM $5.00
E. Freimane — 13 līgo dziesmu virkne. E. Melngailis — Jo dziedāju, jo skanēja. V. Dārziņš — Svāgera meitiņa. E. Freimane — Aiz kalniņa dūmi kūpa. J. Graubiņa — Jūriņ' prasa smalku tīklu; Dziedātāja līgaviņa.

TAUTAS DEJAS, Skaņu studija DAINA orķestŗa izpildījumā ..... 45 RPM $2.00
1024 Andžiņš. Mugurdancis.

1028 V. SALNA, tenors ..... 45 RPM $2.00
Alfr. Matisona — Dzimtene; Pavasars.

1026 A. BALODIS, baritons, ork. pav. ..... 45 RPM $2.00
Pasaciņa — tango. Daiļā meitiņ — valsis.

DABŪJAMAS

DVG RĀMATNICĀ
491 College St., Toronto 4, Ont.

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

6. augustā, pl. 12 DV Toronto nod. šaušanas meistarsacīkstes ar saviesīgu sarīkojumu mednieku īpašumā Bērzainē.

20. augustā — DV Kanadā šaušanas meistarsacīkstes Bērzainē.

3. sept. pl. 10.30 rītā — Kanadas latviešu katoļu apvienības kongress un pl. 19.30 saviesīgs vakars Latviešu namā, 491 College Street.

4. sept. pl. 17 — Latviešu katoļu rakstnieku cēliens ar Jāņa Kliģēja un citu rakstnieku piedalīšanos Latviešu namā.

DV sporta un jaunatnes svētki Sidrabenē 10. un 11 septembrī.

24. septembrī — Ņujorkas koklētāju un dziesmu ansambļa koncerts DV Toronto nod. sarīkojums. Parkdale Collegiate — Jameson Ave.

1. oktobrī — Daugavas Vanagu sarīkojums „Zelta dukāts Latvijai".

16. oktobrī pl. 3 p.p. Toronto baptistu draudzes 15. gadasvētki Walmer Road dievnamā.

23. oktobrī — pl. 5 pēcpusdienā Sv. Jāņa baznīcā komp. Valdemāra Ozoliņa garīgs koncerts ar solisti Emmu Reinvaldi. Autors pie ērģelēm.

13. novembrī — P. Geistauta, A. Kalniņas un V. Leinveberes koncerts Latviešu namā.

IEBRAUCĒ
pieteik
legālizēša

Iebraucējiem, kas i
un vēlas še palikt uz
15. augusts.

Pieteikšanās form
jās imigrācijas iestād

KAKTIŅ

Velcam visādus transportus ar modernām ma
(mēbeļu, būvmateriālu u. c.) Lūdzam zvanīt k
LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., T

1966. GADA TORONTO
VASARAS MŪZIKAS KONCERT

SVĒTDIEN, 7. AUGUSTĀ

2.30 p.p. High Park — „Originals Club" orķestris G. Anderson. Māksl. Shan Clifford Dixie
2.30 p.p. Kew Gardens — Toronto garnizona art ķestris — dir. Capt. M. M. Dunmal, m Sullivan.
2.30 p.p. Willowvale Park — Horace Lapp grupa tāji. —Varietē.
5.30 p.p. High Park — Ērgeļu priekšnesumi — dgett.
7.30 vak. Earlscourt Park — Benny Louis orķest The „Rogues".
8.00 vak Exhibition Park — galvenajā estrādē — phony koncerts — dir. Victor Feldbrill. M Kombrick.

PIRMDIEN, 8. AUGUSTĀ

8.30 vak. Ramsden Park — Skvēra dejas — Bob tra pavadījumā.

OTRDIEN, 9. AUGUSTĀ

8.00 vak. Allan Gardens — H.M.C.S. York orķes Ltn. R. H. Plunkett.
8.30 vak. Withrow Park — Skvēra dejas — Bob tra pavadījumā.

TRESDIEN, 10. AUGUSTĀ

12.15 p.p. Nathan Phillips Square — Džesa koncer Graf un viņa orķestris.
8.30 vak. Riverdale Park — Tautas dziesmas un — The Gangreene Brothers, Muses Minu McGillivray un Klaas Van Graft.
8.30 vak. Monarch Park — Skvēra dejas — Bob tra pavadījumā.
8.30 vak. Dufferin Grove Park — Skvēra dejas — Kinnon orķestŗa pavadījumā.

CETURTDIEN, 11. AUGUSTĀ

7.30 vak. Eglinton Park — Džesa koncerts — kvartets, Murray Ginsberg Dixieland
8.00 vak. Nathan Phillips Square — Ellis McLinto un mākslinieki no Community Folk Ar
8.30 vak. High Park — Skvēra dejas — Bob Sc pavadījumā.
8.30 vak. Kew Gardens — Skvēra dejas — Al. Wa pavadījumā.

PIEKTDIEN, 12. AUGUSTĀ

8.30 vak. Riverdale Park — Apļa dejas — Benny tra pavadījumā.

SVĒTDIEN, 14. AUGUSTĀ

2.30 p.p. High Park — 48 th Highlanders militāra — dir. Capt. D. Keeling, pūtēji un bur dir. Ross Stewart.
2.30. p.p. Kew Gardens — Originals Club orķestris Anderson. Māksl. Klaas Van Graft un t mu dziedātāji.
2.30 p.p. Willowvale Park — Don Thompson o māksl. Nardo Perini un Stevie Wise.
5.30 vak. High Park — Ērģeļu priekšnesumi — Ron
7.30 vak. Earlscourt Park — Ellis McLintock or māksl. Betty Orsatti un Reme Marinuc

plate —Sterio $ 6.00

tenors

u, čella un obojas pavadījumā:
tevi, tēvu zeme — J. Graubiņš
pie Dieva — J. Vītols
A. Jansons
a zāle — V. Ziedonis
iņa — V. Ziedonis
ozes dēļ — V. Ziedonis

Raymond McFeeters

Ķepītis
zmirstule — J. Ķepītis
J. Ķepītis
A. Žilinskis
iņš
Dabūjama tikai

Vanagu grāmatnīcā
St., Toronto 4, Ontario.
zīv. plūs 30 c P.S.T.

IET IZDEVĪBU UN
KĀDU NO ŠĪM PLATĒM,
IR BEIDZAMĀS.

tkv. ..... 45 RPM $2.00
Korvija — Vasara; Noriet saule
meitiņa, balti kājas. E. Meln-

ss ..... 45 RPM $2.00
. Kalniņa — Imantas dziesma.
e; Dainu zeme. J. Kalniņa —

..... 45 RPM $2.00
Toreiz — tango.

kv. ..... 45 RPM $2.00
Mediņa — Krāc jūrmalas prie-
rmann — Tuljaks.

v. ..... 45 RPM $2.00
zvaigzne. B. Skultes — Aijā.
zers.

ZIESMU SVETKI KANADĀ
..... $6.00
iešs ieskaņojums!
debesīs. T. Ķeniņa — Dieva kal-
ds tik grūta. J. Zālīša — Ceļš
Imanta. E. Dārziņa — Cīņas
ves un ērglis. Jāz. Mediņa —
Kalniņa — Arājiņi, ecētāji. H.
žu sesku. A. Feila — Div' pla-
nānes — Pilna upe baltu ziedu.
le lēca. J. Graubiņa — Tricēj
gu vakars. J. Vītola — Uguns
s. Šīs plates ietvere ir izveido-
š, kas ietver sevī daudzus lie-

un J. KLAVIŅS. ..... 45 RPM $2.00
Žilinska — Karogs
Š — E. REINVALDE, sopr.
..... $2.00
ilciņš zaķi aicināja; Dzeltens
ņa — Man māmiņa tā gla-
zi.
IO ..... 33 RPM $5.00
Valsis. V. Bērzkalna — Ru-
to. J. Vītoliņa — Suitu dancis.
i. V. Ziedoņa — Svīta „Sena

kvartets ..... 33 RPM $5.00
es. J. Vītola — Uguns milna;
Barka ar sienu; Vecie tēvi.
klētājs. V. Ozoliņa — Rozes.
ied. A. Valles — Dzimtene.
s manas. A. Kalniņa — Karš.
DAINA ..... 33 RPM $5.00
esmu virkne. E. Melngailis —
. Dārziņš — Švāgera meitiņa.
dūmi kūpa. J. Graubiņa —
Dziedātāja ligaviņa.
studija DAINA orķestra iz-
..... 45 RPM $2.00
..... 45 RPM $2.00
; Pavasars.
s, ork. pav. ..... 45 RPM $2.00
meitiņ — valsis.

ŪJAMAS

MATNĪCĀ
College St., Toronto 4, Ont.

mu kalendārs

24. septembrī — Ņujorkas koklētāju un dziesmu ansambļa koncerts DV Toronto nod. sarīkojums. Parkdale Collegiate — Jameson Ave.

1. oktobrī — Daugavas Vanagu sarīkojums „Zelta dukāts Latvijai".

16. oktobrī pl. 3 p.p. Toronto baptistu draudzes 15. gadsvētki Walmer Road dievnamā.

23. oktobrī — pl. 5 pēcpusdienā Sv. Jāņa baznīcā komp. Valdemāra Ozoliņa garīgs koncerts ar solisti Emmu Reinvaldi. Autors pie ērģelēm.

13. novembrī — P. Geistauta, A. Kalniņas un V. Leinveberes koncerts Latviešu namā.

IEBRAUCĒJIEM (Non-Immigrant) pieteikšanās laiks legālizēšanai pagarināts

Iebraucējiem, kas ieradušies Kanadā pirms vai tieši 8. jūlijā un vēlas še palikt uz dzīvi, lūgumu iesūtīšanas laiks ir vēlākais **15. augusts.**

Pieteikšanās formas un papildinformācija dabūjama vietējās imigrācijas iestādēs.

HON. JEAN MARCHAND
Minister of Citizenship and Immigration.

KAKTIŅŠ

Veicam visādus transportus ar modernām mašīnām (mēbeļu, būvmateriālu u. c.) Lūdzam zvanīt katrā laikā.

LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., Toronto.

1966. GADA TORONTO VASARAS MŪZIKAS KONCERTI

SVETDIEN, 7. AUGUSTĀ

2.30 p.p. High Park — „Originals Club" orķestris — dir. Mr. G. Anderson. Māksl. Shan Clifford Dixieland grupa.
2.30 p.p. Kew Gardens — Toronto garnizona artilerijas orķestris — dir. Capt. M. M. Dunmal, māksl. Joyce Sullivan.
2.30 p.p. Willowvale Park — Horace Lapp grupa un dziedātāji. —Varietē.
5.30 p.p. High Park — Ērgeļu priekšnesumi — Ronnie Padgett.
7.30 vak. Earlscourt Park — Benny Louis orķestris. Māksl. The „Rogues".
8.00 vak. Exhibition Park — galvenajā estrādē — Pops Symphony koncerts — dir. Victor Feldbrill. Māksl. Ilona Kombrick.

PIRMDIEN, 8. AUGUSTĀ

8.30 vak. Ramsden Park — Skvēra dejas — Bob Scott orķestra pavadījumā.

OTRDIEN, 9. AUGUSTĀ

8.00 vak. Allan Gardens — H.M.C.S. York orķestris — dir. Ltn. R. H. Plunkett.
8.30 vak. Withrow Park — Skvēra dejas — Bob Scott orķestra pavadījumā.

TREŠDIEN, 10. AUGUSTĀ

12.15 p.p. Nathan Phillips Square — Džesa koncerts — Eddy Graf un viņa orķestris.
8.30 vak. Riverdale Park — Tautas dziesmas un hūtenenijs — The Gangreene Brothers, Muses Minus One, Ted McGillivray un Klaas Van Graft.
8.30 vak. Monarch Park — Skvēra dejas — Bob Scott orķestra pavadījumā.
8.30 vak. Dufferin Grove Park — Skvēra dejas — Angus Mc Kinnon orķestra pavadījumā.

CETURTDIEN, 11. AUGUSTĀ

7.30 vak. Eglinton Park — Džesa koncerts — Alf Coward kvartets, Murray Ginsberg Dixieland orķestris.
8.00 vak. Nathan Phillips Square — Ellis McLintock orķestris un mākslinieki no Community Folk Art Council.
8.30 vak. High Park — Skvēra dejas — Bob Scott orķestra pavadījumā.
8.30 vak. Kew Gardens — Skvēra dejas — Al. Ward orķestra pavadījumā.

PIEKTDIEN, 12. AUGUSTĀ

8.30 vak. Riverdale Park — Apļa dejas — Benny Louis orķestra pavadījumā.

SVETDIEN, 14. AUGUSTĀ

2.30 p.p. High Park — 48 th Highlanders militārais orķestris — dir. Capt. D. Keeling, pūtēji un bundzinieki — dir. Ross Stewart.
2.30. p.p. Kew Gardens — Originals Club orķestris — dir. G. Anderson. Māksl. Klaas Van Graft un tautas dziesmu dziedātāji.
2.30 p.p. Willowvale Park — Don Thompson orķestris — māksl. Nardo Perini un Stevie Wise.
5.30 vak. High Park — Ērgeļu priekšnesumi — Ronnie Padgett.
7.30 vak. Earlscourt Park — Ellis McLintock orķestris un māksl. Betty Orsatti un Reme Marinucci.

O'KEEFE CENTRE
FRONT & YONGE EM. 3-6333

tikai vienu nedēļu no 8. — 13. augustam

THE EDDY ARNOLD SHOW

ar

BOOTS RANDOLPH
LEROY VAN DYKE

un

THE AUCTIONEERS AND AUCTIONETTES

kā arī

THE STONEMANS

Vakaros pl. 8.30. Pēcpusdienās — piekt. 5 vak. un sestd. 2 p.p.
Pirmd. — ceturtd. vak. $4.50, $3.50, $2.75, $2.00, piektd. — sestd. vak. $5.50, $4.25, $3.25, $2.50, piektd. p.p. $3.00, $2.25, $1,75, $1.25, sestd. p.p. $3.50, $2.75, $2.00, $1.50.

Kase atvērta katru dienu no pl.11 — 9 vakarā.

Paziņojums

Ar šo paziņojam, ka
Ādolfs LAGUNS HEATING CONTRACTOR
tagad nodarbināts pie
CANADIAN PETROFINA LIMITED
un ir jūsu ricībā visās apkuŗu sistēmu un eļļas vajadzībās.
A.Laguns tel. LE 1-6583 Toronto

Atstājiet savas krāsainās un melnbaltās filmas attīstīšanai un kopēšanai

DV Grāmatnīcā, 491 College St., Toronto 4, Ont.

2 jaunas LP pirmklasīgā technikā

Iepazistieties, — un jūs kļūsit neķipāmi draugi!

LP14: Ādolfs Kaktiņš ar orķestri

Kas tie tādi. Lāčplēšiem. Dzimtene. Trubadūrs. Traviata. Nevis slinkojot un pūstot. / Baudi zaļo jaunību. Meldermeitiņa. Es dziļi glāzē ieskatijos. Fausts. Vai gudrās dabas mājiens. Laiks steidzas prom.

LPo29: Vīru un jaukti koŗi un solisti ar orķestri

Bērzs rudenī. Rūķiši un Mežavecis. Mežezers. Lūk, roze zied. Gana dziesma vasarā. / Skatat, ļaudis. Mīkla. Mākonītis un mākonīte. Vērsītis ābolā. Dace mazā mežā gāja. Karalis un bērzlapīte. Mēnestiņš meloja. Sūpuldziesma.

Cena $6.00 plūs 30 c PST.

ŠĪS PLATES DABŪJAMAS

DV GRĀMATNĪCĀ
491 College St., Toronto 4, Ont.

†

ILGONIS STRAUTS

dzimis 1922. gada 10. oktobrī Latvijā, nūris traģiskā nāvē 1966. gada 17. jūlijā Manitobā, Kanadā.

DV Bēŗu Fonds

PĀRSŪTĀM
naudu uz LATVIJU
US $10.- pret 9 jauniem rubļiem. Sūtīšanas izdevumi $3.50 līdz $35.-, pārējām summām 10%. Saņemšana 14—21 dienu laikā. Sūtījumi apdrošināti.
DV SAINĪŠU NODAĻA, 491 College St., Toronto 4, Ont.

LAKE SIMCOE — KESWICK, izīrējama kabīne ar 4. augustu.
Zvanīt pēc pl. 7 vakarā
WA 2 — 2268, Toronto
dienā zvanīt 366—0484
Laba satiksme ar autobusu

OPTIKIS LUNSKY
470 College St., Toronto
WA 1-3924

Skaņu plates

LP — 33 1/3 RPM

Pēteris Lielzuika, tenors — Par katru stundu $4.50
1. Par katru stundu, Mocekļi, Lūgšana, Tu augstais Dievs, Latvju bāŗu dziesma, Aglona.
2. Visspēcīgais, Visvarenais, Lūgšana, Sūpļa dziesma, Gaisma un Lūgšana no kantātes Tēvijai Ērģeļu pavadījumā.

Vera Leinvēbere, klavieres $5.25
Jāzepa Vītola — Variācijas,
T. Ķeniņa — Sonāta.
+ 8% P.S.T.

Dabūjamas DV Grāmatnīcā, 491 College St., Toronto 4, Ont.

FRANK VASS BA
ADVOKĀTS · NOTĀRS
263 College ielā, Toronto. (pie Spadina Ave.)
TEL WA 2-6112, 2-6111.

IGAUŅU OPTIKIS
J. RATAS
169 Danforth Ave. HO 5-6251.

ACU PĀRBAUDE. ACEŅU PAGATAVOŠANA PĒC ĀRSTU RECEPTES. ZEISS STIKLI.
Speciāla atlaide sūtījumiem uz dzimteni.

TRANSPORTA UZŅĒMUMS
BALTIC MOVERS

VIETĒJIEM un TĀLBRAUCIENIEM.
Tel. LE 4—1403, Toronto

MŪSU LAIKRAKSTA numuri dabūjami atsevišķi Toronto latviešu veikalos.

JAUNĀKĀS GRĀMATAS

ARCHĪVS — 6. sējums	$5.70
BAZNĪCA UN DRAUDZE	$4.20
Novadu tērpi	$20.00
Teach Yourself Latvian	$2.10
Latgaļu pētniecības institūts — ACTA LATGALICA I	$4.00
L. Latkovskis — Dzymtos zemes ļaudis, atmiņas	$3.00
Latviešu tautas teikas un pasakas VI sēj.	$7.80
R. Blaumaņa — Drāma	$12.60
Klavieŗu skaņdarbi	$5.80
Andr. Johansons — Rīgas svārki mugurā, atceres	4.50
Art. Voitkus — Mēs gribam būt mājās, rom.	4.80
Aina Zemdega — Basām kājām, dzej.	3.20
T. Ķiķauka — Tramvajs tuksnesī, stāsti	4.00
Tēvzemes brīvībai un kultūrai, 1. Kult. darb. kongr.	$2.50
K. Stalšāns, Krievu ekspansija un rusifikācija Baltijā laikmetu tecējumā	$5.00
A. Konte — Pasaules dalīšana	$4.50
E. F. Šēfers — Likteņgās 13 dienas	$4.50
A. Niedra — Meža jaunava, stāsti	$3.75
O. Liepiņš — Vēlā liesma, rom.	$3.75
K. Kāre — Kailie krasti, dzeja	$4.40
Ing. Viksna — Es saku paldies, dzeja	$2.75
E. Pērkone — Skaistuma noslēpums	$4.75
J. Kārkliņš — Pūcesspiegelis I d.	$7.00
J. Medenis — Miķelnīcas, dzej. izlase	$3.00
P. Aigars — Raksts ozola mizā, dz.	$3.00
Prof. J. Vītola — 10 Solo dziesmas klav. pavad.	$4.00
A. Niedra — Trīs laimes meklētāji, rom.	$4.00
Ed. Vilde — Rūgtā laime, rom.	$3.80
G. Janovskis — Pār Trentu kāpj migla, rom.	$4.50
I. Gubiņa — Gandrīz karaliene, rom.	$4.00
A. Dziļums — Aklā ezera velns, rom.	$5.00
P. Karells — Barbarossa	$7.00
Aspazija — Drāma	$8.60
Aspazija — Lirika	$8.60
Aspazija — Proza	$8.60
ĀBECE — lasāmgrāmata I klasei	$3.00
Latvju dziesmas ar notīm	$4.80
Mazais katechisms	$0.50
Anšl. Eglītis — Pēdējais raidījums, rom.	$4.50
Anšl. Eglītis — Sveiciens Ofijai Ozo	$5.00
Z. Mauriņa — Trimdas traģika	$5.50
I. Grebzde — Māsas, rom.	$6.00
Rembrants — Dzīve un darbi	$6.80
J. Konters — Vīri un sievas, puiši un meitas, parunas, mīklas un sakāmvārdi	$2.80
Ģen. O. Dankers — Lai vēsture spriež tiesu, atmiņas	$4.50
A. Šilde — Bez tiesībām un brīvības	$7.50
A. Bērziņš — Unpunished Crime	$5.75
Dz. Zeberiņa — Cepumi — kā nekad!	$5.50
H. Bells — Biljards pusdesmitos, rom.	$4.00
G. Janovskis — Bez ceļa, impresijas	$3.50
B. Grunde — Saules un sala grāmata, pasakas ar M. Kovaļevskas illustrācijām	$5.80
T. Krūka — Silaines mežs runā, pasakas ar A. Robežgruntnieces illustrācijām	$2.80
E. Kezbere — Koncerts, dzejoļi	$3.60
B. Senkēviča — Zeme un jūs, dzeja	$3.00
J. Kārkliņš — Pūcesspiegelis II d.	$5.00
J. Rainis — Jāzeps un viņa brāļi, angļu v.	$5.50
M. Ausala — Patiesības vīns, dzej.	$3.50
N. Kalniņš — Laipu liecēji, rom.	$5.50
Latvijas universitāte	$7.50
A. Apse — Klosteŗkalns, stāsti	$3.60
E. Lēmane — Suņa roze, stāsti	$3.50
E. Dunsdorfs — Saktu stāsti, vēst.	$4.00
J. Norvilis — Garīgu koŗa dziesmu krājums	$1.75
Elv. Leja — Tuksneša augs, dzejoļi	$3.80
A. Zīlīte — Mīklas un pasakas	$3.00
Latvju raksti I d.	$37.50
Latvju raksti II d.	$37.50
4. Latviešu Dz. Svētku Kanādā — albums	$3.00
A. Priedītis — Ķīniešu lirika	$3.20
V. Hermane — Ēnu robežās, stāsti	$3.20
J. Vanags — Skumju mētelis, dzeja	$3.00
Vincs Ramons — Putekļi sarkanā rietā, romāns	$4.50
K. Ķezbers — Dr. Applebija kalpi, stāsti un noveles	$4.00
Latviešu tautas teikas un pasakas IV sēj.	$7.80
Latviešu tautas teikas un pasakas V sēj.	$7.80
K. Ieviņš — Saules dārzā, rom.	$5.60
Bisk. A. Lūsis — Redziet, kāds cilvēks—kāds Dievs	$3.25
A. Rasa — Uz ķeniņa zemi, atm.	$3.75
Ģen. K. Goppers — Krusttēvs Oskars, atm.	$1.60
Z. Liepa — Vaŗa gredzens, dzejoļi	$3.50
Sak. V. Strēlerte — Paradīzes meklētāji	$8.00
Teodors Reiters un viņa koŗi	$6.00
Tā zeme ir mūsu	$5.50
Andrups un Kalve — Latvian Literature	$9.00
Andrups un Kalve — Latvian literature, br.	$7.00
A. Spekke — History of Latvia	$12.00
A. Speke — The Ancient Amber Routes	$6.00
A. Spekke — The Ancient Amber Routes, br.	$5.00
Arn. Spekke — The Baltic Sea in Ancient Maps	$14.00
Arn. Spekke — Baltijas jūŗa senajās kartēs	$6.00
Arn. Spekke — Dzintara ceļi	$8.50
Al. Liepa — Rīgas privātdetektīvi	$2.80
The Fallacy of Collective Farming	$2.00
Val. Krāslavietis — Ar laika degli	$3.00

DVG GRĀMATNĪCĀ
491 College St., Toronto 4, Ont.

SPORTS

ANGLIJA PASAULES MEISTARS FUTBOLĀ

Angļu sapnis kuŗu varēja apzīmēt arī par ciešu apņemšanos, nu piepildījies: Anglija pirmo reizi kļuvusi pasaules futbola meistars, 30. jūlijā Londonas Vembleja stadionā finālspēles pagarinājumā pieveicot Rietumvāciju ar 4—2 (1—1, 2—2) rezultātu. Tā atkal reiz pierādījās vecā patiesība, ka Angliju pašu mājās pievelkt ļoti grūti. Līdzšinējās 7 pasaules meistarsacīkstēs angļu futbolistiem nekad nav veicies— tālāk par ceturtdaļfinālu Anglijas vienība vēl nebija tikusi, bet reizi zaudēja pat gaužām vājajai ASV izlasei...

Soreiz Anglija cīnai ar Rietumvāciju par „zelta dievieti" un meistara lauriem kvalificējās, pusfinālā ar 2—1 pārspējot Portugales vienpadsmitu, kas vispār pirmoreiz bija ieguvis tiesības spēlēt kopā ar 15 pārējām kvalificētajām valstīm finālgrupā, pie tam uzrādot tādu veiksmi, ka izvirzījās par vienu no nopietnākajiem meistartitula kandidātiem. To no Portugāles neviens nebija sagaidījis.

Finālspēlē 93.000 skatītāju (to vidū 15.000 vāciešu) sāka nopietni bažīties par angļu vienību, kad drīz pēc spēles sākuma Hallers panāca 1—0 Rietumvācijas vadību, bet cerības auga, kad 18. minūtē Hērsts rezultātu izlīdzināja. Visumā 1. puslaikā rīsinājās izlīdzināta spēle, bet pēc pārtraukuma angļi guva vieglu pārākumu, netaupot spēkus vadības panākšanai. Ar Petersa raidījumā 78. min. tas arī izdevās, un angļi atvilkās aizsardzībā, lai nosargātu iegūto. Tagad savukārt brāzmaini uzbruka vācieši lai stāvokli izlīdzinātu, bet angļu aizsargvalnis palika stabils. Visi jau gatavojās uzgavilēt jaunajam pasaules meistaram, kad 30 sek. pirms spēles beigām Vēbers negaidot panāca vārtu guvumu vācu labā, tā izlīdzinot rezultātu 2—2 un panākot pusstundas pagarinājumu. Tajā pārāki izrādījās angļi. Liekas, ka vācu spēka rezerves bija izsmeltas 2. puslaikā nemitīgajos uzbrukumos, kādēļ tie tagad vairāk centās beigt arī pagarinājumu neizšķirti, lai tā panāktu atkārtojuma spēli dažas dienas vēlāk. Cīņas 101. minūtē laimīgu, kaut arī apstrīdētu un apšaubāmu vārtu guvumu panāca Hērsts Anglijas labā. Šveiciešu tiesnesis Dīnsts vārtu guvumu neatzina un norādīja stūra sitienu, bet krievu līnijtiesnesis Bagramovs iestājās, ka vārti bijuši rēgulāri, šveicietis piekāpās. Gan vācieši vēlreiz sakopoja pēdējos spēkus rezultāta izlīdzināšanai, bet angļu aizsardzība, tajā atvelkot gandrīz visus spēlētājus, nebija pārvarama. Pēdējā minūtē, izmantojot vāciešu aizraušanos uzbrukumā, izrāvās Hērsts un panāca pat 4 — 2 Anglijas labā. Bumbu uz centru vairs nenesa, spēle bija beigusies, jaunais pasaules meistars noskaidrots. Anglija bija kļuvusi 5. valsts, kas līdz šim izcinījusi pasaules meistara godu (Brazīlija 2 reizes, Urugvaja 2, Italija 2 un Rietumvācija 1) un angļu futbolisti, priekā starodami, saņēma no savas karalienes rokām Žila Rimē dāvināto meistara balvu. Nav šaubu, — šī bija ne tikai viena no dramatiskākajām, bet arī skaistākajām pasaules meistarsacīkšu finālspēlēm, kuŗā abas vienības apliecināja lielisku spēles prasmi un cīnījās augstākā mērā korrekti.

Cīņā par 3. vietu Portugāle 28. jūlijā uzvarēja Pad. savienību ar 2—1 rezultātu 70.000 skatītāju klātienē tai pašā Londonas Vembleja stadionā. Pirmos vārtus portugāļu labā guva viņu „melnā pērle" Eusebio, reizē gūstot 9. vārtus pasaules meistarsacīkšu finālgrupas spēlēs. Par to viņš saņēma 3000 dol. prēmiju, kas bija paredzēta teicamākajam vārtu guvējam. Pad. savienība, kaut ierindojās tikai 4. vietā, tomēr guvusi līdz šim labākos panākumus, jo pasaules meistarsacīkstēs tai ne reizes vēl nebija izdevies tikt līdz pusfinālam. A. V.

TUVĀKAS ATTIEKSMES STARP JAPĀNU UN PAD. SAVIENĪBU?

Pēdējā laikā attīstījusies interesanta, bet reizē arī nepārliecinoša draudzība starp Japānu un Pad. savienību. Abas valstis nolēmušas sanākt rēgulārās ārlietu ministru sēdēs politisku, saimniecisku un tirdzniecisku jautājumu apspriešanai. Šī vienošanās paziņota šīs nedēļas vidū Tokio, kur Japānas ministru prezidents Sato tikās ar padomju ārlietu ministru Gromiko.

Pad. savienības un Japānas draudzībā tomēr pastāv zināms vēsums, kas liek domāt, ka rēgulāro apspriežu uzsākšana nav nekas vairāk kā diplomātiska āriskība. Piemēram, ministru prezidents Sato liedzās akceptēt baumas, ka paredzējis braukt uz Maskavu.

Japāņu nostāja sarunās ar Gromiko pelnījusi atzinību. Labāku attiegsmju panākšana abu valstu starpā japāņiem ir vēlama, bet viņi to panākšanai nepakļausies padomju noteikumiem. Pad. savienība vēlas paturēt okupētās japāņu territorijas, un tas tirdzniecisku un saimniecisku draudzību neveicinās. Japāņi savukārt prasa visu atomieroču mēģinājumu pārtraukšanu un — galvenais — pārraudzību, kas Pad. savienības slepenajām izdarībām, protams, nav akceptējama. Japāna atbalsta ASV politiku Vietnamā un prasa Pad. savienības iejaukšanos kara izbeigšanai, bet cīņu izbeigšana, kuŗās iejaukti amerikāņi, Maskavu absolūti neinteresē. Kad Japānas ārlietu ministrs šīna aicināja Pad. savienību palīdzēt sasaukt ābu Vietnamu, sarkanās Ķīnas, ASV un citu ieinteresēto valstu konferenci, Gromiko atbildēja, ka sarunas iespējamas tikai pēc ASV agresijas pārtraukuma. Tā kā amerikāņi Ziemeļvietnamas bumbošanu nedomā pārtraukt, arī Ziemeļvietnama nedomā atteikties no iebrukumiem Dienvidvietnamā, japāņu kara izbeigšanas priekšlikumam nekādi panākumi nav sagaidāmi. Tāpat sekmes nav paredzamas arī Japānas un Pad. savienības draudzībai. Maskavai par pārsteigumu Japāna izvērtusies par vienu no drošākajiem un noteiktākajiem Rietumu sabiedrotajiem.

Vēl vairāk jāšaubās par Pad. savienības un Japānas attiekšmju uzlabošanos okupēto japāņu territoriju jautājumā. Krievi, kā zināms, iebruka Japānā burtiski pēc tam, kad tā jau bija sabrukusi. Bet padomju laupījumi, tāpat kā Vācijā, kļuva neiedomājami lieli. Iegūtās territorijas krievi uzskata par savām, kādēļ par to atdošanu pat nedomā. Krievu rokās atrodas Etorofu un Kunašari salas Kurilu grupas dienvidu daļā un Habomai un šikotan salas Japānas territoriālos ūdeņos. Abu valstu attieksmes vēl vairāk sarežģī fakts, ka 20 gadu pēc kara beigām miera līgums vēl nav parakstīts. Japāna atsakās to parakstīt, kamēr nebūs atdotas visas tās territorijas.

Maza piezīme no Vašingtonas: Maskava nepalīdzēs nevienai valstij pašreiz noorganizēt miera sarunas Vietnamā, jo — kamēr Vietnamā plosās kaŗš un pastāv sarkanās Ķīnas iejaukšanās iespējas, tikmēr Pad. savienībai nav jābaidās no visai reālās ķīniešu agresijas varbūtības.

Kijs ieteic kaŗu ar Ķīnu

Intervijā ar amerikāņu politisko nedēļas žurnālu „US News and World Report" Dienvidvietnamas ministru prezidents Kijs izteicies, ka galvenais ienaidnieks Dienvidaustrumāzijā ir sarkanā Ķīna, kādēļ būtu daudz izdevīgāk tai stāties pretī šodien nekā pēc 5 vai 10 gadiem. Ģenerāļa Kija uztverē vienīgi invāzija Ziemeļvietnamā var dot sabiedrotajiem militāru uzvaru Dienvidvietnamā.

Runājot par militāru uzvaru, sabiedrotie pašreiz tuvojas vienam no lielākajiem Vietnamas kaŗa triumfiem. Vesela komūnistu divīzija, Ziemeļvietnamas rēgulārās armijas daļa, bēg savu robežu virzienā. 10.000 vīru lielo komūnistu kaujas grupu, kas jau zaudējuši 698 kritušo, nepārtraukti bumbo no gaisa un tai pēdās seko 7000 amerikāņu un vairāki tūkstoši dienvidvietnamiešu.

Ziemeļvietnamiešu divīzija iefiltrējās Dienvidvietnamā, sabiedrotajiem to nemanot. Tās klātbūtni atskarta tikai tad, kad komūnisti mēģināja sagrābt savās rokās Kvangtri provinci. Tas ienaidniekam neizdevās, tā paslēptuves tika atklātas un sākās vienā no kaŗa lielākajām kaujām, kuŗas rezultātā komūnistiem būs jācieš smagi zaudējumi.

Nākošā „miera balodis" ceļā uz Hanoju būtu bijis Apvienoto nāciju ģenerālsekretārs Utants, kas pašreiz atrodas vairāku dienu vizītē Maskavā. No padomju galvaspilsētas saņemtās ziņas liecina, ka Brežņevs un Kosīgins pārliecinājuši Utantu, ka brauciens uz Hanoju būtu veltīga laika tērēšana, jo par miera sarunām izšķirties var vienīgi Ziemeļvietnamas valdība. Pad. savienība nedomājot, ka tās iejaukšanās varētu palīdzēt. Tādēļ krievi nolēmuši nedarīt nekā.

Viens no iemesliem, kādēļ Utants atrodas Maskavā, ir Apvienoto nāciju saimnieciskās grūtības. Bet nav nekādu pazīmju, ka Utantam izdosies iekasēt krievu nesamaksātos miljonus par neatzīto policijas armijas uzturēšanu Kiprā, Vidējos austrumos un Kongo.

PAZUDIS „ZAĻO BEREŠU" VADĪTĀJS

Lidojumā pār Kluso okeanu 24. jūlijā pazudis amerikāņu ģenerālis Dž. Stilvels, ASV speciālā dienesta komandieris. Viņa lidojums uz Taizemi bija privāta rakstura. Pēdējā ziņojumā pirms kontakta zaudēšanas Stilvela lidmašīna ziņoja par motora defektu. Pazuduši arī divi līdzbraucēji. Stilvels bija 54 gadus vecs.

Viņš cīnījās Vietnamā no 1962.—1964. gadam, pēc tam vadīja daudz pārrunāto „zaļo berešu" apmācības nometni Ziemeļkarolainā. ASV speciālais dienests sons mēģina apturēt paša radītās saimnieciskās krizes palielināšanos. Pašreizējo krizi uzskata par visnopietnāko pēckara gados, bet Vilsona rīcību par drastiskāko, kāda piedzīvota miera laikā.

Pēc pirmo 6 mēnešu perioda algu paaugstināšanu pieļaus tikai gadījumos, kad būs pierādīta produkcijas pacelšana.

Vašingtonā Vilsona nostāja bija daudz bravūrīgāka nekā norāda drastiskie ierobežojumu soļi Anglijā. Ministru prezidents katēgoriski noraidīja baumas, ka Anglija atrastos saimnieciski draudīgā situācijā, un amerikāņiem garantēja, ka militārajā un diplomātiskajā laukā Anglija turpinās savu līdzšinējo starptautisko lomu. Vilsons aizrādīja, ka arī 1940. gadā pastāvējušas bažas par Anglijas iespēju noturēties virs ūdens, bet Anglija vienmēr domā un darbojas ar plašu vērienu, kas tai vienmēr arī izrādījies palīdzīgs.

Sarunās ar prezidentu Džonsonu Vilsons atkārtoti nepiekrita Hanojas un Haipongas degvielu noliktavu bumbošanai un izteicās, ka karu var izbeigt vienīgi uz politiskās vienošanās pamata, jo militāru uzvaru nedz vienai, nedz otrai pusei panākt neizdosies.

SIDRABENE GAIDA VIEGLATLĒTUS

Gadskārtējās Kanadas latviešu jaunatnes meistarsacīkstes vieglatlētikā, kas pēdējos gados pulcinājušas jau tuvu pie 150 dalībniekiem, notiks svētdien, 14. augustā, plkst. 10 no rīta Sidrabenē.

Meistarsacīkšu programma šāda:

Zēniem: 1956.—1958. g. dzimušiem — 60 m, augstlēkšana, tāllēkšana; 1953.— 1955. g. dz. — 60 m, augstlēkšana, tāllēkšana, lode; 1950.— 1952. g. dz.— 100 m, augstlēkšana, tāllēkšana, lode, šķēps; 1948. un 1949. g. dz. — 100 m, augstlēkšana, tāllēkšana, lode un šķēps.

Meitenēm: 1956.—1958. g. dzimušām — 60 m, augstlēkšana, tāllēkšana; 1953.—1955. g. dz. — 60 m, augstlēkšana tāllēkšana, lode; 1950.— 1952. g. dz.— 60 m., 100 m, augstlēkšana, tāllēkšana, lode; 1948. un 1949. g. dz.— 60 m, 100 m, augstlēkšana, tāllēkšana un lode

Sacensībās var piedalīties visi Kanadas un ASV latviešu jaunieši. Meistarsacīkstes rīko Latviešu sporta apvienības Kanadā vieglatlētikas nozare, kas aicina uz sacensībām neiztrūkstoši ierasties visus vieglatlētikas darbiniekus un vieglatlētus, jo sacensību raitai norisei nepieciešams tiesnešu kadrs.

Meistarsacīkstes, kas apvienotas ar mūžīgi ceļojošo Roberta Plūmes piemiņas balvas izcīņu labākajiem „all-round" atlētiem, gadu no gada augušas ne vien dalībnieku skaitā, bet arī sasniegumos; sacensībās pat reālizēti jauni Kanadas latviešu rekordi. Savus pirmos soļus vieglatlētikā šajās meistarsacīkstēs izmēģinājuši daudzi pazīstami mūsu jaunās paaudzes atlēti, kas tagad ir rēgulāri mūsu vispārējās klases sacensību dalībnieki.

Meistarsacīkstes ir liela diena jaunajiem atlētiem, kuŗā netrūkst ne uzvarētāju gaviļu, nedz arī zaudētāju vilšanās asaru. Ar šīm sacensībām Kanadas latviešu vieglatlētika atrodas uz pareiza ceļa jaunu rezervju audzinā-šanā. —gg—

SAIMNIECISKA KRIZE ANGLIJĀ

Kas neizdodas ar labu, to Anglijas valdība tagad cenšas panākt ar varu, uz nākošiem 6 mēnešiem apturot visus algu paaugstinājumus, arī cenām un peļņas procentiem jāpaliek līdzšinējiem. Toties sagaidāmi nodokļu paaugstinājumi. Ar šādiem drastiskiem līdzekļiem strādnieku valdības ministru prezidents Vil-

Mūsu talantīgās jaunās paaudzes vieglatlētes (no kreisās) Lolita Kalniņa, Gunta Gūtmane, Vija Kalniņa un Kaiva Ceļdoma. Foto: J. Liģers

†

Pēkšņi no mums šķīrusies

Kristīne Āboliņš

dz. JOZUS

dzimusi 1899. gada 9. februārī Blomes pagastā, mirusi 1966. gada 22. jūlijā Toronto, apglabāta Jorkas kapsētas latviešu nodalījumā.

Dusi saldi svešā zemē!

Pēc viņas sēro

znots un mazdēls Toronto

†

Pēkšņi no mums šķīrusies

KRISTĪNE ĀBOLIŅŠ

dz. JOZUS

dzimusi 1899. gada 9. februārī Blomes pagastā, mirusi 1966. gada 22. jūlijā Toronto, apglabāta Jorkas kapsētas latviešu nodalījumā.

Dziļās sērās

māte, māsa un brālis Latvijā, vīrs Sibirijā, dēls, meita, znoti un mazbērni Kanadā.

MIERA OFENSĪVA APSIKUSI

Pēc pēdējiem nesekmīgiem Indijas un Anglijas ministru prezidentu Gandijas un Vilsona mēģinājumiem panākt Vietnamas miera sarunas resp. jaunu 1954. gada Ženevas konferences sasaukšanu, visi tālākie miera plāni apsikuši, sevišķi pēc tam, kad Ziemeļvietnamas prezidents Hočimins publiski paziņoja, ka viņam nav ne mazākās vēlēšanās sākt miera sarunas.

Nākošā „miera balodis" ceļā uz Hanoju būtu bijis Apvienoto nāciju ģenerālsekretārs Utants, kas pašreiz atrodas vairāku dienu vizītē Maskavā. No padomju galvaspilsētas saņemtās ziņas liecina, ka Brežņevs un Kosīgins pārliecinājuši Utantu, ka brauciens uz Hanoju būtu veltīga laika tērēšana, jo par miera sarunām izšķirties var vienīgi Ziemeļvietnamas valdība. Pad. savienība nedomājot, ka tās iejaukšanās varētu palīdzēt. Tādēļ krievi nolēmuši nedarīt nekā.

Viens no iemesliem, kādēļ Utants atrodas Maskavā, ir Apvienoto nāciju saimnieciskās grūtības. Bet nav nekādu pazīmju, ka Utantam izdosies iekasēt krievu nesamaksātos miljonus par neatzīto policijas armijas uzturēšanu Kiprā, Vidējos austrumos un Kongo.

PAZUDIS „ZAĻO BEREŠU" VADĪTĀJS

Lidojumā pār Kluso okeanu 24. jūlijā pazudis amerikāņu ģenerālis Dž. Stilvels, ASV speciālā dienesta komandieris. Viņa lidojums uz Taizemi bija privāta rakstura. Pēdējā ziņojumā pirms kontakta zaudēšanas Stilvela lidmašīna ziņoja par motora defektu. Pazuduši arī divi līdzbraucēji. Stilvels bija 54 gadus vecs.

Viņš cīnījās Vietnamā no 1962.—1964. gadam, pēc tam vadīja daudz pārrunāto „zaļo berešu" apmācības nometni Ziemeļkarolainā. ASV speciālais dienests darbojas Vietnamā un Laosā, vadīdams kalnu cilšu algotņus cīņā pret partizāniem.

AKTUĀLAIS KANADĀ

★ Jaunajam Št. Laurensa mākslas centram plāni jau gatavi, tā ka septembra sākumā būs iespējams izdarīt aprēķinus un būvi sākt oktobrī. Mākslas centram budžets paredzēts 5.950.000 dol. No šīs summas lielāko daļu sedz Kanadas federālā valdība, provinces valdība un pilsēta. Pag. gadā ziedojumu ceļā savākts 1.700.000 dol. Pēdējās ēkas ziemeļos no Front ielas jau nojauktas, vēl nojaucamas ēkas ielas dienvidpusē, austrumos no O'Kīfa centra. Ziemeļpusē no Front ielas pacelsies teātŗa ēka ar 850 vietām zālē.

★ Trešdien tuvu pie 300 lauksaimnieku ar traktoriem ieradās Toronto pilsētā, lai demonstrētu pie valdības ēkas. Satrauktais pūlis devās valdības ēkā, gaŗām policijai un sargiem un prasīja pēc premjēra J. Robarta un lauksaimniecības ministra V. Štuarta. Šai laikā viņi jau runāja ar demonstrāciju vadītājiem. Demonstrācijai nebija pozitīvu rezultātu, jo premjērs norādīja, ka šo jautājumu izšķiršana pienākas Otavas valdībai. Lauksaimnieki prasa ne tikai augstākas cenas par pienu, bet arī citiem lauksaimniecības ražojumiem. Nospiestā garastāvoklī un nekā nepanākuši, demonstranti devās atceļā.

★ Kvebekas valdība un streikotāji,— slimnīcu darbinieki — vēl vienmēr nav vienojušies, un tā darbs joprojām pārtraukts 119 slimnīcās. Kaut valdība izdeva rīkojumu 18 slimnīcās atsākt darbu, streikotāji pie savām darba vietām vēl vienmēr demonstrē.

★ Federālā valdība izšķirusies šogad neturpināt ziemas būvniecības programmu, pēc kuŗas piešķīra 500 dol. par māju, paskaidrojot, ka uzņēmējiem par nepārdotām mājām tiks piešķirti aizdevumi.

★ Divas lielākās juristu skolas Toronto un trīs Londonā, Otavā un Kingstonā, saņēmušas 1855. uzņemšanas lūgumrakstus. Paredzētais vietu skaits tomēr ir tikai 600. Tas nozīmē, ka tikai 1/3 varēs īstenot savu sapni. Daļa studentu jānoraida nepietiekami augstu atzīmju dēļ, bet pag. gadā 50 piemērotiem studentiem bija jāpaliek ārpusē. Šogad šāds liktenis sagaida vismaz 150 aspirantu. Osgudas juristu skolas dekāns izteicies, ka provincē trūkst juristu — daudzi aiziet politiskā vai saimnieciskā laukā. Ik gadus uzsāk praksi tikpat liels skaits, kā aiziet citā darbā, pensijā vai nomirst. Osgudas juristu skola šogad no 565 lūgumiem var pieņemt tikai 200.

Ir divi veidi, kā šo problēmu atrisināt — izraudzīties no labākiem labākos vai arī celt kādu jaunu juristu skolu, piemēram, Vindzorā. Osgudas juristu skola plāno pievienoties Jorkas universitātei. Reizē ar to tā kļūs par lielāko juristu skolu Kanadā un piekto lielāko Ziemeļamerikā. Rietumontario juristu skolas dekāns izteicies, ka skolā šogad uzņemšot aspirantus ar vismaz 66% caurmēru un arī turpmāk tikai studentus ar divu gadu universitātes izglītību. Tādi bieži vien kļūstot par labākiem juristiem nekā vāji studenti ar V. A. BA gradu.

I. JANKOVSKIS

REAL ESTATE BROKER

87 Roncesvalles Ave., Toronto 3.

Telefoni: 536-0143 533-8553-4

Moderni iekārtots MOTELIS un ĒDIENVEIKALS 89. autoceļa malā, 40 jūdžu no Toronto. 2 akru zemes platība. Istabās visas labierīcības — modernas mēbeles, tepiķi, televīzijas aparāti, dušas, izlietnes u.c. Ļoti dzīva satiksme. Prasītā cena $90.000. Uz pircēja vēlēšanos pārdevējs ar mieru kā daļu no iemaksas ņemt preti īpašumu Toronto. Tuvākai informācijai lūdz zvanīt V. MUKTAM LE 6-0143.

Jane Annete: 6-istabu dubultķieģeļu māja, divas virtuves, atpūtas telpa pagrabā, liels un ļoti labi iekopts dārzs ar ogulājiem un augļu kokiem. Lūdz zvanīt I. JANKOVSKIM 533-8554.

Roncesvalles Garden: 8-istabu dubultķieģeļu māja, divas modernas virtuves un divas vannas istabas. Māja labā stāvoklī. Viena atklāta obligācija uz 10 gadiem. Cena un iemaksa pēc vienošanās. Lūdz zvanīt V. MUKTAM LE 6-0143.

realtor